

அவையுரிமைக் கேள்விபற்றிய அறிவிக்கை கொடுத்த உறுப்பினருக்கு 689
அது பற்றி விளக்க வாய்ப்பளிக்காமல் அதைத் தள்ளுபடி செய்து,
கடிதம் மூலம் அவருக்கு தீர்ப்பை அறிவித்தது

1969 மார்ச் 23]

[பேரவைத் தலைவர்]

யாகும். திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை இந்த அவையில் முன் மொழியவில்லை. அவர் கொடுத்த நோட்டீஸ் பற்றி நான் முடிவு கூறுகிறேன் என்றுதான் சொன்னேன். அதை அறையிலேயே தள்ளி விடுவதா அல்லது அவருக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்த பிறகு தள்ளுவதா என்பதெல்லாம் பேரவைத் தலைவர் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். அந்த வகையில் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சினையின் பொருள் இந்த அவையில் பேசுகின்ற அளவுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாதது என்பதால் வேண்டிய தகவல்களைக் கொடுத்து அறையிலே தள்ளப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான ஒழுங்குப் பிரச்சினையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(8) அமைச்சரின் விளக்க உரை.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சீரணிக்காக கருவிகள் வாங்கியது குறித்த உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் உரை

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய முனிதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் கேட்ட விளக்கத்திற்கு ஒரு அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

அரசு ஆணை எண் 279-ன் படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் கோட்ட அளவில் எடுத்துக் கொள்ளும் சீரணி வேலைகளுக்காக 6,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள கருவிகள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற விதிப்படி தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சென்ற நிதி ஆண்டு 1967-68-ல் கருவிகள் வாங்க ஆணை கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், கருவிகள் அந்த நிதி ஆண்டு முடிவிற்குள் வழங்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு 1968-69 செப்டம்பரில்தான் கருவிகள் வழங்கப்பட்டு அதற்கான தொகையும் இந்த ஆண்டில் பட்டுவாடாச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தணிக்கைக் குறிப்பில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1967-68-ல் 6,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கருவிகள் வாங்கப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சரியல்ல.

நிதி ஆண்டு 1968-69-ல் ரூ. 20,000 ரூபாய்க்குக் கருவிகள் வாங்கியது பற்றி தென் ஆற்காடு மாவட்டத் தலைவர் தவறான அறிக்கை கொடுத்ததன் பேரில் 20,000 ரூபாய்க்குக் கருவிகள் வாங்கப்படவில்லை என்று பதில்தர நேரிட்டது. இது பற்றி உன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து விளக்கம் கேட்கதற்கு கூற்றம் அளவில் எடுத்துக் கொள்ளும் வேலைகளுக்காக கருவிகள் வாங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் முனடி கொடுத்த அறிக்கையில் தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார். தவறான அறிக்கை கொடுத்ததற்காகவும் அதிகப்படியாகக் கருவிகள் வாங்கியதற்காகவும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத் தலைவரிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. விளக்கம் கிடைத்தபின் தகுந்த நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(9) அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க எண் (3) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 9/1969) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

* திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அரசின் சார்பில் ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று தமிழ்நாடு பூராவும் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கின்ற வறட்சி, பசி, பஞ்சம் என்ற நிலை பற்றி எல்லோராலும் பொதுவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதற்காகப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துத்

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1969 மார்ச் 28]

தொடங்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் ஜில்லாவாரியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து சில குறிப்பிட்ட பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்படி ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

தர்மபுரி மாவட்டம் மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திற்குப் பத்து லட்சம் ரூபாய் தான் பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது மிக்க குறைவான தொகையாகும். அந்தத் தொகை இரண்டு வட்டாரத்திலே ரோடு வேலை செய்வதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் ஒதுக்கப்பட்டு எல்லா வட்டத்திற்கும் அந்த நிதி உதவி கிடைக்கமுடியாத நிலை ஏற்படுவிடத்து பெரிய குறைபாடாகும். தர்மபுரி மாவட்டம் எல்லாத் துறையிலும் பின்தங்கிய மாவட்டம். 1965-ல் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட மாவட்டம். ஆகவே. அந்த மாவட்டத்திற்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக அதிகமான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த மாவட்டம் கல்வித் துறையிலும் பிற்போக்கான மாவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அதிகமாகத் திறக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க விதிமுறைப்படி முதல்தொகை 5,000 ரூபாயும், ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் கொடுத்து கட்டிடத்திற்காக நிதியும் பொதுமக்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஓரளவு தொகைகளைச் செலுத்தியும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

எங்களுடைய தருமபுரி மாவட்டத்தில் 500-க்கு மேற்பட்ட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க தற்போது 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருக்கும் ரேஷியோவை 25 என்றே அல்லது 20 என்றே ஆக்கினால் பல ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஒரு பஞ்சாயத்தில் ஒரு மைல் தூரத்திற்குள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதற்குப் பதிலாக அரை மைல் தூரம் இருந்தாலும் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தால் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அரசாங்கம் இதைப் பற்றிக்கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தருமபுரி மாவட்டம் பிரிந்து நான்கு ஆண்டுகளாகியும் எந்த வசதிகளும் ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக, சுகாதார வசதியில் பின்தங்கிய இடமாக இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் தருமபுரி, ஊத்தங்கரை பகுதிகளில் காலரா, பிளேக் போன்ற தொத்து நோய்கள் ஏற்பட்டு அதற்காக ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அன்றைய அரசாங்கம் பல திட்டங்களைப் போட்டு அந்த வியாதிகளை அறவே ஒழித்திருந்தாலும் கூட, இன்று ஓரளவு வளர்ச்சி கண்டிருந்தாலும் கூட, எங்கள் பகுதி சுகாதாரத் துறையில் பின்தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கட்டடங்கள் இல்லை. மருத்துவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. மருத்துவ சாதனங்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவுகள் பிறப்பித்து அங்கு ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தும் இன்று அதற்கான உபகரணங்கள் கிடைப்பதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. ஆகவே பின் தங்கிய எங்கள் மாவட்டத்திற்கு தக்க வயத்திய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 28]

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லா ஒரு வறட்சிப் பிரதேசம் ; அது ஒரு மேட்டுப்பாங்கான பிரதேசம், அது பருவ மழையை நம்பி வாழும் பிரதேசம் ; அங்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இருக்கவில்லை. ஆகவே, அங்குள்ள காட்டாறுகளின் குறுக்கே சிறு சிறு செக் டாம்ஸ் கட்டிப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றத்தில் சில கோரிக்கைகள் விடுத்திருக்கிறோம். அவற்றை ஏற்று நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊத்தங்கரை வட்டரத்தில் பாம்பாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம், ரெங்கப்பநாயக்கன் ஏரி அணைக்கட்டுத் திட்டம் இவற்றைப் பரிசீலனை செய்து அனுமதிக்காக அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அனுமதித்து அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பலன் அடைவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி ஜில்லாவில் வறட்சி ஏற்பட்டிருப்பதால் அங்கு உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெற்றுள்ள கடன்களையும், அரசாங்கக் கடன்களையும் தவணைப்பிரகாரம் திருப்பிச் செலுத்த வசதியில்லாமல் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகளும், அரசாங்க அதிகாரிகளும் விவசாயிகளைக் கெடுபிடி செய்து அவற்றை வசூலிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்குள்ள வறட்சி நிலைமை உத்தேசித்து, கூட்டுறவு இலாகா மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடன்களை மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளிப்போடவேண்டும் அல்லது இந்த ஆண்டாவது அதை வசூலிக்காமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். அரசாங்கக் கடன்களை வசூலிப்பதையும் ஒரு வருட காலத்திற்குத் தள்ளிப்போடவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை துவங்குவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, பொது மக்களிடமிருந்து பங்குத் தொகையாக 40 லட்சம் ரூபாயும், அரசாங்கப் பங்குத் தொகையாக 80 லட்ச ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. கட்டடங்கள் கட்ட, மெஷினிகள் வர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டிய அத்தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று படித்தவர்கள் இடையிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி இருக்கிறது. ஆகவே, எங்கள் பின்தங்கிய ஜில்லாவில் சிறு சிறு இன்டஸ்ட்ரீஸ்களை ஏற்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அருகில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் பள்ளிக்கூடத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வேலை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு மாற்று வேலைகள் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அருர் தாலுக்காவில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் பரிசீலனை செய்து அதற்காக இடம் கூடத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதற்காக பங்குத் தொகை வசூலிப்பதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள். அதைப் பற்றி நான் இங்கு கேள்வி கூடக் கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அது பரிசீலனையில் இல்லை. கை விடப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எங்கள் அருர் தாலுக்காவில் அப்படி ஒரு நூற்பாலை ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க உதவியாக இருக்கும். கோவை ஜில்லாவில் உள்ள கூட்டுறவாலையில் வேலை செய்யக் கூடிய ஒரு பெண் கூலியானுக்கு ஆறு ரூபாய்

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1969 மார்ச் 28]

ஏழு ரூபாய் கூலி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் 1 ரூபாய், 1½ ரூபாய்க்கு வேலை செய்ய ஆள் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த நூற்பாலை அங்கு அமைக்கப்பட்டால் அதிகப்படியான பேர்களுக்கு நாம் வேலை தேடித் தர முடியும். ஆகவே அந்த ஆலை அங்கு அமைவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தலைவர் அவர்கள் சமீக்களை காட்டி விட்டார்கள். ஒன்றை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி-சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள எங்களுக்கு நீண்ட நாட்களாக ஒரு பெரும் குறை இருந்துவந்தது. அது அமைச்சரவையில் எங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பதுதான். மறைந்த முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் சேலம் மாவட்ட மக்களின் குறையைப் போக்கும் விதத்தில் சேலம் மாவட்டத்திற்கு அமைச்சரவையில் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தார்கள். அதே போல் தர்மபுரி மாவட்ட மக்களும் ஒரு குறையைச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் அமைச்சரவையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து கலைஞர் அவர்கள் மக்களின் அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்து அங்குள்ள மக்களுக்குத் திருப்தியை அளிக்க வேண்டுமென்று தர்மபுரி மாவட்ட மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. எம். ராஜா : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இறுதிக் கட்டத்தில் ஒப்படைத்தல் என்ற சடங்கு நடைபெறுகிற இந்த நேரத்தில் நான் என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 40 சத வீதம் பகுதி குறைந்த மழையும், போதுமான நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாததாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலப் பரப்புப்பகுதிகளை நாம் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பூமியின் அடியில் உள்ள தண்ணீர் நிலைகளை ஆராய்ந்து அவற்றை மேலே கொண்டுவந்து பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கான வழி வகைகளைக் கணவெண்ணெருமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை நாம் மேலே கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், அங்குள்ள தண்ணீர் நிலை குறைந்து விடாமல் இருப்பதிலும் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் நிலையான நீர்ப்பாசனவசதிகளை, அந்தப் பகுதிகளுக்கு நாம் செய்து தர முடியும். இப்போது ஜோர்ப்பாசன, ஈராக் போன்ற நாடுகளில் அப்படிப்பட்ட முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம் பொறியியல் வல்லுநர்களை அந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அது பற்றிய பயிற்சியை அவர்கள் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்று நமக்கு அண்டர் வாட்டர் ஸோர்ஸஸ் ஒன்றாதான் இருக்கிறது. நதிகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய நீரை நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டவிட்டோம். கழிவுநீர்த் திட்டங்களை நம் பொறியாளர்கள் இலாபத் தைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டதான் அத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களில் நாம் இலாபத்தைப் பாரக்காமல் அதனால் எந்த அளவிற்கு நிலங்கள் பாசன வசதி பெறுகின்றன என் பதை மட்டும் கணக்கிலெடுத்து அத்திட்டங்களை விரிவாகச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் நான் மற்றொன்றை குறிப்பிட்டு விட விரும்புகிறேன். ஷாக்கேன் செல் நிதி என்று இருக்கிறது. கரும்பாலைகள் உள்ள பகுதிகளில், புதுச்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்காக அந்த செல் நிதியைக் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த நிதி ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால், அந்த நிதி சாலை வசதிகளுக்காகச் செல் விடப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், நமக்கு ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கிறது. காரணம், அப்படிப்பட்ட சாலை வசதிகள் செய்வதற்காகத் தமிழ் நாட்டில் ஒரே ஒரு கோடிப் பொறியாளர்தான் இருக்கிறார். ஒரு பொறியாளர் அதிக பட்சம் பதினைந்து அல்லது இருபது லட்சம் ரூபாய்தான் ஓர் ஆண்டுக்குச் செலவிட முடியும். ஆகவே, இந்த வருடத்திலிருந்தாவது மூன்று அல்லது நான்கு டிவிஷன்களை ஏற்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்துவதில் நிதித் துறைக்கு ஏதாவது சங்கடங்கள் இருந்தால்,

1969 மார்ச் 28]

[திரு. எ. எம். ராஜா]

இந்தத் தொகையை அந்தந்த ஆலைப் பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கி, அவர்கள் அதை ஹைவேலிடம் கொடுத்து, அந்தந்தப் பகுதிகளில் புது சாலைகள் போடுவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுக் கூறிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கரும்பு செஸ் நிதியை நல்ல முறையில் முண்டியம்பாக்கம் ஆலைதான் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இதைப் போல மற்ற ஆலைகளும் பயன்படுத்தி அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஹைவேஸ் டிராப்ட்மெண்டிடம் இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து அந்தப் பகுதியிலே புதிய சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மு. ப.
11-00.

இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசு பம்பு செட்டுகளுக்கும், உரத்திற்கும் இன்னும் மற்றும் விவசாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்களுக்கும் வரிகளை உயர்த்தியிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு விலைவாசிகளைக் குறைக்கவும், உணவுப் பொருள்கள் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கவும், உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், வாழ் வகுக்கும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக்கொண்டிருவரும் நேரத்தில், இந்திய பேரரசு விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களுக்கு வரிகளை ஏற்றிச் செல்வது, தமிழக அரசின் விலைவாசிகள் திட்டக் குறைப்பு நடவடிக்கைகளைப் பங்கப்படுத்துவது போலவும், குலைப்பது போலவும், எனக்குப் படுகிறது. இந்த முறையை இந்தியப் பேரரசு கைவிட வேண்டும். அதற்குத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியப் பேரரசு கோதுமையை 37 பைசாவிலிருந்து 83 பைசா அளவில் உயர்த்தியிருக்கிறது. நாம், நெல் விலையை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய அரசு ஒரே சீரான விலைக்குக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், இந்திய பேரரசு விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டே, செயல் முறையில் விலைகளை ஏற்றிக்கொண்டிருப்பது வருகிறது. தமிழகத்திலே கோதுமை வாங்குபவர்கள் விலை உயர்வு என்ற காரணத்தினாலே கோதுமையை வாங்க மறுக்கின்றனர். ஆகவே, உடனடியாக கோதுமை விலை குறைக்கப்பட வேண்டும். அதை மத்திய அரசு செய்யுமாறு நம்முடைய தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் பெரும் பஞ்சம் நிலவுகிறது. வறட்சியின் காரணத்தினால், உற்பத்தியாகி இருக்கின்ற உணவுப் பொருள்கள் 40 இலட்சம் டன்களுக்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நம்முடைய தேவையோ 45 இலட்சம் டன்கை இருக்கிறது. எனவே, நமக்குக் குறைந்தது 5 இலட்சம் டன்கள் பற்றாக்குறை விழுமென்று கருதுகிறேன். இந்த ஐந்து இலட்சம் டன்களையும்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மத்திய சர்க்கார் நமக்கு உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு இந்தியப் பேரரசைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே அதிகமாக விளைந்தபோதெல்லாம் நாம் மத்திய அரசினுடைய வேண்டுகோள்க்கிணங்கி, மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். நாம் இதுவரையிலே மத்திய அரசிடம், எங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டது இல்லை. இப்போது நம்முடைய நிலை, இயற்கையின் காரணமாக, வறட்சி ஏற்பட்டு, இருக்கின்ற காரணத்தினால், நட்புச் நிலையின் காரணமாகக் குறைந்தது ஐந்து லட்சம் டன்கள் தேவைப் படுகின்றன. அந்த ஐந்து லட்சம் டன் உணவுப் பொருள்களை நமது இந்தியப் பேரரசு தமிழக அரசுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். உண்மையிலேயே தென்னாட்டின்பால் அக்கறை இருக்குமானால், அன்பு இருக்குமானால், இந்தியப் பேரரசு ஐந்து இலட்சம் டன் உணவுப்பொருள்களைத் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். வங்காளத்தார் 30 இலட்சம் டன்களைப் கேட்டிருக்கின்றார்கள். நமது அரசு ஒரு இலட்சம் டன் கேட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கணக்குப்படி ஐந்து இலட்சம் டன் பற்றுக் குறையாக இருக்கும் என்று நான் கணக்கிடுகிறேன். இந்த ஐந்து லட்சம் டன்னைக் கொடுத்தால், உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில், மக்க

[திரு. ஏ. எம். ராஜா]

[1969 மார்ச் 28]

ளுக்குக் கொடுத்துக் காப்பாற்ற முடியும். ஆகவே, மத்திய அரசு உடனடியாக ஒத்துழைப்புத் தந்து இந்த உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் நமது நிதியமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன், கோவை மாவட்டம் மிகவும் பஞ்சப்பிரதேசம், பல்லடம், தாராபுரம், அவினிசி தாலுக்காக்களும், பவானியின் கடையிலுள்ள அந்தியூரும் வறட்சி நிறைந்த பகுதிகள். இந்தப் பகுதிகளுக்குப் பெரும் தொகை ஒன்றை ஒதுக்கி பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தியப் பேரரசின் துணைப் பிரதமர் அவர்கள் சமீப காலத்திலே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசுகள் ஓட்டுகளை இழக்க நேரிடும் என்ற பயத்தினால், வரி விதிக்க மறுக்கின்றன, வருவாய் இனங்களை மாநிலங்களுக்கு மாற்றுவதால் ஆபத்து விளையும் என்று கருதுகிறேன். அதிகப் பணம் வேண்டுமென்ற துண்டுவிழும் பட்டுத் தயாரித்துள்ளன, இதைக் கண்டு நிதிக் கமிஷன் எமாற்போவதில்லை, கண்டிப்பாக இருப்போம் என்ற வகையில் கூறியுள்ளார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியப் பேரரசு, என்றாவது தமிழகத்திற்குச் சேரவேண்டிய நியாயமான பங்கைக் கொடுத்திருக்கிறதா? தமிழக அரசு துண்டுவிழும் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தியப் பேரரசின் துணைப் பிரதமர் விரட்டுகின்ற பாலினையில் அவருடைய கூற்று இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமக்கு 10.8 சத விதிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5.7 சத விதிகம் தான் நமக்குக் கிடைக்க இருக்கிறது. இந்த மாறுபாடான நிலையில், மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையோடு உள்ள இந்த நிலை நீடித்தால், நிச்சயமாக தமிழக மக்கள் உங்களை விரட்டுவார்கள். 1967-லேயே இந்தியப் பேரரசின் ஆட்சியின் பேரில் நம்பிக்கையில்லை என்று திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 39 பாராளுமன்றத் தொகுதியில் மூன்றே மூன்று தொகுதிகளில் மட்டும்தான் காங்கிரசு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இதைக் காட்டுகிறதா? இந்தியப் பேரரசின் பேரில் தமிழக மக்களுக்கு நம்பிக்கை யில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது அல்லவா? இந்த மாமன்றத்தில் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கின்றேன். இந்தப் போக்கை நீடிக்கக் கூடாது, அப்படி நீடித்தால் நிச்சயமாக நீங்கள் எங்களிடமிருந்து விரிபெற விரும்புகிறீர்கள் என்றுதான் இந்தத் தமிழகம் நினைக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கின்ற ஒரு தவறைச் சுட்டிக் காட்ட நான் விரும்புகிறேன். பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதற்கும், நிதியமைச்சரவர்களுடைய பேச்சின்போது குறிப்பிட்டதற்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த மாறுபாட்டை அசாங்கம் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அதை இந்த அவையின் முன் நான் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நம்முடைய மொத்த வருவாய் 268 கோடியே 66 இலட்சம் ரூபாய். நம்முடைய ரெவின்யூ செலவு 285 கோடியே 37 இலட்சம் ரூபாய். ஆகவே, இதன் மூலம் துண்டுவிழுவது 16 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 268 கோடியே 66 இலட்சம் ரூபாயில், ரெவின்யூ செலவு-வரவு என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறதே அதிலே [அடிஷனல் மொபலிசேஷன்] என்று 5 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றிருக்கும் வரியமைப்பின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உண்மையான வருவாய் 263 கோடியே 6 இலட்சம் ரூபாய்தான். ஆனால், இந்த அடிஷனல் மொபலிசேஷனிலே போடப்பட்டிருக்கும் தொகையைச் சேர்த்துதான் 268 கோடியே 66 இலட்சம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதைச் சேர்த்து, இந்த வரவு போக, துண்டு நமக்கு 16 கோடியே 70 இலட்சம். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட் அளிக்கின்றபொழுது, அடிஷனல் மொபலிசேஷன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற இடத்தை நாம் பார்க்கின்றபொழுது, புதிதாக வரிகள் போடப்பட்டால், அந்த இடத்திலே குறிப்பிட்டுப் போடுவது வழக்கம். இதற்கு முன்னால் இருக்கின்ற ஃபினான்சி

1969 மார்ச் 28]

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

யல் ஸ்டேட்மென்டில் சொன்னார்கள். அதிலேயெல்லாம் என்ன குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்த அடிஷனல்மொபலிசேஷன் என்ற அந்த இடத்திலே,

Lump sum credit for additional taxation.

என்ற காலத்திலே அடிஷனல் மொபலிசேஷன் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை நிச்சயமாக வரியின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் என்ற கருத்திலே, 5 கோடி 60 இலட்சம் ரூபாய் என்று கூறப்பட்டதாக என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, இந்த 5 கோடியே 60 இலட்சத்தை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்று நிதியமைச்சரவர்கள் தங்க ளுடைய பிரசங்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால்,

‘The Revenue Estimates for 1969-70 as now before the House place the receipts on Revenue Account at Rs. 268.66 crores including a sum of Rs. 5.60 crores to be mobilised by the State with reference to the target of additional taxation set by the Planning Commission for the State for the Fourth Plan period’. என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, அதே பிரசங்கத்திலேயே, பின்னால் தொடர்ந்து பேசுகின்றபொழுது,

‘Some efforts at mobilisation of resources for the Plan is however necessary as already indicated with reference to the targets set by the Planning Commission and Government will place proposals in this regard in due course before the House’.

அதோடு விடாமல், அடுத்தபடியாகத் தொடர்ந்து

‘It is hoped that these resources could in part be secured through rural debentures, a new instrument for mobilisation of savings in rural areas.’

என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அடுத்து, நிதியமைச்சர் கடைசியிலே பதில் பிரசங்கத்திலே சொல்லுகின்றபொழுது, அதிலே என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த 5 கோடியே 60 இலட்சம், டிபென்சர் மூலம் கடன்பெறுவது மூலமும், அரசின் செலவினங்களைக் குறைத்தல் மூலமும், அரசின் முதலீட்டுத் துறைகளிலே லாபம் பெறுவதன் மூலமும் ஈடு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுவது இரண்டு முறை.

இரண்டு விதமாகப் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகின்றது. ஒன்று ரெவினியூ பட்ஜெட்; இன்னொன்று காஷ் பட்ஜெட். காஷ் பட்ஜெட் என்பதை வேல்ஸ் அண்ட் மீன்ஸ் பட்ஜெட் என்றும் சொல்வார்கள். ரெசிட்ஸ் அண்ட் டிஸ் பர்ஸ்மென்ட் பட்ஜெட் என்றும் சொல்வார்கள். தமிழில் அதை ரொக்க வசதி பட்ஜெட் என்று நாம் கூறலாம். ஆகவே, இரண்டு விதமாகப் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு வருவாய்த் துறையில் வரக் கூடிய பணம் பூராவையும் ரெவினியூக் கணக்கில் வரவு வைக்க வேண்டும். கடனாக வரக்கூடிய வருவாயை ரெவினியூக் கணக்கில் வருவாய் என்று கணக்கு வைக்கக்கூடாது. அப்படிப் பழக்கம் இல்லை. ஆகையினால், காஷ் பட்ஜெட் வேறு, ரெவினியூ பட்ஜெட் வேறு. காஷ் பட்ஜெட், ரெவினியூ பட்ஜெட் என்று இரண்டு விதமாகப் தயாரிக்கின்றோம். ஆகவே, டிபென்சர் மூலமாக வருகின்ற வருவாயை ரெவினியூ சைட் வரவில்லை வைப்பது தவறு. ரெவினியூ சைட்டிலே கணக்கு வைப்பது சர்க்கார் திருப்பிக் கட்ட வேண்டாதது. டிபென்சர் மூலமாக வருகின்ற வருவாயை, சர்க்கார் வட்டியும், முதலுமாகத் திருப்பிக்கட்ட வேண்டும். ஆகவே, அதை காஷ் பட்ஜெட்டிலே சேர்க்க வேண்டுமேதவிர, ரெவினியூ பட்ஜெட்டிலே வரவு வைக்கக் கூடாது. நான் எல்லா வகையிலும் இதைப் பார்த்தேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசின் செலவினைக் குறைத்தல்மூலமாக வருகின்ற வருவாயைச் செலவு இனத்தில் தான் குறித்துக் காட்ட வேண்டுமே தவிர,

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1969 மார்ச் 28]

வருவாய்த் துறையிலே வரவு வைக்கக் கூடாது. அரசுத் துறையின் செலவைக் குறைப்பதால் அதை அரசுத் துறையின் செலவில் காட்ட வேண்டுமே தவிர, இந்த ரெவின்யூத் துறையிலே வருவாய் வைக்கக் கூடாது. மொத்தமாக 5 கோடியே 60 இலட்சம் துண்டு விழுகிறது. அதை ஈடுகட்ட முடியும் என்றால் எந்த பட்ஜெட்டிலே என்ற விளக்கம் சொல்லப்படவில்லை. நான் மற்ற நாடுகளில் பட்ஜெட் எவ்வாறு தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தேன். அமெரிக்காவிலே எப்படித் தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதையும் பார்த்தேன். இலண்டனிலே எப்படித் தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதையும் பார்த்தேன். அந்த முறையிலே பார்க்கும்பொழுது, இந்த முறை இல்லவே இல்லை. ஆகவே, நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், நீங்கள் 5 கோடியே 60 இலட்சத்தை ரெவின்யூ சைடியே வரவு வைத்திருப்பது சரி என்று வைத்தால், இன்ன வகையிலே இந்த வரி மூலம் இதைச் சரிகட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். அல்லது, பிறகு சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லலாம். அதிலே தவறு கிடையாது. ஆனால், டிபென்சர்மூலம் செலவைச் சிக்கனப்படுத்துவதன் மூலம் இதை ஈடுகட்டுவோம் என்பது சரியான முறை அல்ல. அது பட்ஜெட்டுக்கும் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே, இப்பொழுது நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்த 5 கோடியே 60 இலட்சம், நமக்கு துண்டுவிழக் கூடிய 16 கோடியே 70 இலட்சம் இரண்டையும் சேர்த்து, மொத்தம் 22 கோடியே 30 இலட்சம் துண்டு ரெவின்யூ சைடியே என்று சொல்லுங்கள். அதிலே ஆட்சேபணை கிடையாது. அப்படிச் சொல்ல முடியும். இல்லையென்றால், 16 கோடியே 70 இலட்சம் தான் துண்டு என்று சொன்னால், இந்த 5 கோடியே 60 இலட்சத்திற்கு இன்ன வகையிலே வரி போடப் போகிறோம் என்று தெரிவிக்க வேண்டும். ரெவின்யூ பட்ஜெட்டிலே துண்டு விடலாம், 16 கோடியே 70 இலட்சம் விழுந்திருக்கிறது. ஆனால், காஷ் பட்ஜெட்டிலே துண்டுவிழ வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. சென்ற ஆண்டு ஆரம்ப இருப்பு 55 இலட்சத்தையும் சேர்த்து சுமார் 18 கோடிக்குத் துண்டு விழுகிறது. டிபென்சர் மூலம் வரவு வைத்திருக்க முடியும். கடன் இருந்தும் வரவு வைத்திருக்கிறார்கள். காஷ் பட்ஜெட்டிலே 5 கோடியே 60 இலட்சம் வரவு வைத்திருப்பதால் இங்கே துண்டு, ஓவரால் டெஃபிசிட் 19 கோடிக்கு வருகிறது. ஆனால், உண்மையிலே ஓவரால் டெஃபிசிட் துவும் வரவில்லை? இந்த 5 கோடியே 60 இலட்சத்தையும் சேர்த்து எப்படி நிதி இலாகா நமது அமைச்சருக்கு அந்த ஆலோசனையைக் கொடுத்து என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ சைடியே 5 கோடியே 60 இலட்சம் வரவு வைத்து, டிபென்சர் மூலமும், சிக்கன நடவடிக்கையின்மூலமும், தொழில் துறையின் மூலமும், வரவு வைப்போம் என்று எப்படி உணர்ந்து கொண்டார்கள். எப்படி இதை மழுப்ப முடியும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதை சாதாரண விஷயம் என்று கொள்ள வேண்டியதில்லை. இது டெக்னிக்கல் பாயின்ட், பட்வைட்டல் பாயின்ட். டெக்னிக்கல் பாயின்ட் தான், ஆகவே இப்பொழுது இதைப் பற்றி அறிவிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவறுவது இயற்கை. அந்தத் தவற்றைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இந்த ரெவின்யூ பட்ஜெட்டில் டெஃபிசிட் 22 கோடியே 30 இலட்சம் வரும் என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். அதை ஒத்துக்கொள்ளுங்கள், இன்ன வரி போடப்போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். பின்னால் வரி போடப்போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். ஓவரால் டெஃபிசிட்டை எப்படி நிறைவு படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். ஆகவே, எந்த வகையிலே பார்த்தாலும் இன்றைக்கு அரசாங்கம் விரிவாகப் பதில்கொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பதிலைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் முறையான வாதுங்களை எடுத்து வைக்க, அதற்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பமும் கொடுத்து, அதை முறையாகச் செயல்படுத்தி, அதைத் தொட்டு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்துத் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்

1969 மார்ச் 28]

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் தொழில் துறையிலே எவ்வித முன்னேற்பாடும் முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை, ஏனென்றால், தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த ஒரே காரணத்தினால் அங்கே தொழில் துறையிலே அரசு முன்னேற்றம் காட்டவில்லை, அங்கே உள்ளவர்களும் அந்த நிலையினை விரும்பவில்லை, அதனாலே அங்கே உள்ள விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யும் நேரம் போக மற்ற நேரங்களில் நிம்மதியாக வாழ முடியவில்லை; அவர்களை நிம்மதியாக வாழ வைக்க தொழிற்சூட்டங்களை உருவாக்கத் தமிழக அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரைக்கும் பல காலமாகவே தொழில் துறையில் பிற்போக்காகவே நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே தொழில் துறையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மூலப் பொருளான வைக்கோல் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றது. அங்கே சுண்ணாம்புக் கல் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றது. அதனாலே விவசாயத்திலே ஈடுபட்ட நேரம் போக மற்ற நேரங்களிலே அவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியாக வைக்கோலிலிருந்து காகிதத்தை உற்பத்தி செய்யல்லாம். எனவே அங்கே காகிதத் தொழிற்சாலையை அங்கே உருவாக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுண்ணாம்புக் கல் தளங்கள் அங்கே ஏராளமாக இருக்கிற காரணத்தினால், சுண்ணாம்புக் கல் மூலமாகப் பல பொருள்களை உருவாக்க முடியும். விவசாயத்திற்குத் தேவையான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளை அங்கே உருவாக்குவதன் மூலம் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேதுபாவாசத்திரம் ஒன்றியம் பெரும்களூரில் ஒரு காவல் நிலையம் தேவை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கோரிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேதுபாவாசத்திரம் ஒன்றியம் உள்ள அந்தக் கடலோரப் பகுதியில் கள்வர் பயம் அதிகமாக இருக்கிறது. கள்ளக் கடத்தல் கள்வர் வழிப்பறி அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக சேதுபாவாசத்திரம் பகுதிக்கு நிச்சயமாக ஒரு காவலர் நிலையம் துவக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சேதுபாவாசத்திரம் ஒன்றியத்திற்கு ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் தேவை என்ற கோரிக்கை ஒன்றியத்தின் மூலமாகவும், பஞ்சாயத்தின் மூலமாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் செயலுக்குக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேராலூரணித் தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒரே ஒரு அரசினர் மருத்துவ மன்தான் பெயரளவில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பாக்டர் ஒருவர்தான் இருக்கிறாரே தவிர, கட்ட வசதிகள் இல்லை. மருந்து வசதிகள் இல்லை, செவிலியர்கள் இல்லை. அந்த நிலையை உடனடியாக மாற்றி இந்த அரசு அங்கு நல்லதொரு நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் தெரிவிப்புகிறது. எனவே அதைச் செயலுக்குக் கொண்டுவர இந்த அரசு முயற்சிக் வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை-தஞ்சை புகைவண்டித் தொடர்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முந்திய அரசு காலத்திலேயே ஒரு கோரிக்கை இருந்து வந்தது. அந்தக் கோரிக்கைக்கு மதிப்பீடுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டதாகப் பத்திரமில்லை செய்திகள் வந்தன. அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு உடனடியாகச் செயலுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்து, மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, பஞ்சப் பிரதேசம் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் திறமை வாகப் பேசினார்கள். ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் பஞ்சப் பிரதேசம் அங்கு இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டம் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் இல்லை. பேராலூரணித் தொகுதியிலே ஒரு

[திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1969 மார்ச் 28]

பகுதியான கீரமங்கலம் பகுதியும் அறந்தாங்கி தாலுக்காவில் ஒரு பகுதியும் நிச்சயமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்க வேண்டிய பகுதி அல்ல. அது புஞ்சைப் பகுதி. வானம் பார்த்த பகுதி. அங்கே சி.எம்.பி. கால்வாய்ப் பாசனம் இல்லை. ஆறு வெட்டி, கிணறுகள் மூலமாகப் பாசனம் செய்யவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும் மின்சாரம் அங்கே விஸ்தரிக்கப்படாத காரணத்தாலே அங்கே எவ்விதத் தொழிலும் சய்யமுடியவில்லை, வளர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, என்றும் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இன்றைக்கு ஏதோ மழை இல்லை, கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்ற காரணத்தினால் பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பல பகுதிகள் இருந்தாலும், அது நிரந்தரமான பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிற காரணத்தாலே மற்ற, தஞ்சை மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்கிற சலுகையை, அதற்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்குப் பல முறை வருகை தந்திருக்கிறார்கள். பேராளுணித் துணை வட்டம் தனித்து இயங்கும் துணை வட்டமாக மாற்றப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அது உடனடியாகச் செயலுக்கு வரவேண்டும். தனித்து இயங்கும் தாலுக்காவாக அதை மாற்றுவதற்கு உடனே வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் பல கோரிக்கைகளை இங்கே சொல்கிறோம். திரும்பத் திரும்ப இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்ற நிலையில் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதைவிட, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பரிசாரம் உடனே கிடைக்கிறது என்ற அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் அவரவர்கள் தொகுதிக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில், அங்குள்ள பொது மக்கள் கேட்கின்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஆண்டு ஆரம்ப பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் உடனே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, பரிசாரம் அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திற்கு வருகிற நேரத்தில் இன்னென்ன காரியங்கள் இன்னென்ன உறுப்பினர்களால் சொல்லப்பட்டன. இந்த இந்தத் திட்டங்கள் இந்த அளவுக்குச் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, இன்னென்ன திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன என்பது பற்றிய ஒரு குறிப்பைச் சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கின்ற நிலைமையை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஏற்படுத்தித் தருவார்களேயானால், நிச்சயம் அது பலனுள்ள திட்டமாக இருக்கும் என்று கூறி, இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசும்போழுது நான் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல ஜில்லாக்களில் பொதுவாகத் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய செழிப்பான பிரதேசம் என்று சொல்லுவார்கள். அங்கே இரண்டு, மூன்று தாலுக்காக்களுக்குத் தான் தாம்பரபரணித் தண்ணீர் பிரயோசனப்படுகிறது. அதே மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய ஜில்லா, அதில் 5, 6 தாலுக்காக்களுக்குக் காவிரித் தண்ணீர் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இவை களைமேல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்துப் பரிசாரம் தேடுவதில் சர்க்கார் தீவிரமாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் ஏராளமான சில்லரை நதிகளும், பெரிய நதிகளும் இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள தண்ணீரெல்லாம் சரியாக உபயோகப்படுத்தப்படாத முறையில் வீணாக அரசிக் கடலில் போய் வருகிறது. அந்தச் சர்க்காரை நல்ல முறையில் அணுகி, மத்திய சர்க்காரின் உதவியையும் வைத்துக்கொண்டு, அந்தத் தண்ணீரை எல்லாம் சென்னை ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்து அநேக காரியங்களை

1969 மார்ச் 28]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

அதன் மூலம் சாதிக்கவேண்டும். அப்படியானால் கோவை என்றுமே வறட்சியான ஜில்லாவாக இருக்காது.

(திரு. ச. துரைசாமி தலைமை).

அதே மாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லா வட பகுதி பூராவும் செழிப்படையும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா செழிப்படையும். தமிழ் நாடு பொதுவாக நல்ல முறையில் தண்ணீர் வசதி உள்ள ராஜ்யமாக ஆகிவிடும். இந்த விஷயத்தில் ஏதேனும் தாளுே என்று இருந்துவிடாமல் நல்லவிதத்தில் முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்த நேரத்தில்தான் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பற்றி, அவர்களுடைய அமைப்பற்றி நாம் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு தேசியத் தலைவர் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் உடம்பு ஆரோக்கியமாக இருந்து 5 வருஷங்களுக்கு நமக்கு அவர்கள் சேவை செய்வதற்கு நாம் கொடுத்துவைக்கவில்லை. அவர்கள் இருந்திருந்தால் டெல்லி மட்டத்திலும், கேரள அரசாங்கத்தினிடமும் முயற்சி செய்து நல்ல விதமாக தமிழ் நாட்டு ஜனங்களுக்கு சேவை செய்திருப்பார்கள். அந்த பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த முயற்சியை இந்த மந்திரி சபை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ ரொட்டியை உண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடக்கூடாது. முக்கியமான ஒரு காரியத்தில் குறிக்கோளாக அதை வைத்துக்கொண்டு, தீவிரமாக அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டு, அந்தக் காரியத்தைச் சாதிக்கவேண்டும். திரு. சி. சப்பிரமணியம் அவர்கள் பரம்பிள்ளை-ஆவியாறுத் திட்டத்தை அன்று ரொம்பவும் முயற்சி செய்து கொண்டுவந்தார்கள். அதன் விளைவாகக் கோவை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி இன்று நல்லபடியாக வளம் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் நல்ல முறையில் பிரயாசைப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏதோ பெரிய யோசனைகள் சொல்வதாகக் கேலியாக நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஜில்லாக்களை எல்லாம் பார்க்கும்பொழுது, நிறைய நதிகள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. 15 நதிகள் சிறியவையும், பெரியவையுமாக இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : செங்கற்பட்டில் பாலாறு இருக்கிறது. ஆனால், தண்ணீர் கிடையாது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : 15, 20—நதிகள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மேலோட்டமாக அந்த நதிகளில் தண்ணீர் வரவிட்டாலும், அவைகளின் கீழ் மட்டத்தில் ஸப்-ஸாயில் வாட்டர் ஏராளமாக இருக்கும். இதே வெளியே கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அமைத்து, தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவந்தால், 4, 5 ஜில்லா அளவில் எவ்வளவோ நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதையும் இந்த மந்திரிசபை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு இந்த சர்க்கார் ப்ளேட்டில் சில நல்ல காரியங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிரி-யூனிவர்ஸிடி & பி கன்லெஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலத் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாகச் சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் இந்தச் சர்க்காரை வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பணத்தைச் சிக்கனமாக உபயோகித்து இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்ய சர்க்காருக்குக் கடமை இருக்கிறது.

முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டால், பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 75 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இராஜ்யத்தில் கிட்டத்தட்ட 3,000 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் பள்ளி, தனியார் பள்ளி ஆகிய 3,000 ஹைஸ்கூல்களில் ஆயிரம் ஹைஸ்கூல்களுக்குத்தான் ஓரளவுக்கு நியாயமான கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. மற்றபடி 2,000 ஹைஸ்கூல்களுக்கு மாட்டுத் தொழுவம் அல்ல, மாட்டுத் தொழுவத்தைவிடக் கொஞ்சம் சமாராக இருக்கும், அப்படியுள்ள நிலைமையிலே கேவலமான கட்டட வசதி உள்ள நிலைமையான இருக்கிறது. சர்க்கார் கல்விக்காக ரூ. 60 கோடி செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கட்டடம் கட்டுவதற்கு ரொம்பவும் குறைவாகத் தான் பணம் ஒதுக்கி

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1969 மார்ச் 28]

யிருக்கிறார்கள். ரூ. 75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கூடங்களுக்குக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 75 லட்சம் என்பது 10 வருஷங்களுக்கு முன்புள்ள ரூ. 15 அல்லது 20 லட்சத்திற்குத் தான் சமம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது விலைவாசியெல்லாம் கூட, ரேட்கள் எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டன. ஒரு ஜில்லாவில் குறைந்தபட்சம் ஒரு வருஷத்தில் 30, 40 பள்ளிகள் உதவித் தொகை பெற்று, அங்கெல்லாம் கட்ட வேலை நடக்கக்கூடிய அளவுக்கு, அதற்கான தொகையை ஜாஸ்தியாக ஒதுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சயன்ஸ் லாபரட்டரிக்கு ரூ. 39 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த இராஜ்யத்திலுள்ள 1,000 ஹைஸ்கூல்களில் சயன்ஸ் வகுப்பு நடத்துவதற்கு லாயக்கான, வசதி உள்ள லாபரட்டரிஸ் கிடையாது. இதற்கு நீங்கள் ரொம்பவும் குறைந்த தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வி விஷயத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு இதை நான் ஒரு ரொம்ப முக்கியமான குறையாக எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இந்தக் குறையை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட், படி அரிசித் திட்டம் இவைகளினால் சர்க்காருக்குக் கோடிக்கணக்கில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட முக்கியமான காரியங்களுக்குப் பணத்தை ரொம்பவும் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள்.

மேற்கொண்டு ரோடு வசதியைப் பார்த்தால் அதுவும் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் கோதண்டராமையா அவர்கள் என்னிடம் ஒரு குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹோசூர் தாலுகா மைசூர் ஸ்டேட் பக்கத்தில் இருக்கிறது. நமது ஸ்டேட்டுக்குக் கடைசியில் மைசூர் ஸ்டேட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. மைசூருக்குப் போவதற்கு அநேக ரோடுகளுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து கனெக்ஷன் இருக்கிறது. பூராவும் ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கின்றன. பூராவும் மண் ரோடாக இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் நல்லவிதத்தில் மெட்டல் ரோடுகளாக மாற்றி, இண்டர்-ஸ்டேட் பஸ் போக்குவரத்திற்கு வசதி செய்து தரும்படியாகப் பேசவேண்டும் என்று என்னிடம் குறிப்புக் கொடுத்தார்கள்.

மூ.ப. 11-30 அதுமட்டுமல்ல, இராச்சிய அளவில், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், மற்றவைகளுக்கும் கூடுமான வரையில் நல்ல விதமான முறையில் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கும் முறையில் பணங்கள் ஒதுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பட்டது) என்ன சார், ப்ரண்ட் ரோவில் உள்ளவர்களுக்குக் கொஞ்சம்.....

பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நம் பேரில் உள்ள குறைவால் தான் இந்தப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது. ஜனங்களுக்கு சில அநீதியான மத்திய தர வகுப்பினருக்கு அனுசூலக் குறைவான சட்டங்களைச் சில காரியங்களுக்காகச் செய்கிறோம். அதன் காரணத்தால் இன்றைக்குப் பஞ்சம். இதனால்தான் இயற்கை நமக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், லாண்ட் ரிகார்ட் டெனன்ஸி ரைட்ஸ் மசோதாவைச் சொல்லலாம். அதில் அநீதி இருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. சரியான படி ரிகார்ட் பண்ணாவிட்டால், கோர்ட்டுக்குப் போய்ப் பரிகாரம் தேட சட்டத்தில் விளக்கம் இல்லை. அதிலே ஒருத்தனுக்கு 5 ஏக்கர் இருக்கிறது என்றால், அதிலே ஒரு ஏக்கரைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, 4 ஏக்கரை சொந்தச் சாகுபடி செய்கிறார் என்பதைத் தெளிவாக ரிகார்ட் எப்படிச் செய்வது என்பதற்கு சட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஏற்கனவே உள்ள விவசாய உரிமைச் சட்டங்கள், குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், இப்படிப் பல சட்டங்களால், கொஞ்ச நஞ்சம் நிலங்களுக்கு இருந்த மதிப்பும் குறைந்துபோய்விட்டது. சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட, சட்டத்தில் விதிவிலக்கு இல்லாததால், குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்ற முடியாமல், ஏதாவது கல்யாணம், கடன் தொந்தரவு, தொழில் ஆரம்பிப்பது போன்ற ஏதாவது காரியம் செய்ய வேண்டும் என்றால், சிறிய நிலச் சொந்தக்காரரும் தன்னுடைய நிலத்தை விற்றுக் கஷ்டத்தைப் போக்கிக் கொள்ளவோ, ஏதாவது

1969 மார்ச் 28]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

தொழிலை ஆரம்பிக்கவோ முடியாத நிலை இருக்கிறது. நிலத்தையும் விற்கமுடியாது, வாழ்க்கையும் நடத்தமுடியாது என்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி நிலத்தின் பேரில் சட்டங்களைப் போட்டுப் போட்டு, லட்சக்கணக்கான நடுத்தர நில உடைமையாளர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கி, அவர்கள் அடியோடு நசுங்கிவிட்டார்கள். பட்டணத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தெரியாது. எலெக்ஷனுக்கு நிற்கிறவர்களுக்குத் தெரியாது. கிராமங்களுக்குப் போனால் தான் அங்கே எத்தனை குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன என்பது தெரியும். அப்படி இருக்கும் போது, இப்பொழுது இந்த ரெகார்டு சட்டமும் வந்திருக்கிறது. முன்னால் ஒரு நஞ்சைக்கு ரூ. 5,000 பெறுமானம் என்றால், இப்பொழுது, நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும், மதிப்பு இன்றைக்கு ரூ. 2,000 ரூ. 1,000 கூட இல்லாமல் போய், லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் சொத்து மதிப்பை இழந்து நாசமாகப் போய்விட்டார்கள். நான் இப்படி அடிக்கடி பேசும்போது, நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்கள் என்பேரில் எரிச்சல் படுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி எரிச்சல் படக் கூடாது. சிறு உடைமையாளர்கள் கெட்டுப்போவதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இவர்கள் மேல் கண் வைத்து, இந்தச் சர்க்கார் நடந்து கொண்டதால்தான் மழை பெய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். இப்படித்தான் நாட்டில் துன்பம் வரும் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் திருக்குறள்

“முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி

ஒல்லாது வானம் பெயல்”

என்று வள்ளுவர் சொன்னார். அது உங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைச் செய்து செய்து, அதன் மூலம் நீங்கள் நாட்டில் கஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டீர்கள். கஷ்டப்படுத்துங்கள், பெரிய புள்ளி களைக் கஷ்டப்படுத்துங்கள், அவர்களுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டுப் போங்கள் ஆனால், நடுத்தர வகுப்பினருக்குத் துன்பங்களை உண்டாக்கினீர்கள் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேற்கொண்டு, தஞ்சாவூரில் என்ன நடக்கிறது? அறுவடைக் கூலியை நிர்ணயம் செய்ய, வயலிலே வேலைசெய்யும் விவசாயினுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்ய ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் தலைமையில் விசாரணை. எங்காவது கேள்விப்பட்டதுண்டா? இந்த நாட்டில் அநீதியாகக் கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களைத் தெரியமாக அடக்க முடியாமல் சர்க்கார் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் தலைமையில் கூலி நிர்ணயம் செய்கிறோம் என்றால், இது என்ன கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கும் பாக்கிரியா, வயிற்றுச் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாத, வயலில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அறுவடைக் கூலி. இதை நிர்ணயிக்க கணபதியா பிள்ளை கமிஷன். எதற்குத்தான் கமிஷன் போடுவது என்று கிடையாதா? சர்க்கார் கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் தான் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும்.

[திரு. பு. செ. முத்து செல்வன் தலைமை]

அன்றைக்குச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய உரிமைகள் பற்றிப்பேச நேரம் இல்லை பார்லிமெண்டில் 30, 50 என்று ஏதோ சொன்னேன். சில காரியங்களை மற்ற அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். உடனே முதல் மந்திரி என்னவோ 15-ஐ 20-ஆக ஆக்கினார்கள்.* நீங்களும் சட்டசபை மெம்பர்கள் ஆகியபிறகு மந்திரிகள் ஆகியிருக்கிறீர்கள். இதிலே சம்பளம், படி அல்ல பிரச்சினை. இது ஒரு அந்தஸ்துப் பிரச்சினை. அரியானா நம்மில் மூன்றில் ஒரு பங்கு; ஓரிசா நம்மில் மூன்றில் ஒரு பங்கு. எழுதிக் கேளுங்கள், சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள் என்று. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். சுதந்திராக் கட்சி இதற்காக எனக்கு கல்தாக் கொடுத்தால் கூட போகத் தயாராக இருக்கிறேன். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் தான். ஆக, அரியானாவிற்கு எழுதிக் கேளுங்கள். ஓரிசாவிற்கு எழுதிக் கேளுங்கள்.

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1969 மார்ச் 28]

கள். அதெல்லாம் மூன்றில் ஒரு பாகம் உள்ள ஸ்டேட்டுகள்தான் அங்கெல்லாம் எவ்வளவு வசதிகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் செய்த தப்புக்கெல்லாம் பொறுப்பு காங்கிரஸ் காரர்கள் தான். அண்டை ராஜ்யமாகிய கேரளாவில் என்ன நிலைமை? நம்மில் பாதி இராச்சியம் தான். அந்தக் காலத்திலேயே அங்கே 200 ரூபாய். அதே நேரத்தில் இங்கே, அப்பொழுது இருந்த பிரமச்சாரி முதல் மந்திரி காமராஜ் நாடார், தனக்கு மட்டும் ரூ. 1,500 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு, மெம்பர்களுக்கு ரூ. 150 சம்பளம், படி 12½ ரூபாய். ஒரு மெடிகல் ரெபரசெண்டடிவ் கு ரூ. 30 படி, உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்ன கேவலம்? சரி, சிக்கனத்திற்காக என்று சொல்லுங்கள், ரூ. 5 மட்டுமே வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம். மூன்று நாளைக்கு புளியஞ்சேற்றைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். செக்ரட்டேர்ட்டில், அசெம்பிளிக் கட்டத் திற்கு, வர குடை வாங்கிக் கொடுங்கள். மான் மார்க் குடை வேண்டாம். அது விலை அதிகம். மூர்மார்க்கெட்டுக்கு சீஃப் செக்ரட்டரியை அனுப்பி, ப்ளாஸ்டிக்கிலே நாலு ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய்க்கு விற்கிறதே அந்தக் குடையை ஒரு 250 வாங்கிக் கொடுங்கள், அப்படியே கால்நடையாகக் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டே வந்து சேருகிறோம். (பலத்த சிரிப்பு) ஏன்? என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், மற்ற இராஜ்யங்களுக்கு எழுதிக் கேளுங்கள். அரியானாவில், சீஃப் விப் ஆஃப் திகவ்மெண்டுக்கு அவரை நான் ஒரு இடத்தில் சந்தித்தேன் — அவருக்குத் தனி அறை, இன்னும் மந்திரிமார்க்களுக்கு இருக்கிற சலுகைகள் எல்லாம் உண்டு, இங்கே பார்த்தால், நம்முடைய விப் பாயில் இருக்கிறார். நான் கூடப் பத்தமடைப்பாய் சப்ளை பண்ண வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இங்கே நம்முடைய அங்கத்தினர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தவேண்டும். மைசூர் சர்க்காரிலே ஃபிரி குவார்ட்டர்ஸ் வருஷம் பூரா. இங்கே ரூ. 250 சம்பளம். டெலிபோன் சம்பந்தமாகப் பார்த்தால், கனம் மொராஜ்ஜி சார்ஜைக் கூட்டியாகி விட்டது. நேற்று ஒரு பில் வந்தது. என்னுடைய பிரண்ட் ஒருவர் போன் பேசவேண்டும் என்றார்; இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது நிலை. “மாடு கன்னுக்குட்டி போட்டுவிட்டதா? என்று முதல் கேள்வி போட்டாரே பார்க்கணும். (சிரிப்பு). கடைசியில் என்ன ஆயிற்று? ஒரு புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்ததைப் பார்த்தால் அதில் 32 ரூபாய் என்று போன் போட்டிருந்தது. பில்லுக்கு 187 ரூபாய் என்று என்னுடைய டி. எ. பில்லில் கட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் எல்லாம் சீஃப் மினிஸ்டிரிடம் நயவுசெய்து சொல்லி, நியாயமான முறையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வாருங்கள். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் கொடுத்த ** 5 ரூபாய்கூட வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மந்திரிகள் எல்லாம் ஏன் சம்பளத்தைக் குறைத்து வாங்க வேண்டும்? ஏதோ முதலில் கபிட் பண்ணியாகிவிட்டது சீஃப் மினிஸ்டர் இதை யோசிக்க வேண்டும். ஏதோ நம்முடைய கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. ஆதித்தன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளக் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர்கள் வேண்டுமானால் குறைத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் இப்பொழுது நம்முடைய லா மினிஸ்டர் அவர்கள் பிராக்டிஸ் பண்ணினால் மாதத்திற்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும். இன்றைக்குப் பார்ட்டியிலே சேர்ந்து, உழைத்து, இப்பொழுது 500 ரூபாய் சம்பளம் என்று வாங்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பது எந்த நியாயம்? உங்களுக்குப் பயமிருந்தால் பேசாமல் இருங்கள். டி.எம்.கே. கட்சி மெம்பர் பண்ணுவது பகவானுக்குத்தான் தெரியும் (சிரிப்பு). நாம் ஏதேதோ கேட்கப்போய் எல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத்தான் யோகம் அடித்திருக்கிறது. எல்லா பார்ட்டித் தலைவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டுப்பேசி, அவர்களுடைய தலையில் பாரத்தைப் போட்டு, நல்லவிதமாகச் செய்யுங்கள்.

We stand first in all respects. இப்பொழுது நாம் 250 ரூபாய் சம்பளம் ஞாங்குகிறோம் என்றால், மற்றவர்கள் கேலி செய்யமாட்டார்களா?

**பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1969 மார்ச் 28]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

இந்தியாவிலேயே மெட்ராஸ்தான் முதலில் இருக்கிறது **. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைக் கௌரவமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வணக்கத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ** என்றார்கள். அந்த வார்த்தையைப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்) : சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். அந்த வார்த்தையைப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

*. திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின்முன் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நிதி ஒதுக்க மசோதாவின்மீது சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன். 1968-69-ம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் கணக்கின்படி 66 கோடி ரூபாய் வழங்கவேண்டும் என்றும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்காக 717 கோடி ரூபாய் வழங்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி, இந்த மன்றத்தின் முன்னே கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஒதுக்கியிருக்கின்ற நிதிகளில் இரண்டில் ஒரு பங்கை நாம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டி வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாட்டிலேயிருக்கிற நலிவுகளை, நாட்டிலேயிருக்கிற சங்கடங்களை, நாட்டிலேயிருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காகப் பயன்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அறுபத்தியாறு கோடி ரூபாயில் கிட்டத்தட்ட 46 கோடி ரூபாய் பழைய கடன்களைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்கும், 717 கோடி ரூபாயில் கிட்டத்தட்ட 243 கோடி ரூபாய் பழைய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும் வேண்டி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை இப்படியே இருக்குமானால் சமதர்மம் என்பது அரசியல் அரங்கிலே பேசப்படும் பேச்சாகத்தான் இருந்து வரும். தனி மனிதர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பி வருவார்களென்ற வகையில் மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வருவார்களென்ற நிலை இருக்கிறது. இப்போக்கு தொடர்ந்து நீடிக்குமானால், நாட்டின் சுபிட்சம் பாதிக்கப்படும். இந்த நிலைமையை மாற்றித்தர வேண்டுமென்று இருக்கின்ற நிலையை உணர்ந்து கட்சி மாச்சர்யமின்றி ஏகோபித்த குரலே இந்த மன்றத்திலே எழுப்ப வேண்டும்.

சமீப காலமாக ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு உன்னையும், வெளியேயும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஓவர் டிராப்ட், அதாவது அதிகப் பற்றை வாங்கியிருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும், பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஓவர் டிராப்ட் வாங்குவது பெரிய மனிதர்களுடைய இலட்சணம் என்ற வகையில் இருக்கின்றது. ஊரிலே ஒரு பெரிய மனிதன் என்றால், ஒரு மில்லுக்குச் சொந்தக்காரன் என்றால், அவனுக்கு ஓவர் டிராப்ட் பாங்கிலே அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஓவர் டிராப்ட் வாங்குவது அவமானகரமானது அல்ல. இந்த அரசு ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியிருப்பதற்கு யார் காரணம் என்பதல்ல பிரச்சனை. எந்தக் காரணங்களுக்காக ஓவர் டிராப்ட் வாங்கப்படுகிறது? அப்படி ஓவர் டிராப்ட் வாங்க வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்துபவர் யார்? இந்தக் காரியங்களுக்கு ஓவர் டிராப்ட் வாங்குவது நியாயம்தானா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசு தருகிற நிதிகளை எந்த அளவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை இறுதித் துணை மதிப்பீட்டிலே அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய போக்கு மாறி, தேவையான நிதியைச் சீராக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகப்பற்று வாங்குபவர்கள் பெரிய மனிதர்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தமிழக

** பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

[1969 மார்ச் 29]

அரசு 15 கோடி ரூபாயைப் பற்றாக வாங்கியிருக்கிறது. நம்மைவிடப் பெரிய வர்கள் அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. எனவே, ஒரு நல்ல முடிவை மத்திய அரசு இவ்விஷயத்தில் எடுக்க வேண்டும். முன்னாள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவரும், நாகர்கோயிலில் வெற்றி பெற்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான திரு. காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கவனத்தை இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைக் குறித்து ஆராய, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம்காண கவனத்தைத் திருப்பியிருக்கிறார்கள். நாம் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறோம். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் தன் கவனத்தைத் திருப்ப மறுத்தாலும், விரைவில் இதற்கு ஒரு நல்ல முடிவு கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நாடு பூராவிலும் பஞ்சம் பெருகியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் சில பகுதிகள் எப்போதும் வறண்டே இருக்கின்றன. அது போன்றல்ல எங்கள் பகுதி. ஆனால், ஐந்தாறு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை இப்படி ஏற்படுவது வாடிக்கை. எங்கள் பகுதியில் வாடிக்கைக்கு மாறாக, ஓராண்டு தள்ளி மறுபடியும் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1966-ல் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி எங்கள் பகுதி. 1967-68-ல் ஓரளவு நிம்மதியாக இருந்து, எரி, குளங்களில் தண்ணீர் நிறைந்து, நெல்லும் மற்றத் தானியங்களும் விளைந்தன. ஆனால், இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணத்தால் நாங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசு மிகப் பெருந்தன்மையோடு, விரைவாக முடிவு எடுத்து 15 லட்சம் ரூபாய் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கான திட்டத்தைத் தீட்டித் தந்திருக்கிறது. அதற்குப் பாராட்டு தெரிவிக்க நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் இன்னும் கூடுதல்தொகை அளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வேண்டுகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் 10 லட்சம் ரூபாய் அளவில் முதல் அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார். இரண்டாவதாக 10 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார். இதுவும் போதாது. செஞ்சி, திண்டிவனம், மற்றும் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பரவலாகப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது அறிக்கையை அங்கீகரித்து மேலும் தொகை ஒதுக்க வேண்டுகிறேன்.

ஒன்றைமட்டும் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதிக்கு போர்டு மெம்பர் திரு. மணி அவர்கள் வந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறினோம். எங்கள் பகுதிப் பாறைப் பிரதேசம், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தி ன்ல்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும், விவசாயம் செய்ய முடியும். கிணறுகளை ஆழப்படுத்தக் கடன்களைக் கொடுக்க முன்வருகிறோம் என்று தனித் தாசில்தார் ஒருவர் செஞ்சிப் பகுதியில் நியமனம் செய்யப்பட்டார். ஆனால் மறு தாக்கீதில் அந்தப் பதவி ரத்துசெய்யப்பட்டு, அந்த தனித் தாசில்தாரைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள். வறட்சி மிக்க இந்த நேரத்தில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்குத் தேவையான கடன்தொகை அளிக்கப்பட வேண்டும். தனித் தாசில்தார் அவசியம் தேவை. பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை மேற்கொள்கின்ற நேரத்தில் வேலை இல்லாத விவசாய ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைகளைப் பராமரிக்கவும், புதுப்பிக்கவும் திட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில் சாலைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. எங்கெங்கு சாலைகள் அமைக்க வேண்டுமோ, அங்கு எல்லாம் விவசாய மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து, விவசாய மக்களுடைய வாழ்வுக்கு வழி தேடிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, கிராமத்திலுள்ள கணக்குகளை கிராம அதிகாரி காணம் எழுதுகிறார். கர்ணம் எந்த அளவிற்குக் கணக்கு எழுதுகிறார் என்பது கணம் உறுப்பினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். கர்ணம் வயல்காட்டிற்குச்

1969 மார்ச் 28]

[திரு. செஞ்சி வே. முனுசாமி]

சென்றுதான் கணக்கு எழுதுகிறா அல்லது திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டுதான் கணக்கு எழுதுகிறா என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். ஏதோ எட்டு அணு, பத்தணு, பன்னிரண்டணு என்று சாகுபடி கணக்கு எழுதியிருப்பதால் சில கிராமங்களில் பஞ்ச நிவாரணப்பணி துவங்கப்படவில்லை. ஒரு சில கிராமங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு சில கிராமங்களுக்கு வரி விலக்கு இல்லை. இம்மாதிரியான நிலைமை செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதியில் இருந்து வருகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்கு வரி விலக்கு கிடையாது, ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், சமதர்மம், சமத்துவம் பற்றிப் பேசுகிற நாம் பாராபட்சம் காட்டுவதாக ஏற்படும். ஆகவே, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பலன் அளிக்கின்ற வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, மோட்டார் வைத்துப் பாடுபட்டுக் கரும்பு பயிரிட்டு ஆடுவதற்கு இன்றைக்குப் பட்டாளத்திற்குக் கொண்டு செல்வதா, முண்டியும்பாக்கத்திற்குக் கொண்டு செல்வதா என்று தெரியாது திரிசங்கு சொர்க்கம் போலத் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே அடுத்த வருடத்திலாவது இந்தப் பகுதியில் விளைகிற கரும்பை இங்கேயே ஆடுவதற்குக் கூட்டுறவுத் துறையில் செஞ்சியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். பருத்தியே விளையாத பகுதியில் நூற்பு ஆலையையும், கரும்பே விளையாத பகுதியில் சர்க்கரை ஆலையையும் அமைப்பதென்று இல்லாமல் கரும்பு அதிகம் விளையக்கூடிய இந்தப் பகுதியில் கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் கீழ் ஓரேரு கருத்துக்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலிலே சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரில் கவனித்துப் பார்த்த போது, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பஞ்ச நிலை உருவாகியிருப்பதை எல்லோரும் சொன்னார்கள். கொடிய பஞ்சமாக இருக்கிறது, குடி தண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதுவும் நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஒரு கோடியே ஐந்து புள்ளி எழு என்று நினைக்கிறேன்—பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காக இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. மேலும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து பத்து அல்லது பன்னிரண்டு கோடி நிதி உதவி பெறவேண்டும் என்று மாநில அரசு கேட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தத் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கும். மானியமாக மத்திய சர்க்கார் வழங்கப் போகிறார்களா, அல்லது கடனாக வழங்கப் போகிறார்களா என்று கூர்ந்து கவனிப்பது சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கடனாக வழங்குவார்களானால் வட்டி செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவோம். எந்த அளவுக்கு மானியமாக கிடைக்குமோ அந்த அளவு நாம் பெற்றுக்கொள்ள மத்திய அரசாங்கத்தை நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த விவகாரத்தை 31-ம் தேதி விரிவாக விவாதிக்கப் போகிறோம். ஆகவே இதைப்பற்றிக் கூடுதலாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விவாதிக்கத் தேவையில்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வரப்போகிறார்கள். அப்போதும் இந்தக் கருத்தினை இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்தும் என்று கருதுகிறேன். இது விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் பூரண ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்பதைக்கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பஞ்சம் என்று சொன்னால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, என்னை கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. இந்த தேசத்தில் மற்ற பல இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற போதெல்லாம் அந்த அந்தப் பகுதிகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் எவ்விதம் உதவி செய்திருக்கிறதோ அதேபோன்று தமிழகத்திற்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உதவியைப் பெற வாதிடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1969 மார்ச் 28]

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் தருகிற நிதி உதவிகளை காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். அப்படித் தராத காரணத்தினால்தான் நாம் ஓவர்டிராப்ட் வாங்கவேண்டியதாக ஆகிறது. ஆகவே கொடுக்கிற உதவிகள் காலத்தில் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் ஜூலைமீயில் பைனான்ஸ் கமிஷன் தீர்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நமக்கு எவ்வளவு அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு பெறுவதற்குத் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசும் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆயினும், எந்தவேலையும் மார்ச் திங்களில்தான் நடக்கின்றதே தவிர பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்தவுடனே சீராக வருடம் பூராவும் நடப்பதில்லை. காரணம் கேட்டால், அப்டிமினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன் வரவில்லை, டெக்னிகல் சாங்ஷன் வரவில்லை என்பதாக இருக்கிறது. இப்படி பணம் ஒதுக்கியும் வேலை நடைபெறுவது காலதாமதமாகிற காரணத்தினால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைத் தவிர்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, பள்ளிக்கூடம், குடிதண்ணீர் திட்டம், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்ற விஷயங்களில் காலம் தாழ்த்துவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது. இதற்குவேண்டிய தாக்கீதுகளை இலாக்கா மேலதிகாரிகளுக்கு உடனடியாக நல்கவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்து நாற்பதாறாறு இருந்தே எங்கள் பகுதியில் கட்டாயக் கல்வி அமுலுபடுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் பலர்பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. இன்றையதினம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் இல்லை, நடுத்தரப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் இல்லை, ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லை. இந்த அவல நிலையைப் போக்க அரசாங்கம் இப்போது 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். பள்ளிக் கட்டிடங்களைச் சிறப்பாகச் சீரமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதை துரிதமாகச் செலவழிக்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். இதில் தயக்கமோ, சனக்கமோ காட்டினால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். சட்டம், ஒழுங்கு பராமரிப்பில் பாரபட்சமான நிலை பல இடங்களில் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நியாயம். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நியாயம் என்ற முறையில் அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுப் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பான போலீஸ் இலாக்காவின்மேல் இப்படித் தவறு செய்வார்களானால் நாட்டில் அராஜகமும், குழப்பமும் தான் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் இடைத் தேர்தல் காலத்தில் அதிகாரிகள் பலவிதத்தில் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டார்கள். தேர்தலும் முடிந்துவிட்டது. வெற்றியும் பெற்றோம். ஆனால் இன்றைக்குக் குட்டித் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்று பொய் வழக்குகளைக் கொடுப்பதும், அதிகாரிகள் அதை ஜோடினை செய்து பலரைச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப நடவடிக்கை எடுப்பதும் ஆகிய அவல நிலைநிடிக்கிறது. இது பற்றிப்பல கடிதங்கள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் கட்சி மனப்பான்மையில்—தங்களைக் கட்சி ஊழியர்களைப் போல நினைந்து செயல்படுவது வெறுக்கத்தக்கது—விரும்பத்தக்கதும் அல்ல. வேண்டுமானால் இதற்கு வேண்டிய ஆதாரம் தரத் தயாராய் இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியைக் கழற்றியதாக—கொடி வழக்கு—பல வழக்கறிஞர்கள்மீது கூட இந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. Law does not take notice of trifles என்கிற முறையில் இதற்கு விரோதமாகக் காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான நடவடிக்கை உடனடியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் கூறவேண்டியது பஞ்சாலைகளைப் பற்றியது. பஞ்சாலைகளைப் பற்றி விரிவாக விவாதித்திருக்கிறோம். மூடப்பட்டிருக்கிற

[1969 மார்ச் 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

9 பஞ்சாலகளை அரசாங்க காரண்டி கொடுத்து திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இப்படிப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள 14 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகள் எவற்றை எடுக்கமுடியுமோ அவற்றைத் துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கார்ப்பரேஷனை நிறுவுவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரையும் அணுகி எல்லா விதமான உதவிகளையும் பெற்றாக வேண்டும். பஞ்சாலைப் பிரச்சினையை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாகப் பார்க்க வேண்டும். தேசத்தில் மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலகளில் தமிழகத்தில் மூடப்பட்டுள்ள பஞ்சாலகள்தான் மிகவும் அதிகம். ஆகவே, இதில் நாம் போதிய அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிற ஒரு பிரச்சினை—பட்ஜெட்டைப் போடுகிறபோது ஏழாயிரம் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர்களின் நிலையை உயர்த்த நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருப்பதாகப் பார்த்தோம். எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிற ஆசிரியர்களில் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு தனியார் பள்ளியில் உள்ளவர்களுக்கு இது விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதில் எங்கள் பகுதிக்கும் போதுமான அளவுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் தகுதியைப் பெற்று ஸ்ரீயர் கிரேட் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறவர்களுக்கு—அரசாங்கப் பள்ளிகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் போதிய அளவுக்கு இந்தச் சலுகை விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினை. உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒரு ரிட் பதிவாள் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் பேசிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். அங்கு பட்டம்பெற்ற ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் இரண்டாவது கிரேடியலே ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புரமோஷனாக் கோ அல்லது முதலாவது கிரேடியலே வருவதற்கோ இந்த டெஸ்ட் பாஸ் பண்ண வேண்டி தில்லை என்று முன்பு ஆணை இருந்தது. ஆனால் சமீபத்திலே ஒரு ஜி.ஓ. அவர்கள் கண்டிப்பாகப் பாஸ் செய்தாக வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆட்சேபித்து அந்த ஆசிரியர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் போட்டார்கள். செப்டம்பர் மாதம் 1968-ம் ஆண்டிலே உயர்நீதி மன்றம் அந்தமாதிரி அவர்கள் பாஸ் பண்ண வேண்டியதில்லை என்று தீர்ப்புக் கூறியது. இலாகாக்களிலே, குறிப்பாக கல்வி இலாகாவிலே உள்ள அதிகாரிகள் இந்தத் தீர்ப்பை இதிகாறும் அமல் நடத்தவில்லை. இது ஒரு பெரிய அநீதி, வஞ்சனையானது என்றே நான் சொல்ல வேண்டும். எப்பொழுது உயர்நீதி மன்றம் அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்று தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டதோ அப்பொழுதே உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இருந்தால், அதற்காக அப்பீல் செய்து அந்தத் தீர்ப்பை ரத்து செய்யலாம். இதுவரையில் அப்படியும் செய்யவில்லை. அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்கு ஏன் தாமத்குறிக்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய உத்தியோக உயர்வும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் இதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அதை அமலாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், “கண்டெம்ப் டி ஆஃப் தி கோர்ட்” ஆகி விடும். எனவே, இதிலே துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது மார்க்லிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசிய சாம்பிள் சர்வே என்ற ஸ்தாபனம் இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களுடைய வருமானங்களைச் சில ஆண்டுகளாகக் கூறக்கூடிய நிலைமையில் அந்தக் கணக்கிலே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில்—இந்தியாவிலே சுமார் 70 சதவீத மக்கள் 1 ரூபாய்தான் ஒரு நாளைக்குப் பெறுகிறார்கள்—ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய்க்குட்பட்டுத்தான் வருமானம் பெறக்கூடிய நிலைமை கிராமப் பகுதிகளாக இருந்தாலும், நகரப்பகுதிகளாக இருந்தாலும் இருக்கிறது என்பதைப் பின்னணியிலே வைத்துக் கொண்டோன் நாம் இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவைப் பரிசீலிக்கிறோம்.

ந.ப.
12-00.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1969 மார்ச் 28]

சாதாரணமாக, உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு நாம் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறட்சி என்பதைப் பின்னணியிலே கொண்டு இப்பொழுது இருக்கிறோம். அதைப்பற்றித் தனியாகப் பேசி விவாதித்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் கூட, இப்பொழுது அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லாமல் இன்று நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது அதிகமான நியாய விலைக் கடைகள் அவசியம் என்பது தெரிகிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யாமல், மத்திய அரசிடமிருந்து வந்த தூதுக் குழுவின் செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களைச் சுற்றிப் பார்த்த நேரத்திலே மக்கள் தங்களுடைய ஊர்களிலே நியாய விலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். வெளியிலே விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தாலே நியாய விலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்பது நியாயமானது. மார்ச்சிலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, மத்திய அரசினிடமிருந்து கோதுமை, அரிசி இவற்றை வற்புறுத்திப் பெறுவதற்காக—இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.—என்னுடைய கட்சி ஆதரவளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே 10 ஏக்கரும் அதற்கு அதிகமாகவும் வைத்துள்ள நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து அவர்களுடைய சொந்தத்திற்கு தேவையானது போக அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்ற முயற்சியை நாம் எடுக்காமல் போனால் அதிகமாக நியாய விலைக் கடைகள் கேட்கக் கூடிய மக்களுக்கு நாம் உதவி செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. மூன்று ஏக்கருக்கும் அதற்கும் குறைந்த நிலமுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யாமல் விதி விலக்கு அளிக்கின்ற நேரத்திலே நாம் 10 ஏக்கர் அளவில் அதற்கு மேலேயும் உள்ளவர்களிடமிருந்து அதிகமாக அதிகமாக அந்த அளவுக்கு கொள்முதலும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். 10 ஏக்கர் நிலமுள்ளவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய தேவைக்குப் போக அதிகமானதை, உபரியாக உள்ளதை, நாம் கொள்முதல் செய்யவேண்டும்.

கள்ளக்கடத்தல் என்று குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அது யாருடைய தானியங்கள்? ஏழை விவசாயிகளிடம் தானியம் கையிருப்புக் கிடையாது. எனவே பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடத்திலே தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கடுமையான வறட்சி நிலைமை இருக்கிற போது நிலப்பிரபுக்களை வற்புறுத்துகிறோம் என்று பயப்படாமல் சர்வகட்சியின் சார்பிலும் ஒரு ஏற்பாடு செய்து அங்கங்கே கொள்முதல் அதிகமாகச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். புஞ்சை தானியங்களையும் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். கடுமையான வறட்சி நிலைமை இருப்பதால் பெரிய நிலக்கிழார்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்தால்தான் தேவைப்படுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் நியாய விலைக்கடைகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் தஞ்சையைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக கீழ் தஞ்சாவூர் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையைப்பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சம்பளம் ஒரு பிரச்சினை, அதுமட்டும்தான் அதிலே யோசிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர, மாவட்டத்திலே உள்ள நிலப்பிரபுக்களிடத்திலே உள்ள உறவுமுறைப் பிரச்சினை, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள், வாழ்க்கை நிலைமைகள் ஆகியவற்றைப்பற்றியும் அவர்கள் விசாரிப்பதற்கும் அங்கே சாட்சியம் கூறுவதற்கும் அரசாங்கம் கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி முழு விசாரணை செய்தால்தான் நல்லது. கூலிப் பிரச்சினையை மட்டும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையிலே சமீபத்திலே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் என்ற தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அரசுத் துறையிலே உள்ள தொழில்களுக்கு நிதி வசதி செய்து கொடுத்தது. தனியார் துறையிலே உள்ள தொழில்களுக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்பதன் மூலம் நிதி உதவி செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் தனியார் துறைத் தொழில்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய அளவில் கொள்கையில் மாற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தினுடைய நிதி வசதிகளைப் பெரும்பாலும் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் அது தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். தனியார் துறையிலே விரும்பினால் அவர்கள் நிதியைத் திரட்டிக் கொள்ளமுடியும்.

கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலக்காக ஒரு லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்க முடிந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மூடப்பட்ட மில்களைத் திறப்பதற்கும், தொழில்களைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவும் அந்தப் பணத்தை உபயோகிக்கப்படுக்தினால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தினுடைய போக்குவரத்துத் துறை ஆகிய துறைகளை நடத்தக் கூடிய கொள்கைக்கு தேசிய மயமாக்குகின்ற கொள்கைக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் கொள்கைப் பிடிப்பு வேண்டும். நாம் நல்ல முறையிலே பொதுத் துறையிலே நடத்தமுடியும் என்ற கொள்கைப் பிடிப்பு இருந்தால்தான் தொழில்களைப் பலமாக நடத்த முடியும். எனவே, தொழில்களை நடத்துகின்ற, போது தொழிலாளர்களிடமிருந்து பங்கு, பணி இவற்றைப்பற்றிய ஆலோசனைகளை எடுத்துக் கொண்டு விரயங்களைத் தவிர்த்து லாபமரமாக நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

தனியார் துறையிலே உள்ள தொழிலதிபர்கள் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தால் அரசுத் துறையில் பெரும் தோல்வி என்று சொல்வதை பார்க்கிறோம். அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்வார்கள். நாம் அதைப் பொருப்படுத்தக்கூடாது. பியூராகிராடிக் அதிகாரிகளை நாம் தொழில்கள் நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் போடக்கூடாது. அங்கேயுள்ள சிப்பந்திகளை ஆலோசனை கேட்டு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் செய்தாலே லாபகரமாக தொழில்களை நடத்தமுடியும். அப்படிச்செய்தால் இறுதியாகப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்திலே மூன்றரைக்கோடி மக்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு அந்தப் பணம் பயன்படும் என்ற அளவிலே அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

கைத்தறியைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு எதிராகப் பவர்ஹூம் என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. 5 லட்சம் மக்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆவது என்று கவனிக்க வேண்டும். கைத்தறித் தொழில், மூடப்பட்ட பஞ்சாலகளைத் திறத்தல், இவற்றைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் துறையிலே தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கச் சட்ட திட்டம், கொள்கை இவை மேலும் மேலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கவேண்டும். அதேபோல அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கவேண்டும் என்றால் காட்டுவளத்தைப் பெருக்கி அதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கும், தனியார்கள் காடுகளைப் பயன்படுத்தி, மாங்களை வெட்டிப் பணத்தை லீனாக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தாமல், காடுகளின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு முயல்வேண்டும். காட்டு வளத்தின் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை செலுத்துகின்றபோது அங்கே வாழ்கின்ற பழங்குடி மக்கள், டிரைபல், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையை உயர்த்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1969 மார்ச் 28]

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை பலப்படுத்த, அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய முதலீடுகளும், உதவிகளும் மீனவர்களுக்கே பயன்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதிலே தனியார் துறையை ஆதரிப்பது என்ற நிலை ஏற்பட்டால் ஒரு சில முதலாளிகள் அதிகப்படியான பணம் பெறமுடியுமே தவிர லட்சக்கணக்கான மீனவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியாது. ஆகையால் அரசாங்கம் அந்தத் துறையிலே செய்கின்ற முதலீடு பூராவும் மீனவர்களுடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை மேம்பாடு அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையை முழுக்க முழுக்க கூட்டுறவுத் துறையாகவே நடத்துவது என்ற கொள்கை முக்கியமானதாகும். கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள நிர்வாகங்களின் கணக்கைத் தனியார் தணிக்கை செய்வது என்ற யோசனை அபாயகரமானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை நிர்வாகத்திலே உள்ள கோளாறுகளை முழுமையாக நீக்க வேண்டும். தனியார் துறை அதிலே குறுக்கிடாதபடி திறம்பட நடத்துவதற்குத் தேவையான மாற்றங்களை, திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரை மதுரையிலுள்ள ஃபென்னர் கார்ச் கம்பெனியைச் சேர்ந்த வேலுவின மரணம் பெரிய நிகழ்ச்சியாகி வழக்கு நடைபெறுகிறது. மரணத்திற்குக் காரணமானவர்கள் மீது செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் வழக்கு நடைபெறுகிறது. அரசாங்க அதிகாரிகள் உஷாராக இருந்து திறம்பட வழக்கை நடத்த வேண்டுமென்று மதுரை நகர தொழிலாளர்கள் விரும்புகிறார்கள், அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அந்த வகையில் வழக்கை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும்.

போலீஸ் இலாகா திறம்படப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் சந்தேக வழக்குகள் போடுவதை நிறுத்தியாகவேண்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதர மாநிலங்களில் அதைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அதைக் கைவிட்டு விடுவதால் அசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், ஒன்றும் அறியாத ஏழை எனிய மக்கள் வழக்கில் சிக்கிக்ஷைப்பாடும் இருக்க, அந்த வழக்கத்தைக் கைவிட முடியாத அளவுக்கு உள்ள ஏழை மக்கள் தண்டனைக் குற்றங்களுக்குள்ளாகி அவதிக்குள்ளாகின்ற நிலைமை இல்லாமல், அவர்களுடைய உரிமையை சட்டத்தைக் கொண்டு பலாத்காரமாகப் பிடுங்கிக்கொள்ளும் நிலைமை இல்லாதிருக்க மதுவிலக்குக் கொள்கையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருவதால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பில் ஓரளவாவது மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்கை எடுத்து விடுவதால் ஓரளவுக்கு அரசுக்கு வருவாய் வருகிறது என்று சொன்னாலும் அதற்காக மட்டுமல்லாமல் மக்களுடைய உரிமையைக் காக்க மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கூற விரும்புகிறேன்.

மத்திய மாநில உறவுபற்றி பிரச்சனை முக்கியமான பிரச்சனை. வரக்கூடிய எப்ரல் மாதத்தில் நடைபெற இருக்கின்ற தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் கூட்டத்தில் மாநில முதலமைச்சர்கள் ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற இருக்கிறது. கேரள முதலமைச்சர் திரு. இ. எம். எஸ். நம்பூதிரி பாட் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும் நிதி ஒதுக்கீடும் தேவை என்பதை வற்புறுத்தி, இந்தியாவிலுள்ள பெரும் தொழில் முதலாளிகள், அந்நிய முதலாளிகள் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி இந்திய மக்களுக்கு அதிகப்படியான வருமானத்தைத் தேடுகின்ற முறையில் இந்திய அரசின் திட்டத்திற்கு மாற்றுத் திட்டத்தை உருவாக்கி தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி விவாதிக்கும்

1969 மார்ச் 23]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

போது நம்முடைய அரசும், மேற்கு வங்க அரசு போன்றவைகளும் சேர்ந்து மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள், அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டை பெறும் முறையில் உள்ள திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் சாதகமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

மாநில அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை தொழிலாளர்கள் சில இலாகாக்களில் தற்காலிகமாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தற்காலிகமாக இருக்கக்கூடியவர்களை வேலையில்லிருந்து நீக்கக்கூடாது. புதிதாக தொழிலாளர்களையோ, சிப்பந்திகளையோ எடுத்துக்கொள்ளுவதை நிறுத்திவிட்டு இவ்வாறு தற்காலிகமாக இருக்கக்கூடியவர்களை, விவசாய இலாகா, பி. பிள்யூ. டி. போன்றவற்றில் இருக்கக்கூடியவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பல யோசனைகளையும், குறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரை சட்டமன்றத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஒட்டி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அடுத்த ஆண்டு விவாதிக்கும்போது கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்போதும் ஒவ்வோராண்டும் கூறப்படுகின்ற கருத்துகளை ஒட்டி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன என்று வருகின்ற ஆண்டில் பட்டியல் கொடுத்தால் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அந்தந்த இலாகாக்களைப் பொறுத்து நல்ல முறையில் அறிந்து கருத்துக்களையும் கூற முடியும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. புவாசுவன் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நிதியை ஒதுக்குகின்றபோது மூலதனச் செலவுக்காக முந்திய ஆண்டுகளை விட எவ்வளவு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் எந்த அளவுக்கு மூலதனச் செலவுக்காக எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்த்து இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கும்போது ஆண்டுதோறும் மூலதனச் செலவு குறைந்து கொண்டே வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. இது மிகவும் அபாயகரமான சூழ்நிலைக்கு நம்மைக் கொண்டு போய் விட்டு விடும் என்று நான் இந்த மன்றத்திலே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். நம் முடைய நிதிவாக்கச் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே போய், மூலதனச் செலவு குறைந்துகொண்டே வந்தது என்று சொன்னால், என்னதான் திட்டங்களைப் போட்டாலும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னாலும் பயனற்றுப் போகின்ற நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறோம் விடும் விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

நிதி இலாகா வருவாய்க்குத் தகுந்தவாறு பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பற்றாக்குறை 16 கோடி ரூபாய், சென்ற ஆண்டு அதிகப்பற்று 13 கோடி ரூபாய். கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சரிக்கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ரிசர்வ் பான்கில் ஒவ்வாடிப்பட்ட பெற்றது. இந்த 23 கோடி ரூபாய், சென்ற ஆண்டிலே உள்ள 13 கோடி ரூபாய், இந்த பற்றாக்குறை 16 கோடி ரூபாய் எல்லாம் சேர்த்து இன்றையதினம் பற்றாக்குறை நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நம்முடைய நிதி நிலைமை கெட்டிருக்கும் நிலையில் எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகவன்]

[1969 மார்ச் 28]

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த அமைச்சரவை நாட்டிலே எந்தக் காரியம் நடந்தாலும் அதற்கு ஒரு நிதி விசாரணை என்று ஏற்படுத்திவிட்டு அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் விவாதிக்க முடியாத சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருப்பதை நாம் உணர்ந்து வந்திருக்கிறோம். நிதி விசாரணை முடிந்து விட்ட பிறகும் அறிக்கைகளை ஏன் இந்த மன்றத்தில் வைக்கக்கூடாது? அந்த அறிக்கையிலே என்ன இருக்கிறது? வெளியில் இருப்பவர்கள் பல்வேறுகப் பேசுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது, அமைச்சர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த மாதிரிப் புகார்களுக்கெல்லாம் இடம் இல்லாதபடி ஏதாவது ஒரு அறிக்கையாவது இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒன்று கூட இதுவரை வைக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும் போது இதைப் பற்றியும் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ சமாதானம் சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. மன்றம் இன்னும் ஒரு நாள்தான் நடக்க இருக்கிறது. மன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற காரியங்களுக்கு வெறும் சமாதானத்தைச் சொல்லி முடித்து விடுவது பொருத்தமாக இருக்காது. மனச்சாட்சியைத் தொல்பார்க்க வேண்டும். நியாயமான காரியங்கள்தான் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று கருதத்தக்க அளவுக்குப் பதில் கொடுக்கிறோமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ போர்டைக் கலைப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கான மாற்றுத் திட்டங்கள் தயாராகிவிட்டனவா அல்லது வெறும் அறிவிப்பு மட்டுந்தான் வந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. முன்னால் ஏற்கனவே ரெவின்யூ போர்டைக் கலைக்க முயற்சி நடந்தது. அப்போது ரெவின்யூ போர்டைக் கலைத்து விட்டு ஆங்காங்கு டிவிஷனல் கமிஷனர்களை ஏற்படுத்துவதாகத் திட்டமிட்டார்கள். ஆனால் அதன் காரணமாக வேலைப் பளு அதிக மாவதோடு செலவினங்களும் கூடும் என்று உணர்ந்த காரணத்தால் அது நிறுத்தப்பட்டது.

இன்றையதினம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்களைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கு ரெவின்யூ போர்டு இருக்கிறது. இந்த ரெவின்யூ போர்டைக் கலைத்துவிடுவது என்று முடிவு எடுத்தால், அதோடு சேர்ந்த ஒன்றைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அதோடு செக்ரடேரியட்டையும் சேர்த்து எந்தளவிற்கு அதை மாற்றியமைப்பது என்பதையும் ஆலோசிக்க வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டைக் கலைத்துவிட்டு செக்ரடேரியேட் முறையை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது என்றால், எந்த அளவிற்கு அதனால் நன்மை இருக்கிறது, அதனால் ஒழுங்கான முறையில், உரிய காலத்தில் உடனுக்குடன் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டைக் கலைக்கும்போது செக்ரடேரியேட் முறையையும் மாற்றினால் ஓரளவிற்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை எப்படி மாற்றினால், எந்த முறையில் மாற்றினால், நன்றாக இருக்கும் என்பதை நேரம் இல்லாததால் இப்போது அதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ரெவின்யூ போர்டை எடுப்பது பற்றியும், செக்ரடேரியேட் முறையை மாற்றியமைப்பது பற்றியும் இந்த மன்றத்தில் நாம் ஒரு நாளைக்கு விவாதம் வைத்துக்கொண்டால் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லி அவற்றை எவ்வாறு மாற்றியமைப்பது என்பது பற்றிய கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் அபிப்பிராயத்தை, இந்த மன்ற உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிந்துகொள்வதில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டும். ரெவின்யூ போர்டை ஒழிப்பது என்று வெளியில் சொல்கிறார்கள். அந்த மொழியை நான் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிடுவது பற்றி உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்து

1969 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்ன, அதை வரவேற்கிறார்களா, இல்லையா என்று சொன்னால் நல்லது. இந்த நேரத்தில் விரிவாக விவாதிக்க முடியாதுதான். இருந்தாலும், அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிவிட்டுத் தொடர்ந்தால் நல்லது.

திரு. கோ. பூவராகவன் : ரெலின்யூ போர்டைக் கலைப்பது பற்றி எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் அதை மாற்றியமைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொன்னால், அதற்குமேல் அது சரியான முறையா அல்லது தவறான முறையா, அப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டுமா, அல்லது இப்போது இருப்பது போல் இருக்கலாமா என்பது பற்றிய எங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடியும். இது பற்றி அவசரப்படத் தேவை இல்லை. அடுத்த மன்றக் கூட்டம் கூடுவதற்குள் ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து எந்த அளவிற்குச் சீரமைப்பு செய்யப் போகிறோம் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அதைக் கலைப்பது என்றால், அதோடு இணைந்த செகரடேரியட் முறையையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். கலெக்டர்கள் அலுவலகங்களிலிருந்து வரும் தபால்கள் இப்போது குமாஸ்தாவிடம் சென்று, பின்னர் சூப்பிரன்டென்டிடம் சென்று, பின்னர் அவலிஸ் டென்ட் செகரட்டரியிடம் சென்று, பின்னர் டெப்டி செகரட்டரியிடம் சென்று, பின்னர் ஜாயின்ட் செகரட்டரியிடம் சென்று, பின்னர் செகரட்டரியிடம் சென்று திரும்பி வருவதற்குள் மிகுந்த காலதாமதமாகிறது. ரெலின்யூ போர்டு என்பது வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. அதனால் காலதாமதமாகிறது என்று அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, அதோடு இணைந்த முறையில் செகரட்டேரியட் முறையையும் மாற்றியமைக்க முடியுமா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நிர்வாகத்தில் உள்ள சிறந்த நிபுணர்களையும், மற்றவர்களையும் கலந்தாலோசித்து, இன்றைய நிர்வாக முறை எவ்வாறு இருக்கிறது என்று ஆலோசித்து, அது பற்றிய ஒரு அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைத்து, அதன்மேல் உறுப்பினர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு பிறகு ஒரு முடிவு எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இன்றையதினம் வரி வசூலில் முழு நேரமாக ஈடுபட்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பஞ்சம், பஞ்சம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும் பழைய பாக்கி வசூல், நிலுவை வசூல், இவற்றை ஆங்காங்கு துரிதப்படுத்துகிறார்கள். கீழ் மட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்து அவர்கள் இந்த வசூலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதை நிறுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த வருடம் முழுமையும் பழைய பாக்கி வசூல், இந்த ஆண்டிற்குள்ளே வசூல்—இவற்றை நிறுத்தி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக சமுதாய நலத் துறை என்று பல துறைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு நாடகங்கள் மற்றும் பல துறைகளில் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களில் யார் யார் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அந்தப் பணத்தை எங்கே கட்டியிருக்கிறார்கள், எது எதற்காகச் செலவிடப்பட்டது, மீதி எவ்வளவு தொகை இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு இன்விடேஷன் அடித்து 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று தொகை போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு வரிசை எண் கிடையாது. ரேபளிகேட் கிடையாது. கல்லூரிக்கு நன்கொடை என்று போட்டு வசூலிக்கிறார்கள். அந்த வசூல் எப்படியிருக்கிறது, அதை யார் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள், அரசாங்கத்திற்கு அந்தக் கணக்கு ஒழுங்காக வந்திருக்கிறதா, அப்படி வரவில்லையென்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று தெரியவில்லை. இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்து வசூல் செய்த பணம் எவ்வளவு, எந்தக் காரியங்களுக்காக வசூல் செய்தார்கள், அந்தக் காரியங்கள் எவ்வாறு நடந்திருக்கின்றன, அவற்றில் மீதிப் பணம் எவ்வளவு என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இன்றையதினம் ஒரு தணிக்கை செய்யவேண்டும்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் கணக்கு சரியாக இல்லை என்று அக்கவுண் டென்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. மலர் தயா ரித்த கணக்கு சரியாக இல்லை, கலெக்டர்கள் கணக்குகளைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. எப்போது அந்தக் கணக்கு கள் சரியாக வந்து சேரும்? காலதாமதம் ஆகுமப்போது அந்தக் கணக்கு கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கே அது மறந்துவிடும். தணிக்கை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் அது குறித்து என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் போய் விடும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை உடனடியாகச் சீர் செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

அதோடு பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக என்று ரூ 1,57,00,000 ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திற்கு மிக மிகக் குறைவான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இரண்டு தாலுக்காக்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்றும், மற்ற தாலுக் காக்களில் பஞ்சம் இல்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களும் முழுக்க முழுக்க பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா மாவட் டங்களும், பகுதி பகுதியாகப் பார்த்தால், ஒரு தாலுகா அல்லது ஒரு பிரக்கா பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் ஒரு தாலுகா முழு மையம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்ணீரே இல்லாத இடங்களும் இருக் கின்றன. ஆளம் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு உறுப்பினர் கூடச் சொன்னார்கள், அவர்கள் பகுதியில் ஒரு குடம் தண்ணீர் 20 பைசாவிற்கு விற்கப்படுகிறது என்று. அங்கேயாவது தண்ணீர் கிடைக்கிறது, இப்படிக் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அது கூடக் கிடையாது. ஆகவே, இந்த நிவாரண வேலை களை ஜன் மாதத்திற்குள்ளேயே முழுக்க முழுக்க முடித்துவிட வேண்டும். பின்னால் விவசாய வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிடும். பஞ்ச நிவாரண வேலை கள் துரிதமாக எடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில், பணம் ஒதுக்கப் பட்டும், அதன் பலனை மக்கள் அடைய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும். அதோடு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை என்னென்ன வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது). விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டாமென்று சொன்னால் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். அவர்கள் டயத்தில் சிறிது எடுத்துக்கொள்கிறேன். நான் சொல்லும் விஷயங்கள் சர்க்காருக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளை அமைக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. அப்படி அறிவித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவற்றை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மூன்றல்லது நான்கு வர இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்றால், ஒரு ப்ரமோட்டர் போர்டு ஷேர் ஹோல் டேர்ஸ் சேர்க்க வேண்டும். அப்படிச் சேர்க்கும்போது, எந்தெந்தப் பகுதி களைப் போட்டிருக்கிறார்கள், யார் யாரை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். தென் ஆர்க்காட்டில் திருவெண்ணைநல்லூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவ அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறா கள். கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பித்தாலும் சரி, அல்லது தனியார் துறையில் ஆரம்பித்தாலும் சரி அங்கு அதிக சர்க்கரை சத்துள்ள கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கு ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலை எப்போது ஆரம்பிக்க இருக் கிறது, எங்கே ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்பது பற்றிய தகவல் இல்லை. கரும்பாலைகளில் உள்ள கழிவுப் பொருள்களை, மொலாஸஸ், வேஸ்ட்ஸ் இவற்றை என்ன செய்கிறார்கள்? நான் கேள்விப்பட்டது, மொலாஸ்வரில் 60 சத விதம் சர்க்காச் எடுத்துக்கொண்டு விற்பனை செய்துவந்தார்கள் என்றும், இப்போது அதை முழுக்க முழுக்கத் தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றும் அறிகிறேன். அவை முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்தினிடம் வர வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு அதைக் கொடுப்பது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது.

1969 மார்ச் 28]

[திரு [கோ. புவராகவன்].

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்பொழுது, கட்டடங்கள் கட்டுவது, பாதைகள் போடுவது இதையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது, இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களோடு அதற்கான வேலைகள் நின்று விடுகின்றன. தஞ்சை மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி தவிர, தென்னாற்காடு, வடார்க்காடு இன்னும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களான சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் அங்கே வேலைகளுக்காக 10 லட்சம், 5 லட்சம், 6 லட்சம் என்ற அளவில் ஒதுக்கப்பட்டு, கட்ட வேலைகள், சாலை வேலைகள், ரோடு வேலைகள், அல்லது ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கின்ற சாலைகளைப் பழுது பார்த்தல் போன்ற ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் காணும். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இங்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள், சர்க்கரை ஆலை நிதியிலிருந்து, ஷாகர் கேன் செஸ் நிதியிலிருந்து அந்தந்த வழிகளி்லுள்ள சாலைகளைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தான் தகுந்த முறையாக இருக்கும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் அருளு சர்க்கரை ஆலை என்று ஒரு ஆலை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு செஸ் நிதி சேர்ந்திருக்கிறது; சென்ற ஆண்டும் சேர்ந்திருக்கிறது. அங்கு ஆயிரக்கணக்கான டன் கரும்புகள் ஒரு ஆற்றைக் கடந்து வரவேண்டும். அந்த ஆற்றில் தரைப் பாலமோ, அல்லது நிரந்தரமாக ஒரு பாலமோ போட வேண்டுமென்று, கோரிக்கைகள் அப்போது இருந்தன. அப்போதிருந்த அரசாங்கத்தாலும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, மதிப்பீடுகள் தயாரித்து வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், அது என்ன காரணத்தாலோ நடைமுறைக்கு வரவில்லை. என்னுடைய பகுதிகளில் பல சாலைகள் அப்படியே வேலை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. மிக முக்கியமாக, அவசரமாக அந்த ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கொண்டுபோகக் கூடிய சாலைகளெல்லாம் ஒன்றுமே வேலை செய்யப்படாமல் அப்படியே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, நான் முன்கூட்டியே இந்த மன்றத்தில் சொன்னபடி அரசியல் நோக்கம் இருக்கக் கூடாது, பொறுப்புக்கு வந்துவிட பிறகு, எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் பகுதியில் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பட்டப் படிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. விஞ்ஞானப் படிப்பு இருக்கிறதா அல்லது சமூக நூல் அல்லது ஹிஸ்டரி தொடங்கியிருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. விஞ்ஞானப் படிப்பும் அங்கே தொடங்கப்பட வேண்டும். அதற்குக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். அதற்குப் பின்டசன்றனால், ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளுக்குக் கட்டடங்கள், ஹாஸ்டல் வசதி செய்து கொடுக்க நிதி ஒதுக்க மனம் இருந்தபொழுது ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே துவக்கப்பட்ட கல்லூரிக்குக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏன் மனம் வரவில்லை என்பதற்கு மனமுவந்து நிதி யமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வார்கள், அப்படிப் பதில் சொல்வதோடு அதற்கு இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்க வேண்டிய வேலைகளை ஆரம்பிக்கத் துரிதப்படுத்துவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமங்கள் மிக மிகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராம மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கேட்கலாம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களையும், மாநாடு கூடுகின்றபொழுது கேட்கலாம்—அரசாங்க நிதி கோருகின்றீர்கள்; கடன் கோருகின்றீர்கள், அந்தக் கடன்களுக்கெல்லாம் யார் யார் அதிகமாகப் பங்கு கொள்கிறார்கள்? 100, 200, ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள், கிராம மட்டத்திலேயிருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் பங்களிக்கிறார்கள். அப்படி, நிதி உதவி அளிக்கும் கிராம மக்களுக்கு ஏன் வசதிகள் செய்யக் கூடாது, கிராமச் சாலைகள் ஏன் பராமரிக்கக் கூடாது, குடிநீர் வசதி ஏன் செய்யக் கூடாது, அதிகமாக ஏன் சலுகைகள் காட்டக் கூடாது என்று இந்த மன்றத்திலே அவர்களை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு கோ. பூவராகவன்]

[1969 மார்ச் 28]

அதோடு, ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கான பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் என்று தெரியவில்லை. முக்கியமான அடிப்படைக் கல்விக்குக் குறைத் திருக்கிறார்கள். கட்டடங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அடிப்படைக் கல்வி முக்கியம் என்பதை உணர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

உணவுத் துறையிலே இன்று எப்படி இருக்கிறது? அமைச்சர்வர்கள் ப்ரொக்யூர்மெண்ட்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு மேலே இருப்பவர்களிடம்தான் ப்ரொக்யூர் செய்யப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களிடத்தில் செய்யப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். நண்பர் ஆதிமூலம் அவர்கள் சதந்திராக் கட்சிக்காரர் என்ன சொன்னார்கள்? “ஆயிரம் பேரை வேண்டுமானாலும், இந்த மன்றத்திலே ரூசப்படுத்தவேண்டுமென்றால், நான் கொண்டுவந்து நிறுத்தத் தயாராயிருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய பகுதியிலும் அவ்வாறுதான் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் கூட அல்ல, பட்டாவே இல்லாத, இரயில்வே லைன் ஓரங்களில் 10 சென்ட், 8 சென்ட் என்று அவைகளில் பயிரிடுபவர்கள், ஏரி குளங்கள் அருகிலே, 20 சென்ட், 30 சென்ட் என்ற அளவிலே, தண்ணீர் பிடிப்பு இல்லாத இடங்களில் பயிர் செய்யக்கூடிய அவர்களிடத்திலே யிருந்துகூட இன்றையதினம் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கும்பொழுது, வருந்தத்தக்க அளவிலே இருக்கிறது. அவ்வாறு செய்யும் நிலையிருந்தால் அது ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் அமையாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களிலுள்ள அத்தனை உணவுப் பொருள்களையும் நகரத்திற்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால், கிராமத்திலுள்ள மக்கள் யாரை நோக்கி எங்கே போவார்கள்? எங்கே கேட்பார்கள்? நகரங்களிலே பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. படித்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், உடனே பத்திரிகைகளில் எழுதி செய்தி வந்தால் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு வந்து, குறைகளைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவார்கள். ஆனால் கிராம மக்கள் யாரிடம் போவார்கள்? அவர்களுடைய குறைகளை கேட்கற்கு, அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? உண்டியாக அவர்களுடைய குறைகளைப் பூர்த்தி செய்ய என்ன நிலைமைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர வேண்டும். சங்கடங்கள் இருக்கலாம். நகரங்களில் உள்ள சங்கடங்களை மட்டும் சமாளித்து விட்டு, கிராம மக்கள் ஏமாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் எண்ணி விடக்கூடாது. அரியலூரில் ஒரு நிகழ்ச்சி—பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. கொள்முதலுக்கு தாங்களாகவே முன்வந்து கொடுக்கக்கூடியவர்களாகயிருந்தால் இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்குமா? அரியலூரில்மாத்தூர் என்ற கிராமத்தில் தாசித்தாரை அடித்திருக்கிறார்கள். விரும்பிக் கொடுத்திருந்தால் இப்படி அடித்த நிகழ்ச்சி அங்கே ஏற்பட்டிருக்குமா? நான் மாத்தூரைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த ஊருக்குப் போய் இருக்கிறேன். அது வளமான ஊர் அல்ல, வசதி படைத்த ஊரும் அல்ல. சாதாரணமான ஊர் அந்த ஊர். அந்த ஊரிலே கெடுபிடி செய்து உணவு தானியத்தை நகரத்திற்குக் கொண்டுவர ஏன் முயற்சியெடுக்க வேண்டும்? இவ்வாறு ஒவ்வொரு இடத்திலும் நடக்கிறது. நடக்க வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இது நடக்கக் கூடாத விஷயம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மக்கள் கொதித்தெழுந்தால் அரசாங்கம் சமாளிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யும் அதிகாரிகளிடம் சொல்லி வைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பார்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் ஒதுக்கும் பணத்தைச் சரிவரச் செலவிடுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒதுக்கப் படும் பணமும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இவ்வாறு குறைந்து கொண்டே வந்தால் நல்ல முறையில் இருக்காது. இந்த மன்றத்திலே பின் தங்கிய, மிகவும் பின் தங்கிய, தாழ்ந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள தாழ்ந்த மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஒதுக்கப்படும் பணம் ஆண்டுக்

1969 மார்ச் 28]

திரு கோ. பூவராகவன்

காண்டு செலவிடப்படுவதில்லை. அதிகமாகவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு செய்வது சரியாக இருக்காது என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே சில நடக்காத, இடையிலே நிறுத்தி உள்ள வேலைகளை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, எங்கள் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்கே ஒரு ஹரிஜன உணவு விடுதி இருக்கிறது. பின் தங்கியவர்களுக்கு உணவு விடுதி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே கட்டடங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறோம் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

பக்கத்திலேயிருக்கின்ற ஊமங்கலம், காடாம்புலியூர் பிரிக்காக்கள், மற்றும் அரியலூர், உடையார்பாளையம் ஆகிய எல்லாப் பகுதிகளிலும் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முழுக்க முழுக்க இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் ஒரே ஆண்டிலேயே குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. இதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள், பத்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவிட வேண்டும், அந்தப் பணம் கட்டாயம் செலவிடப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் போடவேண்டும். அதைப்போலவே, கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதிக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப் போகிறோம்? இப்படிப்பட்ட குறைகளை கவனிப்பதற்காக, அதற்காக என்று மொத்தமாக, கிராமத்திலே குடிநீர் வசதிக்காக 1 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று போடுவதால் மட்டும் பயன் இருக்காது. திட்டமிட்ட பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். எப்படித் திட்டமிட்டு, சென்னை நகரத்திற்குக் காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்களோ அதைப்போல கிராமப்புறங்களிலும் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்கு என்னென்ன முறைகள் என்று சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்குக் காவிரி நீர் வருமா, வராதா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடிய அளவிலே இருப்பதாக அறிகிறேன். காவிரியில் தண்ணீர் வந்து, பிறகு வீராணம் ஏரிக்கு வந்து, அங்கிருந்து சென்னை நகருக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையிலே

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வீராணம் ஏரிக்கு எங்கிருந்து தண்ணீர் வரப்போகிறது? காவிரிக்கு எங்கிருந்து நீர் வரப்போகிறது? வேறு பேச்செல்லாம் அடிபடுகிறது. காவிரி அன்னைையை விட்டுவிட்டு, கிருஷ்ண கோதாவரி பக்கம் போகலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதுவும் நல்லதுதான். அது நிரந்தரமான திட்டம். (குறுக்கீடு) என்ன உறவு என்பதைக் கண்டுபிடித்தவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும். காவிரி அன்னைக்கும், கிருஷ்ண, கோதாவரிக்கும் என்ன உறவு என்பதைக் காவிரி அன்னைையைக் கண்டுபிடித்தவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும். கிருஷ்ண, கோதாவரியிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு இப்போது பேச்சு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையிலே அந்த அரசாங்கத்தோடு பேசி, மத்திய சர்க்காரின் உதவியையும் வைத்து, நிரந்தரமாகச் சென்னை நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்பொழுது, காவிரி நீரைக் கொண்டுவந்து அனுவசியமாக வீணாக்க வேண்டாம். அப்படிச் செய்தால் பல ஆயிரக் கணக்கான நஞ்சை நிலங்கள் பாழாகும் சூழ்நிலை உருவாகி விடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, நேரமில்லாத காரணத்தினால் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[1969 மார்ச் 28]

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, வருகின்ற காலத்திலே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் புதிய வரிகள் எதுவும் போட முடியாது என்பதை நாம் சொல்லி வருகின்றோம். கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குப் போடமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு வரி போட்டு விட்டது. ஆகவே, வருகின்ற காலத்திலே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத்தான் தயார் செய்யவேண்டும். ஆனால், தொடர்ச்சியாக பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தயார் செய்துகொண்டு நம்முடைய மாநிலத்தை ஒழுங்கான முறையிலே நடத்தமுடியுமா என்று கேட்டால் அது நிச்சயம் சங்கடமானதுதான். ஆகவே, வரி போடாமலேயே வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குரிய வழியிலே இந்தப் புதிய அரசாங்கம் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

அந்த அடிப்படையிலே ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கார், நெருப்பு போன்றவற்றிற்கான இன்ஷூரன்ஸ்கள் எல்லாம் தனியாருடைய கையிலே இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக 5 கோடி ரூபாய் முதல் 10 கோடி ரூபாய் வரை தனியார் பெறுகிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கார் இன்ஷூரன்ஸ், நெருப்பு இன்ஷூரன்ஸ் போன்றவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக நாம் இன்றைக்கு, நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்து, 5-லிருந்து 10 கோடி ரூபாய் வரை பெற முடியும். அதற்கான முயற்சியை, அதற்கான எண்ணத்தை இந்த அரசாங்கம் ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைப்போல் வருமானத்தைப் பெருக்கினால் தான், ஒரு நல்ல நிலைமையின்கீழ் காணமுடியுமே தவிர, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு வந்தால் மாநிலத்தினுடைய பொருளாதாரத்தைச் சீர்படுத்த முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது நமக்குத் தொழிலிலே வருவாய் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் பிளான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகப் பணம் கொடுக்கிறோம். அந்தத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் தனியாரிடம் இன்ஷூரன்ஸ் செய்கிறார்கள். அதன் மூலமாக இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளும் இலாபம் அடைகின்றன. தனியாரும் இலாபம் அடைகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் சர்க்காரிடம்தான் இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்த முடியும். அதை எல்லாம் ஞாபகத்திலே கொண்டு இந்த சர்க்காரே கார், நெருப்பு போன்ற இன்ஷூரன்ஸ்களை எடுத்து நடத்த, ஆவன செய்ய முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வேதனையாகவும் அதே நேரத்திலே பயங்கரமாகவும் இன்றைக்கு உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் பெரும் பூதமாக அது வளரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிற வாலிபர்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே தொழில் நுட்பக் கல்வியிலே முன்னேற்றம் அடைந்து வேலையில்லாமல் இருக்கிற வாலிபர்கள். இது எங்கே கொண்டுவரப் சேர்த்திடும் என்று சொல்ல முடியாது. அது மட்டும் அல்ல, 18 வயதிற்குமேலே வேலை தேடி வரக்கூடியவர்கள், பஞ்சம் அதிகமானதாலே இருந்த வேலையும் போய் உள்ளவர்கள், ஆயிரக்கணக்கானோர். அதற்கடுத்தாற்போல் இலங்கை மிலிருந்தும் பர்மாவிலிருந்தும் ஆப்பிரிக்கா, ஆசிய நாடுகளில் ஒன்றிரண்டு ஊர்களிலிருந்தும் பலர் நம்முடைய தேசத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு சில நேரங்களிலே வேலை இருக்கும். பல நேரங்களில் வேலை இல்லாமல் இருக்கும். உப்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மாநிலத்தினு

1969 மார்ச் 28]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

உடைய பெரும் பிரச்சனையாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த வகையிலே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய கையிலே இருக்கிற காரணத்தால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்மால் என்ன செய்ய முடியும் என்ற மனப்பாங்கிலே இருக்கமுடியாது. அப்படி இருந்தால் இந்தப் பிரச்சனையிலே ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாது.

பெரிய இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துவதில், மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவுகிறது, ஆகவே அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாடர்ன் னைஸ் மில்கன் எல்லா இராஜ்யங்களிலும் ஏற்படுத்துகிறோம். மாடர்ன் னைஸேஷன் சரிதான் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பொறுத்தவரையிலே 100 சாதாரண அரிசி ஆலைகள் செய்கின்ற காரியத்தை ஒரே ஆலை செய்கின்றது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே அது புதிதாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான அரிசி ஆலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வலுவில்லாத நிலை உள்ளது. இப்படி இருக்கும்பொழுது அரசாங்கத்தார் என்ன சொல்வார்கள்? மத்திய அரசாங்கமானது உணவுக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நிதி உதவி செய்து ஒவ்வொரு இராஜ்யத்திற்கும் கொடுக்கும்போது நாம் என்ன செய்யமுடியும் என்ற பதிலைச் சொல்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

கைத்தறிக்குப் பதிலாக விசைத் தறியைப் புகுத்தக்கூடாது என்ற கோஷம் ஒரு பக்கத்திலே இருந்தும் கூட, மத்திய அரசாங்கம் மைசூருக்கு கொடுக்கின்றது; பம்பாய்க்குக் கொடுக்கின்றது. அப்படியிருக்கும் போது நாம் மட்டும் வாங்காவிட்டால், அங்கே உள்ளவர்கள் அவைகளை இங்கே விற்பார்கள், நாம் என்ன செய்ய முடியும், என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியே வேலையிலலாத திண்டாட்டம் தானே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்து, திட்டமிட்டு, பெரிய கண்ணோட்டத்தோடு புதிய முடிவைக் காண அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நைலான், நைலாக், ரேயான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்மும் போன்ற அரகியல்வாதிகள் கூடப் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அது கவர்ச்சியானது சந்தேகம் கிடையாது. சலபமானது சந்தேகம் கிடையாது. விலை உயர்வானது, ஒப்பிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, கைத்தறித் துணிகள், கதரத் துணிகள், ஆலைத் துணிகள் இவைகளுக்குப் போட்டியாக வந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, தேசம் பூராவும் ஆலைகளை மூடும் நிலை வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் புதிய கண்ணோட்டத்தோடு, புதிய நோக்கோடு ஏதாவது ஒரு பாதையை வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு ஜப்பானிலே பெரிய தொழில்களை எல்லாம் பிரித்து, சிறு தொழில்களாக கிராமங்களிலே ஏற்படுத்தி, அவற்றின் மூலம் வேலையிலலாத திண்டாட்டம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்களே, அது போன்று இங்கே செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஏனென்றால், இன்று எல்லா இடங்களிலும் பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சி, இல்லாவிட்டால், கூட்டாட்சி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய இராஜ்யத்திலே ஒரே ஆட்சி, மாற்றுக் கட்சி ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமங்களை முன்னேற்றுவதற்கு, கிராம மக்களை முன்னேற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக முடிவெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரேயான் போன்ற துணிகளை வாங்குகிறேன். இந்த நாட்டிலே கூட உற்பத்தி செய்கிறோம் அதே நேரத்திலே ஒரு ரேயான் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் போது அது 10 துணி ஆலைகளைக் கெடுக்கிறது. அதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

புதிய கல்லூரிகளைத் திறப்பது இப்பொழுது மேனியா ஆகிவிட்டது, ஃபாஷன் ஆகிவிட்டது, நாகரீகமாக ஆகிவிட்டது. ஏன் இப்படித் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்? நான் கல்லூரிகளைத் திறக்கக் கூடாது என்று

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[1969 மார்ச் 28]

சொல்லவில்லை. ஆனால், அங்கு கற்றுக் கொடுக்கின்ற கல்வியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது? அது நல்ல மாணவர்களை உற்பத்தி செய்கிறதா? சய நம்பிக்கையுள்ள மாணவர்களை உற்பத்தி செய்கிறதா? கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தப் போதிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது வரையிலே புதிய கல்லூரிகள் ஆரம்பிப்பதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இப்படியே பி. ஏ. படித்தவர்கள் எம். ஏல். ஏ.-க்களைப் பார்க்கிறார்கள், வேலைக்காக, எப்ரல், ஜூன் மாதங்களில் நாங்கள் எல்லாம் இங்கே வர வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. “அங்கே இடம் வாங்கித் தாருங்கள், இன்ஜினீரிங் கல்லூரிக்கு, மருத்துவக் கல்லூரிக்கு இடம் வாங்கித் தாருங்கள், வேலை வாங்கிக் கொடுங்கள்” என்று வருகின்ற நேரத்திலே நாடெல்லாம் நம்முடைய அறையிலே இருப்போம் என்ற நம்பிக்கை கிடையாது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஒடிவிடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறேன். நண்பர்களாக உள்ள இரண்டு மூன்று பேருக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கலாம், அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற ஆபத்தான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து, புதிய கல்லூரிகள் ஆரம்பிப்பதை கொஞ்ச காலத்திற்கு இல்லாமல் செய்தால் கூட சரியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் கவனத்திலே வைத்துக் கொண்டு, கிராமப் பொருளாதாரம், வேலை இல்லாத நிலை இவைகளைக் கவனத்திலே கொண்டு மாநில அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். மருதாசலம் : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று 1969-70 வருஷத்திய வரவு-செலவுத் திட்ட இறுதி மதிப்பீட்டின்மீது என்னுடைய கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பல மானியங்கள் வந்தன. அந்த மானியங்களிலெல்லாம் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது முதலாவது தண்ணீர், இரண்டாவது உணவு, மூன்றாவது தொழில். இந்த மூன்றும் இருந்தால்தான் இந்த நாடு செழிப்படையமுடியும். நாட்டுக்கு முக்கியமான ஒருவிஷயத்திலே இன்றைக்கு நாடு செழிப்படைந்திருக்க வேண்டுமானால் இன்றைக்கு குடிநீர் வளம் பெருக வேண்டும், நிலவளம் பெருக வேண்டும். நில வளம் பெருகினால் தான் தானிய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். உற்பத்தியான அந்த தானியத்தை வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்குப் பொருள்கள் வேண்டும். பொருள்கள் வேண்டுமானால் இன்றைக்குத் தொழில் வேண்டும். இப்படி ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தால் தான் இந்த நாடு செழிப்படையும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதே சமயத்திலே இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மழை இல்லாத காலங்களிலே அணைக்கட்டுகள் கட்ட வேண்டும், குளங்கள் கட்ட வேண்டும். குளங்கள் கட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இருக்கிறது. எங்களுடைய பகுதியிலே இன்றைக்கு மலையச்சாம்பட்டி கிராமத்திலே குளத்தைக் கட்டுவதற்காக நம் பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகள் சர்வே எடுத்துத் திருக்கிறார்கள். அதற்கு எஸ்டிமேட் போடவில்லை. அது இந்த கிராமத்திலே வரவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அதே மாதிரிதான் இன்றைக்கு மதுக்கரையிலே ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அந்தக் கால்வாய்க்கு அணை கட்டப்பட வேண்டுமென்று அதற்கும் சர்வே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகள் சர்வே எடுத்து, எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசு உடனே அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துன்யாமத்தாரில் உயர் நிலைப் பள்ளிக்குக் கட்டடம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கு இடம் போதவில்லை. குளம் புறம்போக்கு 5 ஏக்கர் நிலம் தேவைப்படுகிறது. இதைப் பற்றி உயர்நிலைப்பள்ளி அதிகாரிகளும், உயர்நிலைப்பள்ளிக் குழுவினரும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை அலுவலர்களும் நேரில் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். ஹெல்த் ஆபீசர் வந்து பார்த்து, அந்த இடத்தில்

1969 மார்ச் 28]

[திரு. என் மருதாசலம்.]

கட்டடம் கட்டலாம் என்று சிபாரிசு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் சில இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. உடனடியாக அரசு இடைஞ்சல்களை நீக்க வேண்டும், புவைகுண்டம் தாலுகாவில் இருக்கக் கூடிய அரிசனங்கள், குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகைக்குப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு அந்தத் தானியத்தைக் கொடுக்காமல், அவர்களுக்கே உரிமையாகச் செய்துகொண்டு போய்விட்டார்கள். காரணம், இருக்கிற குத்தகைக்காரர் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி, அதை அவர்களுக்கு விட்டு வைத்திருந்தால், அவர்களுக்கே உரிமையாகி விடும் என்ற நோக்கத்தில் அம் மாதிரி இடைஞ்சலை அரிசனங்களுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஹரூர் தாலுகா சக்கிலிப்பட்டி கிராமத்தில் அரிசனங்கள் 200 பேர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். மின்கம்பங்கள் போடப்பட்டு, அந்தக் கிராமத்திற்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் 30 பேர்கள் சொந்த நிலம் உள்ளவர்கள் மின் இணைப்பு கோரி விண்ணப்பம் கொடுத்து, ஒரு வருஷம் ஆகியும், இதுவரையில் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. அப்படி மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகம் பெருக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயத்திற்குத் தகுதிவாய்ந்த நிலம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த நிலத்தை நாம் அரிசனங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அரிசனங்கள் முன் பணுவார்கள், நாட்டில் தானிய உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அந்த முறையை அரசு கையாள வேண்டும். அந்த முறையைக் கையாண்டால்தான் அரிசனங்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். அந்த முறை மிகச் சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. பள்ளிக்குப் போக முடியாத நிலையில் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரூ. 2,000 வருமானம் இருந்தால் அவர்கள் சம்பளம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அந்த லிமிட்டை 2,000-த்திலிருந்து ரூ. 3,000-ஆக உயர்த்தினால் தான் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிகள், மில் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விகற்றுக் கொடுப்பதற்கு முன்வர முடியும். ஆகவே, இந்த முறையை இந்த அரசு கையாள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ந. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், ஸார், மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீட்டின்மீது பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். அது நேற்று முடிந்துவிட்டது. இன்றைக்கு அப்படிப் பேசுவது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு அதனுடைய நிதி ஒதுக்க மசோதா அடுத்து வருகிறது.

திரு இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, நேற்றும், இன்றும் நம்முடைய கனம் விருத்தாசலம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தினுடைய நிதிநிலைமீது மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இங்கே பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் தொடர்ந்து பேசிய பல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் ஒரு குறிப்பினை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசியதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். தி.மு.க. அரசு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி போடாமல் காரியங்களை யெல்லாம் சாதிக்க முயற்சி செய்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற வகையில், என் வரி போடவில்லை என்று எடுத்துச் சொல்கிற வகையில் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கனம் விருத்தாசலம் உறுப்பினர் அவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுகின்ற விஷயத்தைப் பற்றியும், மற்றும் சப்ளிமென்டரி

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1969 மார்ச் 28]

டிமாண்டில் இருந்த சூழ்நிலையைப் பற்றியும் விளக்கமாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். டெல்லியில் இருக்கிற நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அங்கே பற்றுக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறாரா என்று பார்த்தால், அங்கே அவர்கள் வரிகளையும் போட்டு, பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டையும் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பட்ஜெட்டை தயாரித்திருக்கிற திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் மாநிலத்தில் வரி போடக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக பற்றுக்குறை பட்ஜெட் போடப்பட்டது என்ற கருத்தை வெளியிட்டதன் விளைவாகவோ என்னவோ தெரியாது, அதே கருத்து எல்லா இடங்களிலும் எதிரொலித்திருக்கிறது. நம் முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையிலே, எல்லா மாநில அரசுகளைப் பொறுத்த வரையிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த சென்ற இருபது ஆண்டு காலத்தில் எல்லா வரி இனங்களும் மூடப்பட்டுவிட்டன என்பதை நாம் அறிவோம். வரி முறைகளில் டைரக்ட் டாக்சேஷன், இன்டைரக்ட் டாக்சேஷன் என்ற இரு விதங்கள் உண்டு. டைரக்ட் டாக்சேஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் பார்த்தால், மாநிலங்களுக்கு நில வரியும், விவசாய வருமான வரியும் தான் வரும். அதே போல் எக்ஸைஸ் டியூடி, கஸ்டம்ஸ் டியூடி, இன்கம்டாக்ஸ் ஆதிகளையே டைரக்ட் டாக்சேஷன் என்ற முறையில் மத்திய அரசுக்கு வருவாய்க் குவிக்கின்ற வழிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. மாநில அரசுக்கு உள்ள இன்டைரக்ட் டாக்சேஷன் எது என்று பார்த்தால், சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஒன்று தான் இன்டைரக்ட் டாக்சேஷனாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் வரி போடுவதற்கு வழி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், கிடைக்கின்ற வரிகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் பெற்று அவைகளை எந்த வழிகளில் செலவழிக்க வேண்டுமோ அந்த வழிகளில் சிக்கனமாகவும், சிறப்பாகவும் செலவழித்தால்தான் முடியும் என்ற ஒரு நிலைமையில் நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

விருத்தாசலம் உறுப்பினர் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டை எடுப்பது பற்றிய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்டை எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இன்றைய தினம் புதியதாகச் சொல்லப்படுகின்ற கருத்து அல்ல. ஏற்கனவே காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் பல தடவை வற்புறுத்தப்பட்டு வந்த கருத்துதான். அப்படி வற்புறுத்தப்பட்டு வந்த பல கருத்துக்களை அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் தயங்கிய சூழ்நிலை மாறி, அவைகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு இன்றைய தினம் நாம் முடிவுகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்டைச் சீர்திருத்தினது மட்டுமல்ல, செக்ரடேரியட்டையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஒரு வரவேற்கத்தக்க கருத்து. அது மட்டுமல்ல.

இன்றைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகச் சென்று மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவுகளைக் கூட சீர்திருத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். எப்பொழுதும் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, தி.மு.க. சொல்கிற கருத்துக்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையில்தான் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மாநில செக்ரடேரியட் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 5 ஆண்டு காலம், 10 ஆண்டு காலம் சென்றால், மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற அந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழக்கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம், இன்றையதினம் திரு. காமராஜர் அவர்களால் அதுபற்றி பேசப்பட்டு, அவர்களும் கருத்துதெரிவித்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் கூட பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட இதுபற்றி கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கூற்றுகளைப் பார்த்தால், மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே இருக்கிற உறவு முறைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு பிரச்சனை இன்றைக்குப் பெரிய பிரச்சனையாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. தி.மு.க. 15, 20 ஆண்டுகளாக எழுப்பிக்கொண்டு வருகிற இந்தப் பிரச்சனையின் மூல நோக்கம் உணரப்பட்டு, பேசப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதனுடைய தாத்தரியம் நிதிநிலைமைகளெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

1969 மார்ச் 28]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

திரு. பூவராகன் அவர்கள் மேலும் சொன்னார்கள்—சிக்கனம் செய்ய வேண்டும், நிர்வாகச் செலவு ஏறிவிடாது என்பதையெல்லாம் பற்றி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மைதான். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஒரு பங்காக இருந்தது, 5 பங்காக நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது என்று டெல்லியில் போடப்பட்ட பல கமிட்டிகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றன. டெல்லி சர்க்கார் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட ரூ. 100 கோடிக்கு பாதுகாப்புச் செலவை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். 100 கோடி ரூபாய்க்கு பாதுகாப்புச் செலவை அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. சிக்கனம் செய்ய வேண்டிய வழி வகைகள் ஏராளமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கனம் விருத்தாசலம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் சென்னை மாநிலத்திலே ரூ. 66 கோடிக்கு துணை மானியக் கோரிக்கையை எழுப்பலாமா என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார். அவர்கள் ஒன்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் அரசு துணை மானியக் கோரிக்கைகள் எழுப்பாமல் இல்லை. 1962-63-ல், அப்பொழுது நம்முடைய பட்ஜெட் தொகையாக இருந்தது ரூ. 121 கோடி. ரூ. 121 கோடியாக நம்முடைய பட்ஜெட் இருந்தபோது, அவர்கள் எழுப்பிய சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் ரூ. 36 கோடி. 121 கோடிக்கு 36 கோடி. பிறகு 1963-64-ல் நம்முடைய பட்ஜெட் ரூ. 135 கோடியாக இருந்தபோது, சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் ரூ. 53 கோடியாக இருந்திருக்கிறது. அதேபோல 1964-65-ல் முதல் பட்ஜெட் ரூ. 151 கோடியாக இருந்தபோது, சப்ளிமென்டரி எவ்விடமேட்கள் ரூ. 55 கோடியாக இருந்திருக்கிறது. ஆக அதே வகையில் கணக்கிட்டுக் கொண்டு வந்தால், ரூ. 247 கோடி வருமானமுள்ள பட்ஜெட்டாக உயர்ந்திருக்கும்போது, அந்தக் காலத்தில் ரூ. 100 கோடிக்கு சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் போட்டிருப்பது ஒரு பெரிய தொகை என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இன்னொன்றையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ரூ. 100 கோடி என்று சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் இருந்தாலும், உள்ளபடியே எந்த அளவிற்கு அது இருக்கிறது என்றால், ரூ. 54 கோடிதான் வரும். மீதமுள்ள ரூ. 46 கோடி, 1966-67-ல் கணக்கு முறைகளில் புதிய விதிகளைக் கொண்டு வந்து, அந்தக் கணக்கு முறைகளில் வைக்கும் விதிகள் பிரகாரம், இந்தத் தொகை இங்கே ஏறியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் எவ்வளவு துணை மானியக் கோரிக்கைகள் கேட்டிருக்கிறதோ அந்த ரேஷியோவைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், அந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பெறவில்லை என்ற உண்மை விளங்கும்.

மற்றொன்று, ரிசர்வ் பாங்கு கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு கடன்பற்றி நம்முடைய நிதி அமைச்சர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகமாக ஒவர்டிராப்ட் வாங்கிக் கஷ்டப்படும் மாநிலம் அல்ல நாம் என்பதை பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். மற்றம் நேற்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “குமுதம்” பத்திரிகைக்கு ஏழு லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று, கொடுக்கலாமா என்கிற தோரணையில் கேட்டார்கள். கடன் கொடுத்திருக்கிறது என்றால், அது “குமுதம்” பத்திரிகைக்கு என்று அல்ல, “குமுதம்” பத்திரிகையாளர், அங்கே பணியிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, அச்சு ஊழியர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டியதற்காக சர்க்காரைக் கடன் கேட்டார்கள். “எப்படிச் செய்யப் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்கத்தகு, அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், “வீடுகளைக் கட்டி, தொழிலாளர்களிடம் வாடகையை வாங்காமல், இந்தத் தொகைக்கான வட்டியையும் சேர்ந்து, கடன் பணத்தை இத்தனை ஆண்டுகளில் தருகிறோம்” என்று கேட்டார்கள். இது ஒரு நூதனமான எண்ணமாக இருக்கிறது, முதலாளி தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து, வாடகையை வாங்காமல் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், இது ஊக்குவிக்கப் பட்டவேண்டும் என்று உணர்ந்து, இதை ஆதரிக்கும்முறையில், இதை வளர்க்கும் முறையில், ரூ. 7 லட்சம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. இது இஷ்டப்படி கொடுத்தது அல்ல. இதை நான் எடுத்துச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. சென்னை மாநகரத்தில் பொருத்தவரையில், வீட்டுப் பிரச்சினை ஒரு பெரிய பிரச்சினை. 24 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற மொத்த வீடுகள் 1,04,000 தான். சென்னை மாநகரத்தில் 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி செலுத்திய காங்கிரஸ், ஹவுஸிங் போர்டு, லிடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்டரெஸ்ஸம்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1969 மார்ச் 28]

வைத்துக்கொண்டு, ஏராளமான கோடிக்கணக்காக ரூபாய்களை செலவழித்திருந்தும், கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கை—லோ இன்கம் க்ரூப், மிடிஸ் இன்கம் க்ரூப், ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் எல்லாம் சேர்ந்து, கிட்டத்தட்ட 6,000 வீடுகள் கட்டி அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் மொத்தம், 1,10,000 வீடுகள் தான் 25 லட்ச மக்களுக்கு இருந்து கொண்டு இருக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. சென்னை மாநகரத்தில் கிட்டத்தட்ட 500 குடிசைவாழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அது ஒரு பெரிய பிரச்னை. சென்னை மாநகரத்தை பொறுத்த வரையில் குடிசை வாழ் மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று நாம் பணத்தை ஒதுக்கிச் செயல் படுகிறோம். அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் ஹவுசிங் போர்டு என்கிற நிறுவனத்தை இரண்டாக ஆக்கி, அதில் ஒன்று “ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் போர்டு” என்று சிருஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். குடிசை வாழ் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கும் ஒரு “ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் போர்டு” என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தி, நகரப்பகுதிகளில் இருக்கும் மக்களின் பிரச்சினையைக் கவனிக்கும் முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு இருக்கிறது. நாம் வரி போட்டு மட்டும், எதிர்காலத்தில் வாழ்க்கையையும், அரசாங்கத்தையும் ஒட்ட முடியாது. வருமானம் வருவதற்கான வழிமுறைகளைத் தேட வேண்டும். ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு கிட்டத்தட்ட ரூ. 120/160? கோடி ரூபாயை நம்மிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய போர்டாக இருப்பினும், ஒரு கார்ப்பரேஷன் போல இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. ரூ. 16 கோடியைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆண்டு ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிலிருந்து ஆதாயமோ வருமானமோ வருகிறதா என்று பார்த்தால், காக்ரீஸ் ஆட்சிக்காலத்திலும் வந்ததில்லை. மழை விட்டும் தூவானம் விடவில்லை என்ற முறையில் இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலும் எந்த விதமான ஆதாயமும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற அமைச்சர் வாலிபராக இருப்பதால், அவர்கள் இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் இருக்கும் குற்றங்குறைகளை—குற்றம், குறைகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை—இருக்கின்றன—களைந்து, திருத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

அதே போல, நமக்கு வருமானம் வருவதற்கு வழியாக இருப்பது, பெரிய ஸ்தாபனமாக இருப்பது, பஸ் போக்குவரத்துத் துறை. அதிலே நல்ல அக்கறையையும் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருப்பவர் அன்றைக்கு அந்தத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது இப்பொழுது இருக்கும் அமைச்சரும் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்தால், அந்தத் துறையில் வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும். அப்படி வருமானம் பெற, பஸ் போக்குவரத்துத் துறையைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவதற்குப் பதிலாக, அதை ஒரு கார்ப்பரேஷனாக அமைக்க வேண்டும் என்கிற கருத்து நீண்ட நாளாகப் பலராலும் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மறைந்து விட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் கருத்தினைக் கொண்டு இருந்ததையும் நாம் அறிவோம். ஆகவே, பஸ் போக்குவரத்தை கார்ப்பரேஷன் என்ற அளவில் அமைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு கோரிக்கை. நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவிற்கு எதிர்க் கட்சிகளை மதிக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில், பெரிய நோக்கத்தோடு, அந்த மாபெரும் எண்ணத்தோடு, எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கும் நல்ல அந்தஸ்தும், கவர்வுமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க, எதிர்க் கட்சிகளை மதிக்க வேண்டும் என்கிற ஜனநாயகப் பண்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்று இருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்வந்திருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திலே மட்டுமல்ல, வெளியிலேயும் இந்த உணர்வின் காங்கிரஸ்காரர்களும் காட்ட வேண்டும். பல

1969 மார்ச் 28]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

பெரிய தேசியத் தலைவர்களைப் பெற்றிருந்தவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆகவே, அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே போல, வெளியிலேயும் கூட இந்த ஜனநாயகப் பண்பின் அடிப்படையில், அன்பான அழகான உணர்வினைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிதி நிலை அறிக்கையில் அநேகமாகப் பல அங்கத்தினர்களும் பேசிவிட்டார்கள். இறுதியாக நான் பேசி, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல இருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்திலே இந்த இரண்டு வருஷங்களில் அதிகமான நாட்கள் கூடியிருக்கிறோம். அப்படிச் கூடும்போது, இடையில் மிகவும் சோகச் செய்தியுடன் இருந்தோம். மதிப்பிற்குரிய நம் முடைய முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் மறைவும், அதைத் தொடர்ந்தும் நாம் அதிகமான நாட்களுக்குக் கூடவேண்டிய நிலை இருந்தது. நடந்ததை எல்லாம் மறந்து, சட்ட மன்றத்திலே, நாம் பணியாற்ற வேண்டியதாக இருந்திருக்கிறது. இங்கே மன்றத்தில் எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதிலே எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் எந்த முறையில் நடத்தப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நிதி அறிக்கையின் மீது ஏதோ பேசிவிட்டு விட்டால் போதும் என்று செய்யும் நிலை கிடையாது. இப்படியே இரண்டு சபையைக் கூட்டிவிட்டு, மறுபடியும் ஏற்படக்கூடிய நிலை என்று இல்லாமல், சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த இரண்டு வருஷங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளில், கொடுத்த வாக்குறுதியெல்லாம், நிறைவேற்றப்படவில்லை. எத்தனையோ அறிக்கைகள், எத்தனையோ கமிஷன்கள், கேட்டுக் கேட்டுச் சலித்துப் போய்விட்டது. திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டினார்கள். ஆனால் ஒன்றையும் வைக்கவில்லை. ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கேட்டால், “அது ஹைக்கோர்டில் இருக்கிறது” “அதற்கு கேஸ் இருக்கிறது” என்று பதில் சொல்லக்கூடாது. மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் சட்ட மன்றத்தில் எழுப்பக்கூடிய பிரச்சினைகளுக்குப் பொறுப்போடு பதில் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செஞ்சி தொகுதி அங்கத்தினர் ஓவர்டிராப்டைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் ஓவர்டிராப்ட் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. வாங்கித்தான் தீர்வேண்டுமென்றால் ஓவர்டிராப்ட் வாங்கவேண்டும். அப்படி வாங்குவது கணக்கில் வரவில்லையே என்பதைத் தான் சொல்கிறோம். மற்றொன்றையும் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். பெரிய மனிதர்கள்தான் கடன் வாங்குகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடன் வாங்குவதும் பெரிய மனிதர்கள்தான். இன்சால்வென்ட் கொடுப்பதும் பெரிய மனிதர்கள்தான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா பெரிய மனிதர்களும் இன்சால்வென்ட் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பெரிய மனிதர்களில் சில பெரிய மனிதர்கள்தான் இன்சால்வென்ட் கொடுக்கிறார்கள். இன்சால்வென்சி கொடுக்காத பெரிய மனிதர்கள் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வரியை ஏமாற்றிக்கொண்டு, நாங்களும் பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லுவதும் அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். பெரிய மனிதர்கள்தான் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவேதான் அந்த நிலைக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். சர்க்கார் என்பது வேறு, தனிப்பட்ட மக்களுடைய நிலை வேறு. மக்களுடைய வரிப்பணத்தை வாங்கி, அதை உபயோககரமாகச் செலவிடுவதற்காக உங்களை காவலர்களாக அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் சரியாக நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் உங்களைக் கண்காணிக்க நாங்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியே தவிர, எதிரிக் கட்சி அல்ல. கொஞ்சம் கடுமையாகவும் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. தவறான ஆட்களாக, அழுத்தமாக, இடித்துரைத்துச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள்தான் அதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. “அப்படியா சங்கதி, இதோ நாங்கள் செய்கிறோம்” என்று நீங்கள் சொல்ல

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 28]

தாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நாங்கள் கேட்பதற்கெல்லாம் வேறு ஏதாவது சொல்லி, கெட்டிக்காரத்தனமாகச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்கிறீர்கள். “கழுவிய மீனிலே நழுவிய மீன் மாதிரி” திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கெட்டிக் காரத்தனத்திலே சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். எதற்கும் நேரடியாகப் பதில் சொன்னது கிடையாது. இரண்டு வருஷங்களாக நாங்கள் இதைச் சொல்லியாகிவிட்டது. மறைந்த முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடமும் நாங்கள் இதைச் சொல்லாமல் இருந்தது இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “கழுவிய மீனிலே நழுவிய மீன்” என்கிறீர்களே, கழுவிய மீனிலே சின்ன மீன்கள்தான் நழுவியும், பெரிய மீன்கள் நழுவாதே ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் சின்ன மீனேத்தான் பார்த்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு அந்த விஷயத்தில் அனுபவம் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். பெரிய பெரிய மீன்களையெல்லாம் நழுவ விட்டு விட்டீர்கள். நாங்கள் ஏதாவது ஆலோசனைகளைச் சொன்னால் அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கடைப்பிடிப்பது இல்லை. நாங்கள் இங்கே இருப்பதையெல்லாம், வெளியிலேயும் மரியாதையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ரொம்ப காலமாக இருக்கும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள். தவறு இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

சட்டசபையில் விவாதம் நடைபெறுகிறது. பஞ்சாலை பற்றி விவாதம் நடைபெறுகிறது. அப்போது நாங்கள் எங்கள் கட்சியில் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, “மூடப்பட்ட மில்களை ஆரம்பிக்கும் நிலை இல்லாவிட்டால் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியதிருக்கும்” என்று அறிவித்தோம். ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் நீங்கள் முன்பு தீர்மானமே போட்டதில்லையா ? போராட்டம் நடத்தவில்லையா ? கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், “போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். இது ஒரு ஸ்டண்ட்” என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு ஸ்டண்ட் என்றால் உங்களுடைய ஸ்டண்டுகளை விவரிக்க ஆரம்பித்தால் நன்றாக இருக்காது. பொறுப்புக்களைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் தீர்ப்போம்” என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஆட்சி நடத்துகிறீர்களே, என்னதான் செய்திருக்கிறீர்கள் இதுவரை ? இது உங்களுக்கு நன்றாக இருக்கிறதா ? இன்னொரு அமைச்சர் பேசியதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். “இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லாம் கையிலே இருப்பதையெல்லாம் காலிலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காலிலே இருப்பதையெல்லாம் கையிலே போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். வாயிலே இருப்பதையெல்லாம் எங்கேயோ வைத்திருக்கிறார்கள்;” என்ற முறையில் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் பேசியிருக்கிறார். இப்படிப் பேசலாமா ? இதற்கு நான் பதில் சொல்லலாமா ? பொறுப்புள்ள அமைச்சர் பேசும்போது மக்களும் அதைக் கேட்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் “இந்தப் பத்திரிகை, அந்தப் பத்திரிகை” என்று சொல்கிறார்கள். கட்சி சார்பாக நடக்கும் பத்திரிகை, அவர்களுடைய ஆசிரியாதம் பெற்று நடக்கும் பத்திரிகை என்று சொல்வதற்கே அருகதையில்லாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். கேட்டால், “இது காங்கிரஸ் பத்திரிகை” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். “நாத்திகம்”, “கடிதம்” காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் இல்லையென்று சொல்லியாகிவிட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு பத்திரிகையும் இல்லை. “நாத்திகம்”, “நவசக்தி” போன்ற எந்த பத்திரிகையும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் நடத்துகிறார்கள். இதுபோல் உங்கள் கட்சியில் கூட இருக்கிறது. “நம் நாடு” ஒன்றுதான் கட்சிப் பத்திரிகை. பாக்கியெல்லாம் கட்சிப் பத்திரிகைகள் அல்ல, அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கிறீர்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நடத்தும் “மடல்” பத்திரிகையில் வரும் பேச்சைப் பார்த்தால், “மடல், மடலாக” இருக்கிறது. “கடிதம்” பத்திரிகையிலே இருக்கும்படியான வார்த்தைகளைப் பற்றி மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் “எழுத்து எப்படியிருந்தாலும், தமிழ் கொஞ்சுகிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்கள் பத்திரிகையிலே இருப்பதைப் பார்த்தால் அப்பப்பா ! சொல்ல முடியாது. வெளியிலே போய் பிரச்சினையைக் குழப்ப

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 28]

மாக வைத்து, “பார், பார், நாத்திகம், கடிதம் போன்ற பத்திரிகைகள் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் இல்லையென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார்” என்று சொல்வார்கள். நாட்டினுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் இருக்கிறீர்கள். இப்போது பஞ்சப் பிரச்சினை, வேலையிலலாத் திண்டாட்டம்..

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் பத்திரிகையப் பற்றிச் சொல்லப் போனால் விளக்கம் சொல்ல முடியாது. நான்கைந்து ஆண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் கட்சியில் காங்கிரஸ்காரர்களால் நடத்தப்படும் பத்திரிகைகளில் தரக் குறைவான முறையில், நாங்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் வரைக்கும் எங்களைப் பற்றி எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அவைகளைத் தனியாகப் படித்துக் காட்ட இருக்கிறேன். டெல்லியிலே, நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக இருக்கும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில், “நாம் எல்லாம் ஒன்றாக உட்கார்ந்து பேச வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அது கவனிக்கப்படாத காரணத்தால், மற்றப் பத்திரிகைகளும், “நாம் சொல் பவைகளை எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கவனிப்பதாக இல்லை. ஆகவே, பதிலுக்குப் பதில் எழுத வேண்டியதுதான்” என்று எண்ணி பதில் எழுத ஆரம்பித்து விடுகின்றன. அந்த முறையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசோ, முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களோ யாரும் விரும்பவில்லை. “நாத்திகம்” பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில், முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய பொதுச் செயலாளராக இருந்தவர், அந்தப் பத்திரிகைக்கு அப்படிப்பட்ட தலைப்பு போட்டு, முன்னேற்றக் கழகப் பத்திரிகை என்று போடக்கூடாது, அப்படித் தான் போடுவேன் என்று சொன்னால் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்படும்” என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு அவர் முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலகி, காங்கிரஸ் கட்சியில் இடம் பெற்று பத்திரிகை நடத்துகிறார். அந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் ஆராய நான் விரும்பவில்லை. நேற்று, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் “மறவன் மடலிலே” வந்த ஒரு கட்டுரையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, விசாரிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், நான் படித்துப் பார்த்ததில் பிற பத்திரிகைகளில் அப்பேர்ப்பட்ட செய்திகள் ஏதாவது போட்டிருந்தால், அதற்குப் பதிலாக சில சமயம் இவர்கள் போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடுகிற முறைகளைக் கூட நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. அதற்கு நாங்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருக்கு எழுதியுள்ள பதிலை இங்கே படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அன்புடையீர்,

வணக்கம். தங்கள் 22-3-1969-ம் நாள் கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றேன். தாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்த விபரம் குறித்து “மறவன் மடல்” ஆசிரியருக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளேன். இதுபோன்று தொடர்ந்து எழுதாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் சார்புடைய எடுகள் பலவற்றில் நான்கைந்து ஆண்டு காலமாக எழுதப்பட்டு வருகின்ற கண்ணியமற்ற எழுத்துக்களையும் தாங்கள் கண்டிருப்பீர்கள். பொதுவாக எல்லா தரப்புப் பத்திரிகைகளின் தரம் உயர்வதற்கு நாமெல்லாம் கூடிப் பேசுவது நலம் என எண்ணுகிறேன்.

நம்முடைய முடிவுக்குக் கட்டுப்படாத பத்திரிகைகளை நமக்குத் தொடர்புடைய பத்திரிகை அல்ல என அறிவித்துவிடுவது தமிழ்நாட்டு அரசியல் பண்பாட்டுக்கு உகந்தது எனக் கருதுகிறேன். தாங்கள் விரும்பினால், இதுபற்றி பேச நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

அன்புள்ள,

மு. கருணாநிதி.”

என்று 26-3-69 அன்று நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். நம்முடைய முடிவிற்கு எந்தப் பத்திரிகையினும் கட்டுப்பாவிட்டால் அதற்கும் அந்தக் கட்சிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதாக அறிவித்துவிட வேண்டும் என்பதாகவும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். இது பற்றி தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சம்மதித்தால் நான் உட்கார்ந்து பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரு. சுப்பிரமணியம் தங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தையும் படித்துக் காட்டுங்கள்.

[1969 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு மு. கருணாநிதி : அவர் 22-3-69 அன்று எழுதியுள்ள கடிதம் இதுதான்—

“ அன்புடையீர்,

18-3-1969 தேதியிட்ட “மறவன் மடல்” என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கும் ஒரு பகுதி என் பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. வேலை மிகுதியால் தாங்கள் அதைக் கவனிக்காதிருந்திருக்கலாம். அதை இத்துடன் அனுப்பியுள்ளேன். பெண்களைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதியது முறையா என்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். தவறு என்று தாங்கள் கருதினால் இவ்வாறு பத்திரிகைகளில் எழுதாமலிருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு,
சி. சுப்பிரமணியம்.”

என்று எழுதியிருக்கிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவரும், ஆளும் கட்சித் தலைவரும் இதுபற்றி கடிதம் பரிமார்க்க கொண்டிருப்பதற்கு மிகந்த நன்றி. இந்த விஷயத்தல் இரு கட்சித் தலைவர்களும் கூடி ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்துவிட்டால் அதற்குப் பூர்ணமாக ஆதரவு எங்கள் பக்கத்திலிருந்து உண்டு என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று இந்தப் பத்திரிகை தவறான முறையில் எழுதுவார்கள் என்றால் நாளைக்கு மற்றொரு பத்திரிகை எழுதுவார்கள். தவறான கருத்தை யார் எழுதினாலும் சரியல்ல. இன்றைக்கு வேறு ஒருவர் மீது நாம் மாசு கற்பிக்கலாம். நாளை நமக்கே அது வரும்போது நம் மனம் புண்படும்படியான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இது பற்றி கட்சித் தலைவர்கள் கூடி ஒரு வரன்முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்வது நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பத்திரிகையில் எழுதினார்கள், ஆகவே இந்தப் பத்திரிகையில் எழுதுகிறோம் என்கிற போக்கே இருக்கக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்குப் பஞ்சாலகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இந்தப் பிரச்சினையை ஒத்திவைக்கக்கூடாது. இதை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு முன்வந்தாக வேண்டும்.

மேலும், அன்றைக்குப் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டேன். கட்சித் தலைவர்களின் மீது தவறான வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. சாதாரண கிரிமினல் வழக்குகளையிட அரசியல் குரோதத்தின் காரணமாக போடப்படுகிற வழக்குகள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் காந்தி நூற்றாண்டு விழா கழிந்த பிறகு இதுபற்றி ஒரு போராட்டமே நடத்த வேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னேன். இது போன்ற ஒரு சூழ்நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே சொன்னேன். ஆனால் அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் என்ன? “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். போராட்டம் நடத்தினால் போலீஸ்காரர்கள் பூப் பறித்துக் கொண்டு இருப்பார்களா?” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இப்படியா சொல்வது? காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினால் போலீஸ்காரர்கள் பூப்பறித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கூட்டணிக் கட்சிக்காரர்கள் போராட்டம் நடத்தினால் பூப்பறித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது பொருளா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வன்முறைச் செயல்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டாலும் போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் இஷ்டத்திற்குச் செய்துகொண்டுபோகட்டும் என்று விட்டுவைக்க மாட்டார்கள். எந்தக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றாலும் அது வன்முறை என்கிற அளவுக்குப்போனால் போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள். அவர்கள் கை பூப்பறித்துக்கொண்டிருக்காது என்று தான் சொன்னேன். அதையே இப்போதும் சொல்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 28]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வன்முறைச் செயல்களில் யார் ஈடுபட்டாலும் அனுமதிக்க முடியாது. நானே வன்முறைச் செயலில் ஈடுபட்டால் சுட்டுத் தள்ளுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், எந்தக் காலத்திலும் நாங்கள் வன்முறைச் செயலில் ஈடுபட மாட்டோம். நியாயமான முறையில், அஹிம்சா முறையில், சத்திய முறையில்தான் மக்களுக்கு உள்ள நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வோம். வன்முறை தவறு என்றேதான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (ஒரு குரல் :—மதுரையில் நடந்தது என்ன ?) நெய்வேலியில் பண்ணியதை விடவா மதுரையில் பண்ணிவிட்டார்கள் ? அந்தக் கதை எல்லாம் வேண்டாம்.

இன்றைக்கு நாட்டில் உள்ள நிலைமை என்ன ? மாணவர்களுக்குப் படிப்பு கெடும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பாதிக்கும்படியான தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து மானியம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உரிமைகளைப் பெறுவதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் உங்களுக்கு இருக்கிற வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டீர்களா ? உங்களுடைய வசதியைப் பூரணமாக பயன்படுத்திக் கொண்டு தானே பிறரைக் குறை சொல்லவேண்டும்?

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் வருலாகிற இன்கம்டாக்ஸ் தொகையில் மத்திய சர்க்கார் நமக்கே 75 சதவீதம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். 25 சத வீதம்தான் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. ஏன் நீங்களே இந்த இன்கம்டாக்ஸை வருடல் செய்து, அவர்களுக்கு 25 சதவீதம் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கியை நீங்களே வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது ? அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்வீர்களா ?

பாதுகாப்புக்காக எதற்கு 100 கோடி ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள். பாகிஸ்தான் ரகளை, சீனாக்காரன் ரகளை எல்லாம் இருக்கிற போது இது பொறுப்புள்ள வாதமாக இருக்கமுடியுமா ? மத்திய சர்க்காருக்கு தேசப் பாதுகாப்புப் பொறுப்பு இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களை எல்லாம் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அந்த மாநிலத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு கொடுத்தார்கள், இந்த மாநிலத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்பது எல்லாம் சரியான வாதமாகுமா ? கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அந்நியச்செலாவணி 100 கோடிக்கு மேல் அங்கே வருகிறது. அங்கே இருக்கிற அனுசூலம் நமக்கு இருக்க முடியாது. ஆந்திராவில் இருக்கிற அனுசூலம் நமக்கு இருக்க முடியாது. டெல்லிக்கு போகிறார்கள். நன்றாகப் பேசி வருகிறார்கள். நல்லமுறையில் வெற்றிகரமாகவும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கே வந்தவுடன் என்ன நிலைமை ? மாநில சுய ஆட்சிக்காகப் போராட்டம் நடத்துவேன் என்று ம.பொ.சி. அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், உடனே நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “போராட்டத்தில் நான்தான் முதலில் குதிப்பேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பத்திரிகையில் வருகிற தலைப்பை மட்டும் படித்துவிட்டு விமர்சனம் செய்யப் புகுவது நியாயம் இல்லை. நான் அன்றைக்கு என்ன குறிப்பிட்டேன் என்றால்—“எங்கள் கருத்துக்கள் ஏற்கப்படாவிட்டால் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை அடிமைகளிப்போல் நடத்துகிற முறை மாற்றப்படாவிட்டால் நாங்களே போராட்டத்தை நடத்துவதற்குச் சீனத்தவர்கள் அல்ல” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். “போராட்டத்தில் குதிப்பார்” என்று பத்திரிகை தலைப்பிட்டதை வைத்துக்கொண்டு விமர்சனம் செய்வது சரியல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகைத் தலைப்பை மட்டும் பார்த்து பேசவில்லை. மேலே இருந்து கீழ் வரை பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். படித்துவிட்டும் தான் பேசுகிறேன். அந்தப் பேச்சிலே கொஞ்சம் வாசனை—பிரிவினை வாசனை அடிக்கிறது.

[1969 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேராட்டம் என்று சொன்னால் பிரிவினை வாசனை அடிக்கிறது என்றால் அவர்கள் பேராட்டம் நடத்தப் போவதாகச் சொன்னார்களே, அதிலும் பிரிவினை வாசனைதான் அடிக்கிறதா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதுதான் பிரச்சினை. அதைச் சொன்னால் இதைச் சொல்வது. நாங்கள் பிரிவினை கூடாது என்பதற்காகவே பலவிதமான தியாகங்களைப் புரிந்து வந்தவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாகிஸ்தான் என்று ஏன் பிரித்தீர்கள் ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அது அரசியல் அமைப்பிலேயே ஏற்பட்டது. அதைக்காட்டி இட்பாது தனித் தமிழ்நாடு வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதே தனித்த தமிழ்நாடு வேண்டும் என்று கேட்கிற பிரிவினை உணர்ச்சியைச் சார்ந்தது என்றால் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அதையே சொல்கிறாரே, அவர் பிரிவினைக் கட்சியைச் சார்ந்தவரா? திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் மாநில முதல் அமைச்சர்களை எல்லாம் கூட்டி இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறாரே, அவர் பிரிவினை வாதிடா? மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது எப்படிப் பிரிவினை ஆகும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விளக்கவேண்டும்.

பி. ப.
1-30

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாநிலத்திற்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள அதிகாரங்களைப்பற்றிப் பேசுவதை, பிரிவினை என்று சொல்லக் கூடிய முட்டாள் அல்ல நான். நான் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், பேசக்கூடிய முறைப்படிப் பேசுங்கள் என்பதுதான். இது ஏன் ஸ்டன்ட்? தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் மாநில சயாட்சி வேண்டுமென்று பேராட்டமென்று குதிக்கிறார், நீங்களும் குதிக்கிறீர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டன்ட் என்று சொன்னதற்காக அவ்வளவு வருத்தப்பட்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே, ம.பொ.சி. அவர்கள் இந்தச் சபையிலே இல்லாத போது ஸ்டன்ட் என்று சொல்கிறார்கள், அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சட்டசபைக்கு வந்திருக்க வேண்டியது அவருடைய கடமை. என்னுடைய பொறுப்பிலே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வந்திருக்கிறாரா என்று கேட்பது சரியல்ல. ஸ்டன்ட் என்று சொல்லலாமா? அவர் இல்லாதபோது அப்படிச் சொல்லலாமா? எதிர்க்கட்சித் தலைவரே, “அப்படிச் சொல்லலாமா?” என்று முன்பு கேட்டுவிட்டு, இப்போது, அந்தச் சொல்லை உபயோகப்படுத்தலாமா அவரே என்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கல்வியமைச்சரே சொல்லிவிட்டார். கல்வியமைச்சர் சொன்னமாதிரி நான் சொன்னேன். கல்வியமைச்சர் சொன்னது தவறு என்று சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு ஸ்டன்ட் என்று சொன்னால் அது தவறு என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது அவர்களே அதைச் சொல்லுகிறார்களே என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரே பேராட்டம் என்று குதிக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். குதிக்கிறார் என்று சொல்வது சரியா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ரொம்ப ஜோராக இருக்கிறது!

1969 மார்ச் 28]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டிலே பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறது. வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது. 31-ம் தேதியன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தை கூட்டி விவாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அப்படி நடக்கும்படியான சந்தர்ப்பத்திலே சம்பந்தப்பட்ட எல்லா ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மெண்ட்ஸ்-ஹும் வந்தால் நன்றாக இருக்கும். சில பேர்கள் பாசனத்தைப்பற்றிச் சொல்வார்கள். சில பேர்கள் வேறு வேறு கருத்துக்களைப் பேசலாம். எனவே, அதற்கான செயற்குறிப்பை இரண்டு நாட்களில் தயாரித்துவிட்டால் எல்லோரும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதை என்னுடைய ஆலோசனையாக இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசியைப்பற்றிச் சொன்னால் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அது தவறு, இது தவறு என்று சொல்வார்கள். படியரிசியும் போடுவார்கள், விலையும் அதிகமாகக் கொடுப்பார்களா என்று சொல்வார்கள்? தேர்தல் காலத்திலே அவர்கள் என்ன என்ன சொன்னார்கள்? பெரிய பெரிய போஸ்டர்கள் போட்டார்கள், ஒரு படியரிசி போடுவோம் என்று போஸ்டர் போட்டார்கள். அதற்குக் கீழே என்ன வாசகம் எழுதினார்கள்? விவசாயிகளுடைய நலன் பாதிக்கப்படாமல் படியரிசி போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுடைய நலன் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பது என்பது எங்களுடைய வயிற்றில் அடிப்பதா? விவசாயிகளுடைய நலன் பாதிக்கப்படாமல் படியரிசி போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்லாததை நாங்கள் கேட்கவில்லை. ஏர் முனை இருந்தால்தான் எழுது முனை சரியாக இருக்கும். இப்பொழுது இந்த அப்போர்ப்பிரியேஷன் பில் கொண்டு, வந்திருக்கிறார்கள். 216 கோடி ரூபாய்க்கு என்றால், அங்கே ஏர்முனை சரியாக இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியான விலை இருக்கவேண்டும். விவசாயைப் பதுக்கல்காரன் என்றோ, கடத்தல் காரன் என்றோ கருதக்கூடாது. பல விதமான புகார்கள் வருகின்றன.

ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 10 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்கள் தான் பணக்காரர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை, கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வெளி மார்க்கெட்டிலே என்ன விலை இருக்கிறது? நடமாட்டம் தடைவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நடமாட்டத்தைத் தடைசெய்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு விலை ஏறிக்கொண்டே தான் இருக்கும். யார் சமூக விரோதிகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தப்பித்து கொள்கிறார்கள். கொள்முதலுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று பணக்காரர்கள் தான் சொல்கிறார்கள். அவர்கள்தான் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். ஆகவே, பண் வசதியுள்ளவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் விடுகிறார்கள், அந்த வசதியில்லாதவர்கள் அப்படிச் செய்யமுடியவில்லை, அதனால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஹைகோர்ட்டு இதிலே என்ன தீர்ப்புக் கொடுக்கிறது? உற்பத்தியை வைத்து விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறது? நாங்கள் சொன்னால் தப்பு. ஹைகோர்ட்டு சொல்கிற நேரத்திலே அதற்கு ஸ்டே போடுகிறார்கள். விவசாயிகளை நீங்கள் கவனிப்பதே கிடையாதே. தாசில்தார் அடிப்பட்டார் என்றெல்லாம் புகார்கள் வருகின்றன. கொள்முதல் நியாயமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கொந்தரவுகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. தவறுகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன, கட்டாயம் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன, தப்பித்துக்கொள் கிறவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள், சாதாரண விவசாயிகள்தான் மாட்டிக்கொள்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றால் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி சர்க்காரே நியாயமான விலையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசும்படியான சமயத்திலே அன்றைக்கு ஜமா பந்தித்திட்டம், போர்டு ஆஃப் ரெவினியூ இவற்றை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். அப்படி எடுத்துவிட்டால் அதைவிடத் திறம்பட வேலை செய்யக்கூடிய

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 28]

அமைப்பு இருக்கவேண்டும். 1952-லே ராஜாஜி அவர்கள் இதை யோசித்தார்கள். இதை எடுத்துவிட்டு ஒரு பிராந்தியத்திற்கு ஒரு கமிஷனர் என்று போட்டு நாளுக்கு பிராந்தியங்களுக்கு நாளுக்கு கமிஷனர்கள் போட்டு, கலெக்டர்கள், கலெக்டர்களுக்கு மேலே கமிஷனர்கள், கமிஷனருக்கு மேலே சர்க்கார் என்றெல்லாம் போட்டு அதற்காக நிர்வாகச் செலவுகள், கட்டடங்கள் அதிகமாகக் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. சென்னையிலே போட்டு ஆப் ரெவின்யூ அதிகமாகச் செலவாகாமல் இருக்கக்கூடிய அமைப்பு. ரெட் பேப்பிளத்தைக் குறைக்கலாம். போட்டு மெம்பர்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் திறமையானவர்கள் என்று. அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துதான் முடிவு எடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக இருந்து ஒவ்வொரு இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டால், எப்படி நல்ல முடிவு எடுக்கமுடியும்? எனவே போட்டு ஆப் ரெவின்யூவை ஒழித்தாலும்கூட வேறு அதைவிடத் திறமையான அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் செலவுகள் அதிகமாகும். எஃப்.பி.லியன்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் குறையும் என்ற காரணத்தால் அதை நிறுத்திவைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி அதை ஒழித்துவிட்டாலும் அதைவிடத் திறமையாக நடக்கிற நிர்வாக அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவேரித் தண்ணீர் லீராணம் ஏரியிலிருந்து வரும் என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கிருஷ்ணாவிலிருந்து கூட தண்ணீர் வரும் என்று டெல்லியிலிருந்து வந்தவுடன் சொன்னார்கள். அங்கே அடிக்கல் நாட்டி காவேரி அம்மன் கொண்டுவந்து வைத்து திறப்புவழியை வைத்திவிட்டோம். இப்பொழுது கிருஷ்ணாவிலிருந்து வரும் என்று சொன்னார்கள். டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே நான் இரிகேஷன் மீது பேசுகின்றபோது, கிருஷ்ணா நீரை இங்கே கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னேன். அப்படி 120 கோடி ரூபாய் செலவிலே அந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவந்தால் அதனால் செங்கற்பட்டு, தென்ஆற்காடு வடஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களுக்குப் பாசன வசதிகள் நிறையக் கிடைக்கும், அதற்கு 150 கோடி ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை. இப்பொழுது 110 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் அதற்காகக் கொஞ்சம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்துகூட பெற்றுப் பம்பு பண்ணை-கிரேடியண்ட்—முறையில் தண்ணீர் பெறுவதைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். நெல்லூர் வழியாகக் கொண்டுவந்தால் சென்னையிலே குடிநீர் பஞ்சமே எப்போதும் வராத நிலைமையில் இருக்கும். அவர்கள் அதற்காக ஓவர் ஹெட் சார்ஜஸ் இல்லாத நிலைமை இருக்கும் என்று கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது சம்பந்தப்பட்ட ஆந்திர அமைச்சரிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது. இதுபற்றிப் பேசி அதிகாரிகள் நோட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முதலில் அதிகாரிகள் மட்டத்திலே பேசப்பட்டு, பிறகு அமைச்சர்கள் மட்டத்திலே பேசுவார்த்தைகள் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நன்றி. டாக்டர் கே. எல். ராவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் 100 வருஷத் திற்குக்கூட சென்னையிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் வராது. அதோடு பாசன வசதிகளும் அதிகமாகப் பெருகும். 150 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 150 கோடி ரூபாய் வேண்டியதில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படி வேண்டியிருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னேன். 110 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். போதவில்லையென்றால் மத்திய அரசிடமிருந்துகூட வாங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதுவரை எத்தனையோ அறிக்கைகள் தயாராக இருந்தும் இன்னும் கொடுக்கப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது. திங்கட்கிழமை சட்ட மன்றக் கூட்டத்தின் கடைசி நாள். சோமசுந்தரம் அறிக்கை இது

1969 மார்ச் 28]

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வரை வரவில்லை, வேட்டைக்காரன்புதூர் தங்கவேல் கவுண்டர் அடிக்கப் பட்டதைப் பற்றிய கெய்வார் கமிஷன் அறிக்கை வரவில்லை. தீ விபத்து அறிக்கை வராவிட்டாலும் தீ விபத்து ஏற்பட்டது கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு யார் காரணம். என்று இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை, துப்பாக்கிச் சூடுகள் 11 இடத்தில் நடந்தன. எந்தெந்த இடத்தில் ஜாடிஷியால் எஞ்சுயரி வைத்தார்களோ அதெல்லாம் வரவில்லை. கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பொருத்தவரை நீதி விசாரணை என்பது கூலிப்பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தானே தவிர, ஏற்பட்டுவிட்ட சம்பவங்களைப் பற்றி விசாரணை அல்ல. இதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் ஒரு கோழி செத்தால்கூட நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கக் கூடியவர்கள், இதற்கு விசாரணை வேண்டாமென்று கூறுகிறார்கள். 43 பேர் எரிந்த இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நீதிவிசாரணை தேவையில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு காங்கிரஸ்காரர்கள் பொறுப்பு என்று வேறு கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு சொன்னதற்காக பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னதற்காகப் போடப்பட்ட கமிட்டியைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அடுத்த செஷனில் எடுத்துக் கொள்வது என்று சொன்னால் ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி என்றாகிவிடும். "Strike while the iron is hot" அடுத்த நாளே அதற்கான கமிட்டியைப் போட்டிருக்கவேண்டும். சர்க்காரிடத்தில் தான் தயக்கம் இருக்கிறது என்றால்—நான் சபாநாயகர் அவர்களைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை—சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறீர்கள், திரும்ப நடத்துகிறீர்கள்; இதற்கு ஏன் கமிட்டி போடவில்லை என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நேற்று முன்தினம், முதலமைச்சர் அவர்கள் சில சலுகைகளையும் உரிமைகளையும், சவுகரியங்களையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மரபு காக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக நான் அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவர்கள் நல்ல முறையில் பணி செய்வதற்காக அந்தச் சலுகைகளையும், சவுகரியங்களையும் கொடுத்ததைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்த்தேன். இப்போது நம் நாட்டில் இருக்கும்படியான பஞ்ச நிலைமை, பற்றாக்குறை பட்ஜட், பசி, பட்டினி நிலை, அதற்காக மத்திய சர்க்காரையே உதவி கேட்கின்ற நிலை அவ்வளவையும் பாரக்கும்போது பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள், சர்க்காருக்குக் கூடக் கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடுமே என்ற காரணத்தால் இந்த நேரத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்வது அவசியமா என்று யோசித்தேன். வீடு கொடுத்திருக்கிறார்கள், பர்னிசர் கொடுத்திருக்கிறார்கள், முன்பு இருந்ததை விட பல சவுகரியங்களைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பரிபரணமான நன்றியைப் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில், நாடு இருக்கும் நிலைமையில், பற்றாக்குறை பட்ஜட் உள்ள இந்த நேரத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது, நல்ல பட்ஜட்டாக வந்து, மக்களுக்கு சப்ட்ச வாழ்வு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் யோசித்து எடுத்துக் கொள்ளும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டசபை, தேர்தல் போன்ற மானியங்களின் மீது பேசும்போது இதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையே கட்சித் கூட்டத்தில் கூட இதைப் பற்றி விவாதித்ததாகக் கூறினார்கள். யார் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் இந்தச் சவுகரியங்கள் எல்லாம் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று மறைந்த அண்ணா அவர்களுக்கே எழுதியிருக்கிறேன் என்று அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு குறிப்பிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், எதிர்க் கட்சித்தலைவருக்கு செகரடேரியட் டிலிருந்து கடிதங்கள் வருகின்றன, அவற்றுக்கெல்லாம் பதில் எழுதி சர்க்காருக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது; அதற்கு சில சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லும் போது பற்றாக்குறை பட்ஜட் இல்லையா? முந்தாதான் அவ்வாறு பேசும் போது மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் இல்லையா? திடீரென்று இப்படி ஏதாவது சொல்லுவார்கள் என்பதை நாங்கள் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் இருந்தோம். அண்ணா அவர்களுக்கே இதைப் பற்றியெல்லாம் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களே கூட இந்த பட்ஜட்டிலே இதை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 மார்ச் 28]

யெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் கருத்தை அறிவித்தேன். அன்றையதினம் அறிவிக்கப்பட்ட கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. இந்தச் சவுகரியங்கள் எல்லாம் தேவையான. மீண்டும் யோசிப்பதற்குக் கூடச் சந்தர்ப்பம் கிளையாது? எதிக் கட்சித் தலைவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். அன்றே இவற்றைக் கொடுத்திருந்தால் வேறு நிலை. அன்று சபீட்சமான நிலைமை இருந்தது. இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலையில்

[Thiru D. S. Authimoolam: you need not fear.]

எனக்கு மனசாட்சி இருக்கிறது, சர்க்காருடைய செலவுகளே பற்றாக்குறையாக இருக்கும்போது அதிகப்படியாக இந்தச் செலவு வேண்டியதில்லை என்று இந்த நேரத்தில் நினைக்கிறேன். தாங்கள் காட்டிய பண்பாட்டுக்கு நன்றி. ஆகவே, எப்போது வேண்டுமோ அப்போது யோசித்துப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் தலைவரைக் கலந்துகொண்டுதான் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணை “மாமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகமாக்க வேண்டும்” என்பது பற்றியதாகும். அவர்கள் நாட்டிலுள்ள பஞ்ச நிலைமையைக் கருதாமல் அந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்தார்களா என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அன்றைக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்களாகவே வலிந்து அண்ணை அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அன்று அப்படிச் சொன்னவர், கடிதம் எழுதியவர், முந்தாநாள் கூடச் சொன்னவர் இன்று வேண்டாமென்று மறுக்கக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் செய்ததைத் தவறு என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. மரபைக் காப்பதற்காகச் செய்த காரியத்தை நன்றியுறித்தலோடு பாராட்டுகிறேன். இப்போது நாடு இருக்கும்படியான நிலைமையில் யோசனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார், நாங்கள் சொன்ன பிரச்சினைகளை எல்லாம் நடத்துவார்களானால் சந்தோஷமான சூழ்நிலை ஏற்படும்போது இதை ஏற்றுக்கொள்வது பற்றிக் கூறுகிறேன் என்று கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரைய : எதிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது “இதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கோழி செத்தாலும் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்பார்கள், ஆனால் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்திற்கு அவர்கள் வேண்டாமென்று கூறுகிறார்கள்” என்று கூறினார்கள். இதைப் பற்றித் திரும்ப திரும்ப எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குற்றத்திற்காக பல மிராசதார்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தப்பக் கூடாது. இதிலே என்கயரி கமிஷன் வந்தபோது, கமிஷன் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அந்த வழக்கை நடத்தக்கூடாது என்ற நிலை ஏற்பட்டு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தப்பி விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் தான், 44 பேரை எரித்த குற்றம் சாட்டப்பட்ட மிராசதார்கள் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக தான் நீதி விசாரணை வழக்கு நடக்கும்போது தேவையில்லை என்று சொன்னோம். அதற்கு ஏதாவது வழி சொல்வார்களானால் எந்த வழியில் வேண்டுமானாலும் விசாரிப்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. ராம மூர்த்தி அவர்களே நீதி விசாரணை வேண்டாமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்திற்கு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறோம்.

1969 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் சொல்லுவது, நீதி விசாரணை நடத்தப்பட்டால் வழக்கு நடத்த முடியாது. பஸ் தொழிலாளர்-மாணவர் நிகழ்ச்சியில் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்ட காரணத்தால் குற்றவாளிகள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் போனது போல் இதிலும் ஏற்பட்டுவிட்ட கூடாது, வழக்கு துடிப்படக்கூடாது, மிராசுதாரர்கள் அல்லது குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது தான். அதனால்தான் நீதி விசாரணை வேண்டாமென்று அரசு தீர்மானித்தது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி சில வசதிகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற உயரிய கருத்தை சொன்னார்கள். அதை இந்தச் சபையில் உள்ள நாங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இப்போதுள்ள பற்றுக்குறை நிலையில் வேண்டாமென்று கூறினாலும், இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு ஜனநாயகமுறைப்படி காப்பப்படுகின்ற மரியாதை, பண்பு என்ற கருத்தில் சட்டத்தை நிறுவேற்றி விடுங்கள். அவரைப் பொருத்த வரையில் அவர் பீரியட் வரை வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டோம். அது சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்ன அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு அது சட்டமாக்கப்படும் என்பதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளில் கரும்பு செல் நிதியிலிருந்து ரோடு போடவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அவருடைய கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால், அதில் தவறாக அவர்கள் ஒரு கருத்தை தெரிவித்தார்கள். அரசியல் நோக்கோடு அந்த ரோடு போடுகிற விஷயத்தில் ஏதோ தவறு நடந்ததுபோல் எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய தொகுதியில் உள்ள அருணை சர்க்கரை ஆலைப் பகுதியில் ஒரு ரோடு 1968-69-ல் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடிருக்கா ஏரையூர்-கந்தப்பன் குறிச்சியில் 22 மைல் நீளமுள்ள சாலை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது பெரிய ரோடாக இருப்பதால் முதற்படியாக இப்போது 5,50,000 ரூபாய் செலவில் அந்த ரோடு அமைக்கவும் ஐந்து கிலோ மீட்டர் நீளம் தார் போடுவதற்கும் கூட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசியல் நோக்கம் இல்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும், அப்படி அந்தக் கருத்தைச் சொல்வதன்மூலம் அது மற்ற சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளுக்கும் பொருந்தும். ஆகவேதான் இதைச் சொல்கிறேன். ஒவ்வொரு சர்க்கரை ஆலையையும் கலந்துகொண்டு அந்தப் பகுதிக்கு எந்த ரோடு அவசியம் என்று ஆலைக்காரர்கள் சொல்கிறார்களோ அந்த ரோட்டைத்தான் பயர்டர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அந்த ரோடை சீர்திருத்தம் அல்லது அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். ஒருரோடுக்கு மட்டும் அவர்கள் எஸ்டிமேட் போட்டுக் கொடுத்தால் போதாது. ஒவ்வொரு ஆலையையும் இரண்டு ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல சர்க்கரை ஆலைகளும் ஷாகர் கேன் செல் கொடுப்பதில் சிறிது காலதாமதம் இருந்தாலும், வரவேண்டிய நிலுவை நிறைய இருந்தாலும், பெண்ணைப் பொறுத்தவரையில் ஒழுங்காக நிதி செலுத்தியிருப்பதால் இந்த ரோடு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அரசியல் நோக்கு எதுவும் இல்லை. நேற்று கூடச் சொன்னார்கள், அரசியல் நோக்கோடு அவர்கள் தொகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று. பஞ்சப் பகுதியாக, வரட்சிப் பகுதியாக அவர்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் வேண்டுமோ விட்டு கேட்காமல் இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கிற ஊமங்கலம் பிரக்கா இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : அமைச்சர் அவர்கள் என் தொகுதியில் அந்த வேலை நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது என் தொகுதியில் இல்லை. அந்த ஆலை என் தொகுதியில் இல்லை, அடுத்த தொகுதி

[திரு கோ. பூவராகன்]

[1969 மார்ச் 28]

வில் இருக்கிறது. என் தொகுதியில் போட்ட மதிப்பீடுகள் நிறைவேற்றப் படவில்லை. சிறு சிறு சாலைகள், இரண்டு மைல்கள், மூன்று மைல்கள் என்று சாலைகளுக்கு மதிப்பீடு போட்டும் அவை நிறைவேற்றப்படவில்லை. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக என் தொகுதியில் ஏராளமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. பணம் ஒதுக்கியதற்கு வேலை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. பெரியகாப்பான் ஓடையில் வாய்க்கால் அமைக்க நான்கு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதனால் 300 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். அது நிறைவேற்றப்பட வில்லை. முதலாமேல்வாரி ஓடைத் திட்டத்திற்காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு மதிப்பீடு போட்டு அவற்றையெல்லாம் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி நிறையச் சொல்ல முடியும். அரசியல் நோக்கோடு நிறுத்தாமல் அவற்றை நிறைவேற்றினால் அதைப் பாராட்ட நான் காத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. மதியழகன் உளுந்தூர்ப்பேட்டை அது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் தொகுதி. வறண்டிருக்கும் பகுதிகளில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்களின் தொகுதியில் ஒரு பகுதியும் திரு. கந்தசாமி பட்டயாச்சி அவர்களின் தொகுதியில் ஒரு பகுதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு இலட்சம், மூன்று இலட்சம் என்று கணக்கு சொன்னார்கள். மொத்தமே தற்சமயம் நாம் ஒதுக்கியிருப்பது 15 இலட்சம் ரூபாய்தான். அவர்கள் தொகுதி ஒன்று மட்டுமல்ல, திண்டிவனம், செஞ்சி அறவே வறண்டு போயிருக்கிறது. ஆகவே, பரவலாகப் பகிர்ந்து ரோடு போடுவது, கிணறுகள் எடுப்பது போன்றவைகள் செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது இந்த சட்ட சபைத் தொடரின் இறுதி நாள் விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும், கடைசியாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் பேசிய மேலான கருத்துக்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்த சட்டமன்றத் தொடர் ஏறக்குறைய நாற்பது நாட்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் நல்ல அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தாற் போல், இந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்களின் நலன்களுக்காகத் தான் நாம் இங்கு விவாதம் செய்கிறோம் என்ற அளவில் 31-ம் தேதி அன்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற துயரமிக்க நிலையை விளக்குவதற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி உதவி பெறுவதற்காக, மத்திய அரசிடமிருந்து உணவுப்பொருள் பெறுவதற்காக வர இருக்கிற அந்தத் தீர்மானத்தோடு இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடியப்போகிறது.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்பாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவிருக்கும் அந்தஸ்துக்களை மறுக்கவும் இல்லை என்றும், “நீங்கள் அதை மறுக்கக் கூடாது” என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவும் போன்றதொரு நிலை எதைக் காட்டுகிறது என்றால் அது நம் ஜனநாயக மரபைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஜனநாயகத்தின் தாயகம் என்று சொல்லப்படும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் கூட நம்மிடம் பாடம் கற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அதில் சந்தேகமில்லை. விவாதங்கள் சில வேளைகளில் காரசாரமாக இருந்திருக்கலாம். சில வேளைகளில் தீப்பற்றி எரிந்திருக்கலாம். சில வேளைகளில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், மக்களின் நன்மைக்காகத் தான் இவைபற்றி யெல்லாம் விவாதிக்கிறோம் என்பதில் இந்த மன்றம் பெருமை கொள்ளலாம்.

நான் நிரம்ப நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லாமலிருந்தால் அவற்றையெல்லாம் நான் விட்டுவிட்டதாகக் கருதிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

1969 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள் எலக்டிரிசிட்டி போர்டில் செய்வது போல் ஒரு புத்தகத்தை அச்சடித்துக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அப்படிக் கொடுக்கலாம், அதில் தவறு இல்லை. ஆனால், அப்படி அச்சடித்துக் கொடுக்க ஆரம்பித்தால், the time and labour involved will not be commensurate with the result என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் ஐந்தாறு தலைப்புகளில் பதில் அளிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் அது தவிர்க்க முடியாத தொரு கடமை அந்த விவரங்களை மட்டிலும் தெரியப்படுத்திக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஓவர் டிராஃப்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாஜி மந்திரி திரு. பூவராகன் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு சங்கரய்யா அவர்கள் பொதுத் துறையில் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மத்திய - மாநில அரசு உறவு பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆகவே, கொள்கை ரீதியாக ஐந்தாறு தலைப்புகளில் பதில் அளிக்க நினைக்கிறேன்.

முதலாவதாக, ஓவர் டிராஃப்ட்.

ஓவர் டிராஃப்ட்டைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். யாரும் பயன்படாதீர்கள், ஒன்றும் ஆபத்து வந்துவிடவில்லை. இன்ஸால்வெண்ட் ஆகிவிடவில்லை. என்னுடைய உரையிலேயே சொல்லி யிருக்கிறேன்.

There is nothing unusual or alarming about the overdraft which we are availing of from the Reserve Bank of India.

பி. ப.
2-00

கொஞ்சமும் பரபரப்பு அடையக் கூடியதாகவோ அல்லது வழக்கத்திற்கு மாறாகவோ இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு தற்காலிகமாகச் செய்யப்படும் காரியம் தான். ஓவர் டிராஃப்ட் வாங்கக் கூடாது தான். எப்போது? அடித்தளத்திற்கே, ஆணிலேருக்கே ஆபத்து என்றால் வாங்கக் கூடாதே தவிர, இப்பொழுது நிதி ஆதாரங்களிலே எந்த விதமான ஆபத்தும் வந்துவிடவில்லை. கைமாற்று வழங்குவதைப் போல. நான் காரணம் கூடச் சொல்லியிருந்தேன். யாராவது கேட்பார்கள் என்று பார்த்தேன். காரணத்தைக் கூட நான் சொல்லி யிருந்தேன்.

One of the main reasons for this overdraft is the fact that large sums of money far in excess of our overdraft are still due to us from various departments of the Central Government as arrears of Central assistance and as our share of Central taxes.

என்று ஒரு வரியை நான் அதிலே எழுதி யிருக்கிறேன். அதை யாராவது கேட்பார்களா என்று இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த மன்றத்திலே பார்க்கிறேன், கேட்கவே இல்லை. ஓவர் டிராஃப்ட்டைக் கிடையாத என்று வாதாடுகிறேன். எனக்குக் கொஞ்சம் பொறுமை உண்டு, அரசியலிலும் பொறுமை உண்டு, தனி வாழ்க்கையிலும் பொறுமை உண்டு. அந்தப் பொறுமையின் அடிப்படையிலே தான் இருக்கிறேன். ஓவர் டிராஃப்டினால் இன்ஸால்வெண்ட் ஆகி விடவில்லை. நிதி ஆதாரத்திற்கு ஆபத்து வந்து விடவில்லை. ஓவர் டிராஃப்ட் வாங்குவதும் தவறு அல்ல. ஓவர் டிராஃப்ட் என்பது விதிமுறைகளிலே இருக்கும் ஒரு முறை தான். ஏராளமான தொகைகள் மத்திய உதவி நிலுவை வகையிலும், மத்திய வரிகளின் மாநிலப் பங்கு வகையிலும், மத்திய அரசின் பற்பல துறைகளிலிருந்து நமக்கு இன்னும் சேரவேண்டியிருப்பது இந்த ஓவர் டிராஃப்டிற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று. நாம் கிட்டத்தட்ட 15 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகப்பற்று வாங்கியுள்ளோம். நம்மிடம் ஏறக்குறைய 23 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உரத்தை மூட்டை கட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பணத்தைக் காட்டிலும் இந்த ஓவர் டிராஃப்ட் அதிகம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும், சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 28]

ஓவர் டிராஃப்ட் என்பது ஏதோ நாம் தான் நிதியமைச்சராக வந்ததனாலேயோ அல்லது எனக்கு முன்னாலே என் அண்ணன் நிதியமைச்சராக இருந்ததாலேயோ ஏற்பட்ட நிலை அல்ல. இந்த ஓவர் டிராஃப்ட் கதை ரொம்ப நாளாகத் தொடர்ந்து நடப்பது. மாபெரும் பெரியார் இராஜாஜி அவர்கள் பதவி துவங்கிய காலத்திலேயிருந்து இருக்கிறது. ஓவர் டிராஃப்டுக்கு நான் விரோதி அல்ல. பிவினெஸுக்குக் கூட வாங்குகிறோம். ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் போட்டிருப்பவர்கள் கூட ஓவர் டிராஃப்ட் வாங்குகிறார்கள். இதெல்லாம் விதிமுறைகளிலே இருக்கிற முறைகள். பெரிய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அத்தியாவசியமான பொருள்களைக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு வாங்கி வைக்கவேண்டும், மக்களுக்கு சாப்பாடு போட வேண்டும், விலைவாசிகளைச் சீரான முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்றிருக்கின்ற இராஜ்யத்திலே, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த மன்றம் ரொம்பச் சுவையாகக் கருதும் என்று கருதுகிறேன். ரொம்ப நேரம் செலவு செய்துவிட்டாலும், இந்த ஓவர் டிராஃப்ட் எப்படி எப்படி இருந்தது என்பதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எந்தத் தலைப்பிலே, வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ்லே வருகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவ்வாறு கேட்பதிலிருந்து இதிலே உறுப்பினரவர்கள் ஓரளவுக்கு அனுமதிக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. 1951-ம் வருஷத்திலிருந்து ஓவர் டிராஃப்ட் வாங்கிய ஒரு நிலைமையைக் கூறுகிறேன். 1951-52-ல் 17 கோடியை 80 லட்சம் ரூபாய். 1952-53-ல் 22 கோடி ரூபாய். 1953-54 முதல் கொஞ்சம் குறைவாக இருந்தது. அது வேண்டாம். 1957-58-ல் 8 கோடி ரூபாய், 1962-63-ல் 8.83 கோடி ரூபாய். அப்பொழுது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். எங்கள் ஊர்க்காரருடைய ஓவர் டிராஃப்ட் 1963-64-ல் 16.13 கோடி ரூபாய். 1965-66-ல் 24.56 கோடி ரூபாய். திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் இருந்தார்கள், பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு.

For the last two years 1966-67 and 1967-68, the maximum overdraft was Rs. 16.8 crores.

இன்னும் பெரிய முக்கியமான அம்சத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் இப்பொழுது வாங்கியிருக்கும் ஓவர் டிராஃப்ட் 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு. எத்தனை கோடிக்கு 15 கோடி ரூபாய் என்றால், கிராமக் கணக்குப்படி சொன்னால், 277 கோடி ரூபாய் அளவில் சுற்றுகிற ஒரு பெரிய தொகைக்கு நாம் வாங்கியிருப்பது 15 கோடி ரூபாய். ஆனால், எத்தனை சத வீதம் என்று பார்த்தால் 5 சத விதம் தான் ஆகிறது. இராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் வாங்கி இருப்பது 29.97 சத விதம். 37.83 சத விதம் 1952-53-ம் வருஷத்திலே. மொத்தத்தில் ஒன்-தேர்டுக்கு மேலே. இதையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், பாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்காகத் தான். சுமார் 37 சத விதம் வாங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். இன்றிருப்பது 5 சத விதம் தான். இதை நான் சொல்லக் காரணம், குறை சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஓவர் டிராஃப்டைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. பூவராகன் அவர்கள், அந்த ஓவர் டிராஃப்ட் வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ் பட்ஜெட்டில் வரவில்லை என்ற கருத்தில் சொன்னதாகக் கருதுகிறேன். வேஸ் அண்டு மீன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே வர முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஓவர் டிராஃப்ட் என்பது மத்திய சர்க்கார் நமக்கு ஒரு தொகையைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்து, அது வருவதற்கு நாளாகிவிட்டால் இடைக்காலத்தில் ஓவர் டிராஃப்ட் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறது. இதை அமைச்சரவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

1969 மார்ச் 28

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதை நீங்களே விளக்கி விட்டீர்கள். நான் சில விளக்கங்களை சொல்வது இல்லை. அவர்களுக்கு தெரியாது என்றால் கோபித்துக்கொள்வார்கள். நிரம்பத் தெரிந்தவர்கள், சாதாரண விஷயங்களில் கூட ஓவர்டிராஃப்ட் 1 கோடி ரூபாய் வாங்கி மறுநாள் செலுத்தி விடுகிறார்கள். மூன்றாவது நாள் வாங்கி நான்காவது நாள் திருப்பி விடுகிறார்கள். 15 கோடி ரூபாய் “அப்ரோ பிரியேஷன் பில்”லில் வர வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஐந்து வருஷங்கள் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். எலிமெண்டரி விவகாரம் கூடத் தெரியாது என்று நான் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை.

திரு. கோ. பூவராகன் : தெரியவில்லை என்று

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I am not yielding.
கடைசியிலே வேண்டுமென்றால் சொல்லுங்கள்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்குத் தெரியவில்லை என்றால் அவருக்கு என்ன தெரியும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தெரியவில்லை என்று சொல்லவில்லை. தெரிந்திருப்பதால் வரும் ஆபத்து தான்.

திரு. கோ. பூவராகன் : ஐந்து ஆண்டுகள் அமைச்சராக இருந்தவருக்கு இந்தச் சிறு விஷயம் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதை ஒரு காரணம் ஆக்குகிறார்கள் என்ற கருத்தைத்தான் மசானேஷன் தவிர, தெரியவில்லை என்று நான் ஏன் சொல்லப்போகிறேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தெரியாது என்று நினைக்க முடியாது என்று தான் சொன்னார்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னால் அவருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தெரியாது என்று கூறுவதில் கௌரவக் குறைவு இல்லை. நீங்கள் சகலகலாவல்லவர்.

திரு. கோ. பூவராகன் : எனக்கு விஷயம் தெரியவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பரிசனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷனுக்கு இடம் தருகிறேன். அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. கோ. பூவராகன் : கேட்பதற்கு எனக்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேட்பதற்குரிய நேரத்தில் கேளுங்கள். பரிசனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கேட்பதற்கு அவகாசம் தருகிறேன். அமைச்சரவர்கள் பேசி முடிந்ததற்குப் பிறகு இடம் தருகிறேன்.

திரு. கோ. பூவராகன் : விளக்கம் வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I am not yielding.
Is it in order for an hon. Member to stand when I am not yielding?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்பதற்கு வாய்ப்புத்தர மறுக்கவில்லை. அமைச்சரவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய பிறகு, அதிலேயிருந்து உங்களுக்கு ஐயப்பாடு தோன்றினாலும், உங்களுக்குக் குறைபாடு இருந்தாலும் தன்னிலை விளக்கத்திற்கு இடம் தருகிறேன்.

[1969 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கடைசியிலே கேளுங்கள் மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர். நான் ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை. I have great respect for him கோபம் வந்தால் என்ன பிரயோஜனம்? கோபம் வந்தால் எப்படி? எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஓவர் டிராப்டைப் பற்றி நான்கு நாட்கள் மன்றத்திலே பேசினார்கள். நானும் நம்புகிறது. அதைப் பற்றிச் சொல்லி முடிப்பதற்குக் கூட விடமுடியவில்லையே! இருக்கும் முறைகளைப் பற்றி நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஓவர் டிராப்ட் வாங்கலாம். பழைய அரசாங்கம் வாங்கியிருக்கிறது. ஒரு விவகாரம் முடிந்து விட்டது. இன்றைக்கிருக்கிற நிலவரத்தையும் என்னுடைய உரையிலே இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே விளக்கமாகச் சொல்லியிருந்தேன், நமக்குப் பங்கு வரவேண்டியது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருக்கிறது. மொரார்ஜி தேசாய் சொல்கிறார் என்றால் அவர் இன்னும் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடாது. அவர் கணக்கைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 10 சத விதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜூலை மாதத்திலே, வருமான வரியின் பங்குத் தொகையாக, நமக்கு அக்டோபர் மாதத்திலே 25 சத விதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இங்கே திருப்பொன்னப்பா நாடார் கேட்டார், மார்க் மாதத்திலே வேலை நடக்கவேண்டுமென்றால், எப்படி வேலை நடக்கும்? மார்க்சிலே 45 சதவிதிகம். இப்படியா கொடுப்பது, நமக்குச் சேரவேண்டிய பங்கை? நாம் விட்டு விடுகிறோமா, சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்கவில்லையென்றால்? எவ்வளவு நோட்டீஸ் அனுப்புகிறோம்? மத்திய சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பினால் உடனே பிரிவினை கேட்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். மார்க் மாதம் கொடுத்திருக்கவேண்டாமா? இப்படி 3 மாதம், 4 மாதம் என்று கொடுக்கிறார்களே, அக்டோபரிலே கொடுத்தால், என்ன குடியா முழுக்கிப் போயிருக்கும்? இதையெல்லாம் மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் கேட்டால் நன்றாக இருக்கும். அரசாங்கத்திலே இருக்கிற வேலை அண்ட் மீன்ஸ் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். ஒரு கற்பனையான வாதத்தை, இல்லாத வாதத்தை நிலைநாட்டுவதை விட, நீங்களும் நாங்களும் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய காரியங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. இது ஒன்று.

இரண்டாவது, நான் ஒன்றைச் சொன்னேன். இதற்கு முன்னால் ஓவர் டிராப்ட் கொடுப்பதற்குக்கூட பர்சென்டேஜ் இருந்தது, சாதாரண நாட்களிலே, 1-8 பர்சென்டேஜ் ஓவர் டிராப்ட் கொடுத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அதை 0-6 ஆகக் குறைத்து விட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இது வரை 3 கோடி ரூபாய் ஓவர் டிராப்ட் வாங்கிக் கொண்டிருந்தோம் என்றால், இப்பொழுது ஒரு கோடி ரூபாய்க்குத் தான் ஓவர் டிராப்ட் வாங்க முடியும். இது என்ன நியாயம்? ரிசர்வ் பாங்க் செய்வதுதான் என்ன நியாயம்? மத்திய சர்க்கார் செய்வதுதான் என்ன நியாயம்? நமக்கு வரவேண்டியதை பாக்கியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் என்ன நியாயம்? ஊரிலே உள்ளவர்கள் கேட்கவேண்டாமா? உலகத்திலே உள்ளவர்கள் கேட்கவேண்டாமா?

நான் அடிப்படையான யோசனையை நிதி அமைச்சர் என்ற முறையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரினுடைய பாக்கியைப் பற்றி இன்னும் 3 நிமிஷத்திலே சொல்லுகிறேன். 31-ம் தேதிக்குள் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை இன்னும் கொடுக்கவில்லை. நாம் வாங்கிய ஓவர் டிராஃப்ட் 23 கோடி ரூபாய். இதற்குப் பெயர் ஓவர் டிராஃப்டா? கிராமத்திலே இருக்கிற சிறு தொழிலாளிக்குக் கூட இந்தக் கணக்குத் தெரியுமே. வேறு எத்தனை மாதிரியான ஓவர் டிராஃப்ட் வாங்கி இருக்கிறோம்? அதை எதற்காக வாங்கினோம் என்று தினந்தோறும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிற முறையை மாற்ற வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்க் 23 கோடி ரூபாய் ஓவர் டிராஃப்ட் கொடுத்திருக்கிறது. நாம் 5 சத விதிகம் தானே வாங்கி இருக்கிறோம். 37 சத விதிகம் ஓவர் டிராஃப்ட் பழைய நாட்களில் இருந்தது. இன்றைக்கு கொடுத்து விடுகிறோம்

1969 மார்ச் 28]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்கு 31-ம் தேதி வரையிலே நமக்குச் சேரவேண்டிய தொகையைச் சொல்லுகிறேன். அதை இரண்டு பிரிவாக நான் பிரித்து வைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு தருவதாகச் சொல்லிய தொகை 22 கோடியே 11 இலட்சம். இன்னும் அவர்கள் “நாங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம்.” என்று சொல்லி அவர்களுக்கும் நமக்கும் வியாஜ்யம் நடந்து கொண்டிருக்கும் தொகை 15 கோடி ரூபாய். ஆக, 37 கோடி ரூபாய் மொத்தம் வரவேண்டும். அதுவும் இந்த 31-ம் தேதிக்குள்ளே 22 கோடி ரூபாய் அவர்கள் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இது வந்திருந்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இந்த வேலை இருக்குமா? அல்லது ஓவர் டிராஃப்ட்டுக்குச்—சமாதானம் வழங்கக்கூடிய வேலை நடந்திருக்குமா? யார் இதை மறுக்கமுடியும்?

*Amount to
which the
Central
Government
are
committed.*

*Amount for
which the
Central
Government
have not given
any firm
commitment.*

RUPEES IN
LAKHS

RUPEES IN
LAKHS.

Balance of Union Excise Duties.

478

..

Balance of Additional Excise Duties.

69

..

Balance of Plan assistance

952

41

இவைகளை எல்லாம் 31-ம் தேதிக்குள் கொடுத்திருக்க வேண்டும் ஆக அனுப்பி இருக்கிறோம். நேற்றுக்கு முன்னினை கொஞ்சம் சீக்கிரம் கொடுங்கள் என்று வசூல் செய்வதற்கு ஆக அனுப்பியிருக்கிறோம்.

Assistance for Cellular Concrete Plant.

100

..

Assistance for Water Supply Scheme to Madras Fertiliser Plant, Manali and Atomic Energy Plant, Kalpakkam.

147

..

Reimbursement of loss incurred in Cinchona cultivation.

65

..

மாஸ்கோ.....(குறுக்கீடு) எதோ இதைப் பயிரிட்டதாக, ரஷியாவுக்குக் கொள்முதல் செய்து கொடுத்த வகையிலே இந்த 65 கோடி ரூபாய் வரவேண்டியிருக்கிறது.

Short term loans for fertiliser marketing.

460

1,118

Assistance for expenditure on cyclone repairs.

..

197

Assistance for relief works in drought affected areas for 1968-69.

..

157

2,211

1,513

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 28]

ஆக, 22 கோடி இந்த மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் நமக்குச் சேர வேண்டியது. எங்கே ஓவர் டிராஃப்ட்? இந்த மன்றத்திலே அதைச் சொன்னால் ஓவர் டிராப்ட் ஓவர் டிராப்ட் என்று. அப்படி அசைப்படுகிறார்கள், திவாலாகப் போய்விடவேண்டும் என்று. நீங்களும் திவாலாகப் போய்விட வேர்கள். இந்த மன்றத்திலே கோபித்துக்கொள்கிறார்கள். தெரியுமா என்று சொல்கிறேன், என்று. 18 வரும் அரசாண்டவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளலாமா? எனக்குத் தெரியவில்லை யென்றால் பரவாயில்லை. நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் சகலகலாவல்ல இலட்சுமணசாமி முதலியார் முன்னால் உட்கார்ந்திருக்கிறோம்? நாங்கள் நாட்டு மக்களுடைய கட்டளையைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

THIRU D. S. AUTHIMOOLAM : You are one of the best Finance Ministers of Bharat.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆதிமூலம் அவர்கள் சொல்லிவிட்டால், ஆதித்ய, மூலமே சொல்லிவிட்டதாக அதற்குப் பொருள். நான் நல்ல நிதி அமைச்சரானே என்பது அல்ல பிரச்சனை. இன்று கொள்கைகள் நல்லனவகளுமா? அவையிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறில்லை. நேற்றைக்கு, முன்னால், நான் நன்றாக சராதானம் கொள்ளேன், இப்படியெல்லாம் ஓவர் டிராப்ட் வாங்குவதிலே தப்பில்லை என்று அதைப்பற்றி கூட என்னுடைய உரையிலே சொல்லியிருந்தேன். (குறுக்கீடு) அதைத்தான் பொறுமை என்றோன். 15 கோடி தான் பாக்கி கொடுக்கவேண்டும். உங்கள் ஆட்சன், ஆகையினாலே அதைச் சொல்லியிருக்க முடியும். இன்றைக்கு மத்திய அரசுக்குச் சொல்கிறேன், திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அங்கே இழுத்துச் சொன்னதோ அல்லது வேறு விஷயம் தெரிந்து சொன்னதோ, அவர்களுக்குக்கூட தெரிந்திருக்காது. அவர்களுக்கு எப்படி எப்படி தெரியும்? இதிலே மாறுதலை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதிலே மாறுதலைக் கொண்டு இவ்வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டு மூன்று விவரங்களை நாம் அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே ஒன்றும் கட்சி மாச்சரியங்கள், வேறு காரியங்கள் இல்லை. மாநிலத்தினுடைய முன்னேற்றத்தைத்தான் நாம் முக்கியமாகப் பார்க்கவேண்டும்.

கடன் பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் சொன்னால் உடனே பிரிவினை கேட்கப்போகிறார்கள் என்று நாகாலந்த் காசாஜைப் பார்த்துப் பயப்படுகிற மாதிரி, கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மாதிரி சொல்லிவிடுகிறீர்களே பிரிவினை என்று சொல்லியாராவது ஏமாற்றி.....(குறுக்கீடு) அய்யுப்கான் போய் லீட்மார் என்ற கருதினீர்கள்? மறுநாளும் வந்துவிட்டது, நம் ஊருக்குப் பக்கத்திலேதான். எவ்வளவு தூரம் மனம் விட்டுப் பார்க்கவேண்டுமோ அந்த அளவு பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இவைகளிலெல்லாம் இன்றைக்கு மத்திய அரசு இவ்வாறு இருக்கக் கூடாது.

மத்திய-மாநில அரசு உறவு என்று சொன்னவுடனே, சண்டை போடுகிறார்கள். இது என்ன நியாயமா என்று. ஆனால் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள், காங்கிரஸ் பெருந்தலைவர் சொன்னார், முதலமைச்சர் அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். நான் கூட வரவேற்றிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நாம், ஆர அமர யோசிக்க வேண்டுமென்று திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிரம்ப நன்றாகவும் சொன்னார்கள். உண்மையாகவும் சொன்னார்கள். நிரம்ப ஆர அமர யோசிப்பதைத் தவிர வேறு தன்மையே கிடையாது.

ஐம்பது கோடி மக்கள் அரசியல் வட்டம் என்பதில் வளைய வந்து கொண்டிருக்கிறார்களே. கல்கத்தா விமான நிலையத்திலே நேற்றைக்குத் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள், எனக்கு வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏதோ காண்ட்ரவர்டி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இருபது ஆண்டு அரசியல் சாஸனத்தை வைத்திருந்தவர்கள்,

1969 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

50 கோடி மக்களை பார்த்துவிட்டு இன்றைக்கு ஒரு மாறுதல் தேவை, மற்ற சந்தனை தேவை என்று சொன்ன நேரத்தில், ஆகாய விமானத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு, கான்ட்ரவர்ஸி என்று சொன்னார். பத்திரிகைக்காரன் எப்படிப் போட்டானோ தெரியவில்லை. இருந்தாலும் திரு. காமராஜ் அவர்கள் உண்மையான அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். நான் அவரைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். பெருந்தலைவர் மட்டத்திலே, இருப்பதை, அங்கே இருந்து தான் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருந்தோம். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், திரு நம்பூதிரிபாட் அவர்களும் சொன்னார்கள், அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் சொல் கிறேன் என்று. இதில் அரசியல் நோக்கம் இல்லை. கங்கிரஸ் கட்சி, வேறு கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று எதுவும் இதில் கிடையாது. இன்றைக்கு கேரளாவிலே ஈ.எம்.எஸ். அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வங்கா லத்தில் ஜோதி பாச இருக்கிறார், ஒரிஸ்ஸாவில் தேவ் சிங், இருக்கிறார், பஞ்சாபிலே சூர்நாம் சிங் இருக்கிறார்கள், எந்தக் கட்சி என்று கூட நமக்குத் தெரியவில்லை. இது மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் நடக்கிற போராட்டம்; டெல்லியிலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா, ஹைதராபாத்திலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா, கல்கத்தாவிலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா, திருவனந்தபுரத்திலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமா என்பது. ஒரு மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம்.

யோசித்து, யோசித்து, நீங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே நிதி நிலையை நோக்குவீர்களானால், நமது அரசியல் வானத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கவனிப்பீர்களானால், நம் மாமன்றம்தான் இதைப் பற்றி மிக விரிவான விவாதத்தை நடத்தி இருக்கிறது. முதலமைச்சர்களைய மாநாட்டிலே அல்ல, நாளைக்கு பிரதம அமைச்சர்கள் கூட்டுகிற மாநாட்டிலே அல்ல, தமிழ்நாடு சட்ட மாமன்றம் மத்திய அரசு, மாநில அரசு உறவுகளை விவாதித்து, நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பிறகு 20 நாட்களாகப் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பீர்களானால், இது அகில இந்திய தலைப்பாக ஆகி, எல்லோரும் உண்மையான தன்மையை கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கவனிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதை உதாசினப்படுத்தவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை, ஒன்றிரண்டு மட்டும் உதாரணத்திற்காகச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடன்கள், கடன்களைப் பற்றிச் சொன்னால் எல்லோரும் கோபித்துக் கொள்கிறார்கள். எவ்வளவு அக்கிரமமாக இருக்கிறது. உறுப்படியாக இருக்குமா, இன்சால்ட்மென்டு என்று சொன்னார்கள். இப்படியே நிலைமை போகுமானால், மாநிலங்களெல்லாம் இன்சால்ட்மென்டாகி டெல்லியில் சில பேராசகளைப் போல, மொகலாய சக்கரவர்த்தியைப் போல, சக்கரவர்த்திகளையும், சக்கரவர்த்தினிகளையும் சிருஷ்டிக்கிற ஒரு நான் இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் வரும். நிதி ஆதாரங்களில் மாறுதல் ஏற்படாமல் இருக்குமானால், இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நான் மிகத் தெளிவாகவும், ஊர்வோடும் மட்டுமல்ல, மிக அழுத்தம் திருத்தமாக, தீர்க்கதரிசனத்தோடு தூரப் பார்வையோடு இதனைச் சொல்கிறேன். கடன் வாங்குகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். 1951-52-ம் ஆண்டில் எல்லா மாநிலங்களும் சேர்ந்து, மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் ரூ. 445 கோடியாக இருந்தது. மொத்தக் கடன்கள் மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள், மாநில அரசுகள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் ரூ. 445 கோடியாக இருந்தது. எல்லா மாநிலங்களுக்குமாகத்தான் நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்காக மட்டுமல்ல. எவ்வளவு ஆபத்து என்று பாருங்கள்? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியிலே மாநிலங்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் ரூ. 5,502 கோடியாக உயர்ந்தன. அதே கடன்கள் இன்றைக்கு 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 7,032 கோடியாக உயர்ந்திருக்கின்றன மாநிலங்கள் கொடுக்க வேண்டியது. ஒரு பெரிய வேடிக்கையாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஆண்டுதோறும் ரூ. 445 கோடி ரொக்கத்திற்காகவும், அதாவது பிரிசிபலுக்காகவும், வட்டியாக ரூ. 250 கோடியும் எல்லா மாநிலங்களும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன பொருள்? சென்ற 20 ஆண்டு காலத்தில் இந்த அரசாட்சியின் நிலை என்னவென்றால், மாநிலங்களின் கடன்கள் எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது? ரூ. 7,000

மு.ப.
5-30

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 28]

கோடிக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. சுயராஜ்யம் பெற்ற நேரத்தில் ரூ. 44 கோடியாக இருந்தது. எல்லா மாநிலங்களும் கொடுக்க வேண்டிய கடன் இன்றைக்கு ரூ. 7,032 கோடியாக, வெறும் ரூபாய் இல்லை, கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. வருஷத்திலே ரூ. 455 கோடி மூலதனத்திற்காகவும் (பிரின்ஸிபல்), ரூ. 250 கோடி வட்டிக்காகவும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இதெல்லாம் தெரியவேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் மாநில, மத்திய அரசு உறவு முறை. ரூ. 800 கோடி போட்டிருக்கிறார்கள் லோன் அசிஸ்டென்ஸுக்கு இந்த வருஷம் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சரி. இந்த ரூ. 800 கோடி அங்கிருந்து வந்தகெண்டிருக்கிறது. திருப்பி மரண்புரிது நிதி அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜிதேசாய் அவர்களுக்கு எவ்வளவு அனுப்பிவைக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கடன் தொகை ரூ. 800 கோடி ரீபேமெண்டு ஆஃப் லோனுக்கு போன வருடக் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ரூ. 453 கோடி அதாவது ரூ. 100 கோடி வாங்கினால் ரூ. 55 கோடி திரும்பிக் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. இந்த மாமன்றத்தில் கூட சொன்னேன். இந்த வருஷம் நமக்கு அவர்கள் லோன் வகையிலே கொடுத்தது ரூ. 27 கோடி. நாம் திரும்பிக் கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 37 கோடி. அவர்களிடமிருந்து வாங்கியதை மட்டும் நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. இன்னும் இங்கிருந்து, டெல்லி அரசுக்கு, யூனிபன் அரசுக்கு, ரூ. 10 கோடி மேலேயே கொடுக்கிறோம்.

மூன்று ஆண்டுகளாக ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நாம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிற கடன்தொகை ரூ. 148 கோடியாக இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு அவர்கள் கொடுக்கிற பணம் ரூ. 140 கோடி. எப்படி வாழ முடியும்? எப்படி ராஜ்யம் நடக்கப்போகிறது? இவைகளையெல்லாம் உணர்ந்து யாராவது சொல்ல வேண்டாமா? யாராவது ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டு தானே ஆகவேண்டும்? இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை.

இவையெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் நான் இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு ஒன்று சொல்கிறேன். இந்திய மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற கடன்கள்? இந்தக் கடன்களால் ஏற்படுகிற விளைவு, இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய, விவசாயிகளுக்கு கடன் நிவாரணம் அளிக்க பரிகாரம் தேடினதுபோல், இந்த ரூ. 7000 கோடி கடனைப் பொறுத்த வரையில், இக்ஞையைய முக்கியத்துவம் என்ன, இதனை எந்த முறையில் சரி செய்து பொருளாதார வளர்ச்சியை நல்ல முறையில் அகமக்க முடியும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய, ஹைபர் எக்ஸ்பர்ட் ஸ்டடி மம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு அதன் மூலம் இதை ஆராய்ந்து, சீக்கிரமாக பரிகாரம் தேட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இல்லாவிட்டால், மாநிலங்களின் நிலை ரொம்ப சீக்கிரம் பொறையோடிவிடும் என்பதை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய அண்ணன் மாண்புமிகு முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இது சம்பந்தமாக சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்ஸாலிடேட் பண்ண வேண்டும், எல்லாவிதமான கடன்களையும் கன்ஸாலிடேட் பண்ண வேண்டும், மாரடோரியம் கூட கொடுக்க வேண்டும், வட்டிக்காக என்று சொன்னார்கள். அவைகளெல்லாம் அவர்கள் காதில் சரியாக ஏறவில்லை. எத்தனையோ தவறுகள் இருக்கின்றன கடன்களில்.

திரு. காகிராமன் அவர்கள் கூட கேட்டார்கள், நீங்கள் மட்டும் மத்திய அரசிடமிருந்து கடன் வாங்கினால் 7 வருஷங்கள் கழித்துத்தானே திருப்பிக் கொடுக்கிறீர்கள், முனிசிபாலிடிகள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை மட்டும் ஏன் சீக்கிரமாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும், ஏன் அதிகமாக தவணை கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். அது கூட நல்ல யோசனைதான். அதையெல்லாம் யோசிக்க வேண்டியதுதான். அவர்கள் சொல்கிறார்கள்

1969 மார்ச் 28]

[நிரு கே. ஏ. மதியழகன்]

என்பதற்காகப் புறக்கணிப்பதற்கில்லை. மத்திய அரசு வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்கினால் 30 வருஷங்கள் தவிரைவாக வாங்கிக்கொள்கிறது, கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு. ஆனால், நாம் மட்டும் மாநில அரசு மட்டும் 7 வருஷங்களில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது, என்ன முகாந்திரம் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. அவர்கள் திருப்பிக் கொடுப்பது 30 வருஷங்களில். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குச் சொல்வது அப்படி. நேற்று கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ரூ. 160, 170 கோடிக்கு செக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் நிரம்ப வசதிகள் இருக்கின்றன. நிதி வாயில்கள் இருக்கின்றன.

பரம்பிக்குளம் வாய்க்கால வேட்டுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது எப்பொழுது வரப்போகிறது? அவர்களுக்குத்தான் வெளிச்சம் நாம் போடுகிறோம் நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை. அதற்கெல்லாம் பணம் வருவதற்கு ரொம்ப நாட்கள் ஆகும். கொடுக்க வேண்டியவைகளை எல்லாம் 7 வருஷங்களில் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

நாம் பொற்கொல்லர்களுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். பர்மா அகதிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் கடன் தொகைகளை திருப்பி வசூலிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கும்பொழுது, “எங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்” என்று நோட்டீஸ் கொடுப்பது என்ன நியாயம் என்பது தெரியவில்லை.

மாநில அரசுகளும், மத்திய அரசும் இரண்டு பேர்களும் பங்குதாரர்கள். மத்திய அரசு எஜமானர்கள் அல்ல. நாம் அடிமைகள் அல்ல. அவர்கள் முதலாளிகள் அல்ல; நாம் அவர்களிடம் அண்டிப் பிழைக்கவந்தவர்கள் அல்ல, ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்போனால், நாம் இருவரும் பார்ட்னர்ஸ். நாட்டை ஒன்றுபடுத்த, நாட்டு மக்களை சபிட்சமாக வாழச் செய்வதற்கு நாட்டு மக்களை மேலும் மேலும் மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கு நாம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் வேண்டுமானால், 60 சதவீத பங்குதாரர்களாக இருக்கட்டும், நாம் 40 சதவீத பங்குதாரர்கள் என்ற அந்த உறவு முறையில் தான் நான் பேசுகிறேன் தவிர, ஏதோ இச்சகம் அல்லது யாசகம் கேட்பதற்காக இன்றைக்கு நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போகவில்லை.

அதே மாதிரியாக இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தையும் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் பற்றிப் பேசினார்கள். இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சில் அப்பாயிண்டு பண்ணியாக வேண்டும். அரசியல் அலன்ம் 263-வது விதியின்படி இந்திய ஜனாதிபதி அவர்கள் மாநிலங்களும், மத்திய அரசுக்கும், இரண்டு மாநிலங்களுக்குமிடையே இருக்கிற உறவு முறைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக இண்டர் ஸ்டேட் கவுன்சிலை நியமிக்கலாம். அந்த மாதிரி அரசியல் சாலனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய பெரு மதிப்பிற்குரிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களும் திரு. கஜேந்திரகட்கர் போன்ற பெரிய நீதிபதிகளும் இதையெல்லாம் பற்றி அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களும் இது பற்றி எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். பேமஸ் நம்பூதிரி பாட அவர்களும் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது அவசரமும், அவசியமுமான தேவையாகிவிட்டது. இரண்டு பேர்களுக்கும் தொடர்புடைய, டெல்லி அரசு, தமிழக அரசு இரண்டுமே மத்தியிலே இடையறாது நடைபெற வேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. அப்படி நடைபெற வேண்டிய காரியங்களிலும், வேலைகளிலும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும்பொழுது, நியாயம் வழங்கி இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இண்டர் ஸ்டேட் பிணைஸ் கவுன்சில் வெகு வேகமாக நியமிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு வாய்ப்பும், அவசரமும், அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஃபோர்ட் பிணைஸ் கமிஷன் இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The Fourth Finance Commission has pointed out the need for suitable institutional arrangements for inter-governmental consultations on financial matters. The Centre-State Financial Council in which the

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 28]

Union Government and the State Governments are represented will be the proper institution for such discussions and consultations. என்று அவர்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். நாமும் ஐந்தாவது ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களும் அப்பொழுது சொல்லியிருக்கிற வாசகத்தை ஐந்தாவது ஃபைனான்ஸ் கமிஷனிடம் அவர்கள் சொன்ன வாசகத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

Our case is that sales tax, being almost the only elastic source of revenue in the armoury of the States, cannot be surrendered in favour of the Centre and that difficulties which arise from inter-state variations in rates of sales tax and procedures of taxation can be satisfactorily met by periodical consultations at regional and national level and from this point of view alone there is no need for replacement of sales tax by excise duties.

என்று சொல்லிவிட்டு A forum for such consultations could be secured if an inter-State council as envisaged in Article 263 of the Constitution is established.

என்று அண்ணா அவர்களே ஃபைனான்ஸ் கமிஷனிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்தை வெகு வேகமாக இந்திய ஜனாதிபதி முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுத்துறை பற்றி திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையைக் கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன். எங்களுடைய ultimate aim public sector தான். எந்தத் தனியாரும், முதலாளிகளும் யாரும், பொது மக்களுடைய உற்பத்திச் சாதனங்களை, தங்களுடைய சொந்த உபயோகங்களுக்காக, தங்களுடைய குழந்தைகள், வம்சாவளிக்காக, அவர்கள் சீமாணகவாழ, சுறண்டிக் கொண்டுபோகும் நிலைமைகளை முன்னேற்றக் கழகம் ஒருநாளும் ஒப்புக்கொள்ளாது. சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் கொஞ்சமும் மாறுதல் இல்லை. (குறுக்கீடு) ஆவடி மாதிரியோ எதுமாதிரியோ. நமக்கு இருக்கிற மாதிரி. ஆவடிக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தால், அவர்களே போகட்டும். ஆவடிக் கொள்கை அவர்களுடைய கொள்கை. முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை அல்ல.

ஆனாலும், அரசியல் அமைப்பின்படி, இந்திய யூனியனில், பிரைவேட் செக்டாருக்கு மரியாதைகள் இருக்கின்றன. நாம் பொதுத் துறையை வளர்க்கிற நேரத்தில், தனியார் துறையையும், முற்றிலும் புறக்கணித்து விட்டால், இன்றுள்ள அமைப்பில் நமக்குப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்படும். உதாரணமாக, ஆறு, ஏழு கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு செமென்ட் தொழிற்சாலையை பொதுத் துறையில் அமைத்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) ஆமாம், ஆலங்குளத்தில் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதே மாதிரி அவருடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில், 45 கோடி ரூபாயில் ஒரு உரச்சாலை, தனியார் துறையில் வரக்கூடாது. இதிலே பணத்தைப் போட்டுவிட்டோம். இன்னும் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருந்தால், பயந்து பயந்து இருந்தோம், அப்படியில்லாமல் இருந்திருந்தால், வெளியே இருக்கிற பணத்தை வரவழைத்திருக்கலாம். நமக்குப் பொதுத் துறை இருந்த லட்சியம் என்றாலும், இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பில், பணம் கொடுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள், பாங்கு நிறுவனங்கள், எல்லாம் பம்பாய் நகரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிற்சாலை யைக்கூட கொண்டுவந்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட கொள்கையைத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. 45 கோடி தொழிற்சாலை என்றால், ஆசையாகத்தான் இருக்கிறது. தூத்துக்குடியில் எத்தனையோ காரியங்கள் எண்ணுகிறோம். (திரு ஆதிமூலம் : அந்த பாக்டரியும் நின்றுவிடும்). ஆகவே, நாம் 2 கோடி, 3 கோடி பங்குத் தொகையாகப் போடுகிறோம். தனியார் துறையானாலும், அவர்களும் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி, பம்பாய்

1969 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

லிருந்து, வேறு இடத்திலிருந்துதான் கடன் வாங்குகிறார்கள். ஆனாலும், ஒரு தொழிற்சாலை வந்துவிடுகிறது. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கொள்கை. எவ்வளவு விரைவாகப் பொதுத் துறைக்குப் போக முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவு படுத்துகிறோம். அதே நேரத்தில், பொதுத் துறையில் ஏற்படுகிற விரயங்கள் வீணான காரியங்கள் இவற்றையெல்லாம், நல்ல வகையில் சீர்திருத்த, சிக்கனமாகச் செய்ய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம்.

ஒரு முக்கியமான அம்சமாக ஒன்றை திரு. மாரிமுத்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். நாழி ஆகிவிட்டது. (ஒரு குரல் : பசி !) நாட்டிலேயே பசியாக இருக்கிறது.

அதே சமயத்தில், அதே நேரத்திலே, ஒரு தவறான கருத்து வெளியிலே சொல்லுகிறார்கள். பிரைவேட் செக்டார் நன்றாக நடக்கிறது, ஆனால் பப்ளிக் செக்டார் அப்படியில்லை, ஆகவே, அவற்றை எடுத்துவிடுங்கள் என்பது திரு. ஆதிமூலம் கட்சியாளர்களுடைய கொள்கை.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இந்துஸ்தான் ஸ்டீல், இன்னும் மூன்று ஸ்டீல் ப்ளாண்டுகளில் ரூ. 900 கோடி போட்டுச் செய்ததில், 72 கோடி நஷ்டம் என்று பார்லிமென்டிலேயே நிதி மந்திரி பதிலில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனியார் துறையில் மட்டும் முதலாளிகளுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் பிறக்கும்போதே திறமை பெற்று வந்தார்கள் என்பதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் டி.வி.எஸ். பஸ் ஸ்தாபனம் நன்றாக இருக்கிறது. எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்த திரு. மகாலிங்கம் சர்க்கரை ஆலை நடத்துகிறார்கள். ஸ்டீக் கணக்கில் ஸ்பாம் வருகிறது என்கிறார்கள். கூட்டுறவு அமைச்சர் நேராகக் காண்பார்கள். இன்றைக்கு டி.வி.எஸ்.-ல் பணிபுர்பவர்கள், பிறவிலேயே நிபுணர்கள் இல்லை, மக்கள் பிரதிநிதிகளும் மாணேஜ்மென்ட் செய்கிறார்கள். மாணேஜ்மென்டில் ஊனம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். பப்ளிக் செக்டாரில் கூட அப்படித் தான். இன்றைக்கு நம்முடைய பஸ் போக்கு வரத்து, மாதவரம் பண்ணை மால் இன்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் இவற்றிலெல்லாம் கூட திறமையாகச் செய்வார்கள். எதையோ வைத்துக்கொண்டு பப்ளிக் ஸெக்டாரை எடுத்துவிடுங்கள் என்றால், அது ஒரு நல்ல சித்தாந்தம் இல்லை, பிற போக்கான தன்மையைக் காட்டும். அதில் இந்த அரசு தெளிவான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

நிதி நிலை அறிக்கையில் பேசும் போது கேட்டார்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “ரூ. 5.6 கோடி என்று இருக்கிறதே, அதை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறீர்கள்?” என்று. அப்படிக்கே கேட்ட நேரத்தில் பதில் சொன்னேன், இன்றைக்கு திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அதற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். மாரிமுத்து போன்ற இப்படிப்பட்ட மெம்பர்கள் இருந்தால், சபை நடவடிக்கை ரொம்பச் செவ்வையாக இருக்கும். அதற்கு முதலிலே திரு. மாரிமுத்துவிற்குப் ஞாபகம் தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் ; இருக்கிற விஷயம் சின்ன விஷயந்தான். ரூ. 5.6 கோடி இருக்கிறது, additional mobilisation என்று. எப்படிச் செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்போது, These resources could in part be secured through rural debenture என்றேன். அதைத்தான் இங்கே இருக்கிற வாசகம் காட்டுகிறது. பதில் உரையில் சொல்லும்போது, As far as possible through rural debentures, by economising administrative expenditure and by trying to secure more profits from public sector undertakings, etc. என்றேன். இருக்கிற விவகாரம் என்னவென்றால், (குறுக்கீடு) நானே சுருக்கமாக முடிக்கிறேன். தப்பு ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ரூரல் டிபென்சர்ஸ் என்றால் கடன் வாங்குவதாயிற்றே, 5.6 கோடி வசூலிக்கும்போது, கணக்கை ரெவின்யூ அகௌண்ட்டில் காட்டி

மு. ப. 5-30

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 28]

யிருக்கிறதே, அதைக் கேபிடல் அகௌண்டிஸ் காட்ட வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். சரியான கேள்வி. நல்ல கேள்வி. நியாயமான கேள்வி. அதற்கு ஒரு சமாதானம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கணக்குப் புத்தகத்தில் ரூரல் டிபெஞ்சர்ஸ் மூலமாகத்தான் 5.6 கோடி என்று கொண்டு வருவார்கள் என்று சொல்லவில்லை. பல வகைகளில் வருமானத்தை அதிகரிக்கலாம், வரி போடுவது ஒன்று மட்டும் இல்லை ஐயா, வரி போடுவது, சிக்கனச் சீரமைப்பு, போன்ற வகைகளிலும், அதோடு ரூரல் டிபெஞ்சர் மூலமாகவும் என்று சொன்னேன். அது ரெவின்யூ கணக்கில் வராது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால், முழுக்க, முழுக்க, ஓவர்-ஆல் ரிஸோர்ஸ்-ல் சேரும், என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : கனம் அமைச்சர் கூறுகின்றபோது, ரூரல் டிபெஞ்சர், வரி, ஏதோ வகைகளில் ஈடு செய்து கொள்ளலாம் என்றார்கள். ஆனால், ரெவின்யூ லைட்டில், அவுட்ஸைட் காபிடல் அகௌண்டி என்றால் காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் செய்யலாம். 'விதித் தி ரெவின்யூ அகௌண்டி,ல் வருகிறதை காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் செய்கிறார்கள். மூதலீடு, மூலதனம் 'விதித் தி ரெவின்யூ அகௌண்டி'ல் இருக்கிறது. அவுட்ஸைட் ரெவின்யூ வருமான இனத்தை வெளியிலேயிருந்து கொண்டுவருவதானால், டிபெஞ்சர் மூலம் செய்யலாம். ஆனால் இங்கே வரவு வைத்தது தவறு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதைத் தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தத் தலைப்பிலே வரவு வைக்க முடியாது என்பது வாஸ்தவம். ஓவர் டிராப்ட் துண்டில் விழுதிற பணத்திலே இந்தப் பணத்தை செலவு செய்யக்கூடாது என்பது நியதி அல்ல. இது ஒரு டெக்னிகல் மேட்டர். இந்த ஜேபியிலே 7½ கோடி ரூபாய், அந்த ஜேபியிலே 14 கோடி ரூபாய் என்ற கணக்குத்தான்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இப்போது நமக்கு டெப்லிவிட் 16 கோடி சொச்சம் ரூபாய். ரெவின்யூக் கணக்கிலே 5 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது. மொத்தத்தையும் சேர்த்தால் 23 கோடி சொச்சம். காஷ் கணக்கிலே வருகிற தொகையை காஷ் கணக்குக்குத் தான் வரவு வைக்க வேண்டும். வருவாய்க் கணக்கிலே வருகிற தொகை வருவாய்க் கணக்கிலேதான் வரவு வைக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் சரியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 5 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய் கணக்கில் இதில் எந்த அளவிற்கு நாம் வசூல் செய்கிறோமோ அதை நிறைவு செய்ய விட்டிருப்பதற்குத்தான். அடிஷனல் மொபலி சேஷன் என்பதில் வரி போடுவதன் மூலம், சிக்கனம் செய்வதன் மூலம் கிடைக்கலாம். ரெவின்யூ அடிஷனல் டிபெஞ்சர் என்றாலும் லோன் என்றுதான் அர்த்தம். அது இந்தக் கணக்கிலே எப்படி வரும் என்று கேட்கிறார்கள். இது ரெவின்யூ கணக்கிலே வராது என்பதுதான் பொருள். ஓட்டு மொத்தமாக கணக்கிலே வந்துதான் தீரும். இப்போதெல்லாம் மாடர்ன் பைனான்சியல் தேபிடல் அக்கவுண்ட், ரெவின்யூ அக்கவுண்ட் என்றுதான் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கவனிப்பது இல்லை. அதனால் எந்தவிதத் தவறும் நிகழ்ந்துவிடவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு இதனை யொட்டி வரி போடக்கூடாது என்பதால் போடவில்லை.

உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அரசு சிக்கனமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நண்பர் திரு. கோ. பூவராகன் அவர்கள் சிக்கன சீரமைப்புகளைப்பற்றியும், விரயங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். சிக்கனமாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. வருவாயைப் பெருக்குவதற்காக பொதுத் துறை இருக்கிறது, பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது, கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஸ்பின்னிங் மில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளிலே எல்லாம் லாபம் வருவதில்லை. பொதுச் சொத்து என்றால் கோயில்

1969 மார்ச் 28]

[திரு.கே. ஏ. மதியழகன்]

சொத்துபோல் இருக்கிறது. நாம் பொதுத் துறையை தொடங்கி வைப்போம் என்ற அடிப்படையில் இருப்பதால் இலாபம் சம்பாதிக்க முடியவில்லை. என்ன என்ற வரவினங்கள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு ஸ்பின்னரி மில்கள் பணியாற்றக்கூடிய நிலையில் உயர்தர அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து சிக்கனத்தை ஏற்படுத்த இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. தொடர்ந்து வருவாய் அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. கோ. புவராகவன் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள் இதற்கு ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இறுதிக் கட்டத் திற்குக் காத்திருக்கிறோம். 'Final decision is awaited.'

ஜனநாயகத்திலே ஒரு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம். எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கோ. புவராகவன் அவர்கள் செகரிடேரியட்டை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவோ மாற வேண்டியிருக்கின்றன. அதற்காக உறுப்பினர் நக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய எண்ணங்கள், நிர்வாக இயந்திரங்கள், மக்களுடைய தேவைகள் இவைகளைப்பொறுத்து, முன்னேற்றம் அடையும் படியாகச் செயல்பட வேண்டும்.

என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் பெரிய காரியங்களைச் சொன்னார்கள். திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் அரிய கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். இன்று இந்த விவாதத்திலே பேசிய உறுப்பினர்களில் திரு. இராஜா அவர்களுடைய உரையும், திரு. சங்கரய்யா அவர்களுடைய உரையும் தான் எனக்குப் பிடித்திருந்தன. இதற்காக மற்றவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று முதலிலேயே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கோதுமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 5 லட்சம் டன் கோதுமையை முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் கேட்க முடியும். திரு. இராஜா அவர்கள் சொன்னது நியாயமானது. ரேஷனுக்குக் கொடுப்பதற்குத்தான் நாம் கேட்கிறோம். மத்திய அரசோடு மாநில அரசு கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. சண்டை போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று இங்கிருக்கிறவர்கள் எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். மத்திய அரசுடன் நாங்கள் சண்டை போடவில்லை. மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. நான் இரண்டு வருஷமாக உணவு அமைச்சர் வேலையைப் பார்த்ததற்காகப் பாராட்டி, நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

'My dear Mathialagan,

I appreciate very much the co-operation that you gave me in handling the difficult problem of food while you were in charge of the subject in the State of Tamil Nadu and I thank you for the same.'

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இதைவிட எங்களுக்கு என்ன சான்று வேண்டும்? நாங்களாகவே கேட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து இந்தக் கடிதம் வரவில்லை. அவர்களாகவே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலே "I appreciate" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. 'Very much' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'I appreciate very much.' (சிரிப்பு). **for the co-operation that you gave me in handling the difficult problem of food while you were Food Minister.'** இரண்டு வருஷ காலத்தில் நாங்கள் இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பாராட்டி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் மத்திய அரசிலே பெரிய மந்திரி மட்டுமல்ல. ஒரு பெரிய தலைவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெருந்தலைவர். திருமதி இந்திரா காந்தியின் தந்தையாரின் காலத்திலேயே அவர் மந்திரியாக இருந்தவர். ஆகவே, எங்களுடைய உறவுமுறை சீராக இருக்கிறது.

[1969 மார்ச் 28]

திரு. பி. ஜ. கருத்திருமன் : கடிதத்தின் மூலமாக உறவுமுறை, மேடையிலே உறவு இல்லை. சில ரகசிய உறவுகள் இருக்கும் போல் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இது மாதிரியான நல்ல உறவு முறைகள் இந்திரா காந்திக்கும் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய பெரிய பொறுப்பாக இருக்கிறது.

மத்திய மாநில உறவுமுறைகளைப் பற்றி திரு. காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா முதலமைச்சர்களும் கூடி சட்ட நிபுணர்களும் சேர்ந்து ஒரு கமிட்டி போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் நல்ல வகையில் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் மாநிலங்களும் காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்களும் நல்ல எண்ணத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் கட்சி வித்தியாசம் வேண்டாம். நல்ல காரியங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அடுத்த மாதம் 3-ம் தேதி டெல்லியிலே வட மாநிலங்களைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர்களின் மாநாடு நடைபெற இருக்கிறது. அதில் நானும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொள்ள இருக்கிறோம். 17,18-ம் தேதி கனிஷ் நடைபெற இருக்கிற கூட்டங்களில் இந்திரா காந்தி அம்மையாரைக் கண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பது வரவேற்புக்குரிய விஷயம். ஆனால் இதில் கட்சி வேறுபாடு இல்லை. இரண்டே கட்சிதான். திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களும், திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்களும் எங்கனையும் விட மிக அழுத்தமாக இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லியதைப் பார்த்தேன்.

இந்த நிலை நீடிப்பது நாட்டுக்கும் நல்லது அல்ல. கட்சிக்கும் நல்லது அல்ல. இந்த நிலை நீடித்தால் மூன்று வருஷம் கழித்துப் பார்த்தால் டெல்லியில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்காது. டெல்லி ஆட்சி கலகலத்துப்போகும். நான் வேடிக்கைகாசச் சொல்லவில்லை. இந்திய அரசியல் வானில் வங்காளம், பீகார், கேரளம், தமிழகம்—இங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையை மற்றதுவிட முடியாது. இன்றைக்கு பாராளுமன்றத்தில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய பெரும் தலைவர் காமராஜர் இருக்கிறார். திருவாரூர் சாம்பிவம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தானே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் யார்? இங்கு மட்டும் அல்ல—டெல்லி ஆட்சியையே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை என்றைக்கும் வரலாம். ஏதோ அது தங்களுடைய பிதூரர்ஜித் சொத்துபோல இந்தியப் பிரதமரும் கருத்தே தேவையில்லை. மற்றவர்களும் கருத்தே தேவையில்லை. மத்திய அரசு—மாநில அரசுகள் என்கிற உறவு முறையில் பார்ட்னர்களைப் போல நடத்துகிற நிலை—அரசியல் சாசனத்தைத் திருத்தியாவது வந்தாக வேண்டும். பாகிஸ்தானில் நேற்று அயூப்கான் இருந்தார் இன்றைக்கு ஒரு காக்கிச் சட்டைக்காரர் இருக்கிறார். நாளைக்கு எப்படியோ? நம்முடைய தேசத்தில் நிலைமை அப்படியா? கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஜனநாயகத்தின் தொட்டிலாக இருக்கிற நிலையை வளர்த்துவந்துவிட்டு—இன்றைக்கு இந்த சமர்தம் சமுதாய அமைப்பை பரவலாக அமைக்க முன்வந்தாகவேண்டும் என்ற கருத்து வளர்க்கப் படுகின்றது.

தமிழகத்தின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மாநிலங்களில் அதிக உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக போராட்டத்தை வெற்றிபெறச் செய்ய நிச்சயம் ஒத்துழைப்பார்கள். இதில் காங்கிரஸ் மாநிலம் காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலம் என்கிற வேறுபாடு இல்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் இருக்கிற எனது நண்பர் ஜோதிபாச அவர்களும் இதே கருத்துத்தான். வீரேந்திர பட்டில் அவர்களுக்கும் இதே கருத்துத்தான். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்படவேண்டும், இதுபற்றி விவாதிக்க முதல் மந்திரிகளின் மகாநாட்டை இந்திய பிரதமர் கூட்டவேண்டும் என்று நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. காமராஜர் குறிப்பிட்டதற்காகநான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். கை

1969 மார்ச் 28]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

குலுக்குகிறேன். கடந்த இருபதாண்டுகளாக நாட்டின் ஜனநாயகத்தை வளர்த்த முதுபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் இதை உணர்ச்சி பூர்வமாக அணுகாமல் பிரத்யட்ச கண்ணோட்டத்துடன் அணுகவேண்டுமென்று மனதாச விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் திடமான—வலுவான அரசாங்கத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கலைஞர் கருணாநிதி தலைமையில் அமைத்திருக்கிறது. வேறு யாராவது சொன்னால் ஒரு விதமாகப் பார்ப்பார்கள் இதில் கட்சி மாச்சரியம் இல்லை—நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்படுவதென்ற குரலை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு செலி கொடுத்தே யாகவேண்டும். இன்றைக்கே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த எச்சரிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பார்களேயானால், இந்த நாட்டினுடைய எதிர்காலம் “பிரிவினையை நினைக்காவிட்டாலும் தேசம் சிதறுண்டபோய் பிரிவினை வந்துவிட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அவர் களுடைய கட்சியே கலகலத்துப்போய் இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் இல்லா மலே போய்விடலாம். சொந்த நிலையில் கூட பலவிதமான சிக்கல் களுக்கு உள்ளாகும் அபாய விளக்கு தென்படுகிறது.

மு.ப.
6-30

ஏதோ விருத்தாசலத்தில் பம்பு செட்டுபோடுவதற்குப்பணம் இல்லை என்பதற்காக மத்திய சர்க்காருடன் சண்டை போடுதலாக யாரும் கொஞ்சங்கூடக் கருத்த தெலையில்லை. ஏதோ இத்தமாதிரி பதவிக் காக ஆசைப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கவேண்டாம். நாட்டுமக்களு டைய நன்மைக்காகவே கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக சிறைச்சாலையே வீடாகவும் இருந்து பயிற்சி பெற்றவர்கள் நாங்கள். மக்கள் எங்களைச் சட்டமன்றத்திற்கு போகச் சொன்னால் போகிறோம். கோட்டை அமைச்ச ரவைக்கு அனுப்பினால் போகத் தயார். போர்களம் குதித்து சிறைச்சாலைக்குப்போகச் சொன்னாலும் போகத் தயார். எதற்கும் நாங்கள் அஞ்சவில்லை. இதில் ஒளிவு மறைவு இல்லை. எல்லாத் துறையிலும் நல்ல பயிற்சி பெற்ற படைமாகவே நாங்கள் இன்றைக்கு விளங்குகிறோம். ஆகவே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தந்தாக வேண்டும் இதைப் போராடியே பெற்றுக் வேண்டுமென்றால் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கும் நாங்கள் தயங்கப்போவதில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு காங்கிரஸ் தலைமையினருக்கு நமது மதிப்பிற்குரிய திரு காமராஜ் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி தெளிவான முறையில் முன்னோடி யாக இருந்து இக்கருத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை இந்த மாமன்றம் ஏற்று அளிக்கவேண்டுமென்று வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 9/69) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவைமுன் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு, அட்டவணை, முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுத் தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதற் மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 4) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 10/69) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

[1969 மார்ச் 28]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு, அட்டவணை, முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(10) அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) மதிப்பீட்டில் குழுவில் சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களைச் சேர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, “ 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய சட்டப்பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் சேர்த்துக் கொள்வதற் கென, ஐந்து உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்து அவ்வாறு நியமனம் செய்த உறுப்பினர்களின் பெயர்களை, பேரவைக்கு அறிவிக்குமாறு இப் பேரவை சட்ட மேலவைக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது” என்கிற தீர் மானத்தை பேரவை ஏற்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Mr. Speaker, Sir, I move the following Resolution standing in my name :—

‘ That the following draft of rules to be issued by the State Government under sub-section (1) of section 17 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), amending Schedules II and III to the said Act, be approved as required by sub-section (3) of the said section :—

Draft Rules.

In exercise of the powers conferred by sub-section (i) of section 17 of the Maras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), the Governor of Tamil Nadu hereby makes the following amendments to Schedules II and III to the said Act.

Amendments.

(1) In the said Schedule II, for the entries in columns (2) and (3) against item 4 (iv) in column (1), the following entries shall respec-
tively be substituted namely : —

“ 50-00

75 ”

(2) In the said Schedule III, for the entries in columns (2) to (5) against item (4) (d) in column (1), the following entries shall respec-
tively be substituesed, namely :—

“ 6-00

18-00

9-00

27-00.”

Explanatory note.

The tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 in respect of omnibuses namely, vehicles permitted to ply solely as contract carriages (not being stage carriages plying as